

vergadering 22

zittingsjaar 2011-2012

Handelingen

Plenaire Vergadering

van 1 februari 2012

VOORLOPIGE VERSIE

Nog niet goedgekeurd door de sprekers
Niet citeren zonder de bron te vermelden

INHOUD

OPENING VAN DE VERGADERING	6
VERONTSCHULDIGINGEN	6
ONDERZOEK VAN DE GELOOFSBRIEVEN EN EEDAFLEGGING	6
SAMENSTELLING VAN DE POLITIEKE FRACTIES	
Wijziging	7
BENOEMING van de eerste ondervoorzitter	7
REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN	7
BENOEMING van een secretaris	7
SAMENSTELLING VAN DE COMMISSIES	
Wijzigingen onder de vaste en plaatsvervangende leden	7
INGEKOMEN STUKKEN EN MEDEDELINGEN	8
ACTUALITEITSDEBAT over de vervanging van het klein beschrijf door een woonkorting	8
REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN	9
ACTUALITEITSDEBAT over de vervanging van het klein beschrijf door een woonkorting (<i>Voortzetting</i>)	10
Actualiteitsmoties	29
ACTUELE VRAAG van mevrouw Vera Celis tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over de aangekondigde maatregelen om de uitstroom naar het buitengewoon onderwijs te verminderen en de nodige ondersteuning voor de scholen om deze leerlingen te begeleiden	
ACTUELE VRAAG van mevrouw Elisabeth Meuleman tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over de leerzorg en het draagvlak voor de voorgestelde maatregelen	
ACTUELE VRAAG van mevrouw Kathleen Helsen tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over het recht op bijles voor elk kind	29
ACTUELE VRAAG van mevrouw Kathleen Deckx tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over de bouw van een nieuwe school in Antwerpen en de mogelijke uitbreiding van dit experiment naar andere steden en gemeenten	34
ACTUELE VRAAG van de heer Bart Tommelein tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de oprichting van een economisch filmfonds in Vlaanderen	37
ACTUELE VRAAG van de heer Filip Dewinter tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de uitspraken van de minister-president betreffende een eventuele indexsprong	40
ACTUELE VRAAG van mevrouw Marleen Van den Eynde tot mevrouw Hilde Crevits, Vlaams minister van Mobiliteit en Openbare Werken, over de toepassing van het rechts afdraaien voor fietsers bij een rood licht	

ACTUELE VRAAG van de heer Steve D'Hulster tot mevrouw Hilde Crevits, Vlaams minister van Mobiliteit en Openbare Werken, over de toepassing van het rechts afdraaien voor fietsers bij een rood licht	
ACTUELE VRAAG van de heer Luckas Van Der Taelen tot mevrouw Hilde Crevits, Vlaams minister van Mobiliteit en Openbare Werken, over de toepassing van het rechts afdraaien voor fietsers bij een rood licht	44
ACTUELE VRAAG van de heer Peter Reekmans tot mevrouw Hilde Crevits, Vlaams minister van Mobiliteit en Openbare Werken, over het vooraf aankondigen van controles op zwartrijden bij De Lijn	48
REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN	51
ONTWERP VAN DECREET houdende wijziging van het decreet van 20 maart 2009 betreffende het mobiliteitsbeleid en opheffing van het decreet van 20 april 2001 betreffende de mobiliteitsconvenants – 1275 (2011-2012) – Nrs. 1 tot en met 4	
VOORSTEL VAN DECREET van de dames Marleen Van den Eynde, Agnes Bruyninckx-Vandenhoudt en An Michiels en de heren Pieter Huybrechts, Jan Penris en Johan Deckmyn houdende wijziging van het decreet van 20 april 2001 betreffende de mobiliteitsconvenants – 379 (2009-2010) – Nrs. 1 tot en met 3	
Algemene bespreking	52
Artikelsgewijze bespreking	59
VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heer Jan Roegiers, de dames Cindy Franssen, Lies Jans en Mia De Vits, de heer Tom Dehaene en de dames Helga Stevens en Vera Jans betreffende het uitwerken van een meer doelmatig en doeltreffend hiv- en aidsbeleid – 1354 (2011-2012) – Nrs. 1 en 2	
Bespreking	60
VERZOEKSCHRIFT over vrijstelling van successierechten en onroerende voorheffing voor personen met een mentale handicap. Verslag namens de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting uitgebracht door de heer Ludo Sannen – 1419 (2011-2012) – Nr. 1	
Verslag	65
VERZOEKSCHRIFT over amnestie voor gedupeerden van de leegstandsheffingen in de jaren 1998 tot en met 2001. Verslag namens de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting uitgebracht door de heer Ludo Sannen – 1420 (2011-2012) – Nr. 1	
Verslag	66
ONTWERP VAN DECREET houdende wijziging van het decreet van 20 maart 2009 betreffende het mobiliteitsbeleid en opheffing van het decreet van 20 april 2001 betreffende de mobiliteitsconvenants – 1275 (2011-2012) – Nrs. 1 tot en met 4	
Aangehouden stemmingen	68
Hoofdelijke stemming	68
VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heer Jan Roegiers, de dames Cindy Franssen, Lies Jans en Mia De Vits, de heer Tom Dehaene en de dames Helga Stevens en Vera Jans betreffende het uitwerken van een meer doelmatig en doeltreffend hiv- en aidsbeleid – 1354 (2011-2012) – Nrs. 1 en 2	
Hoofdelijke stemming	68

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van mevrouw Gerda Van Steenberge en de heren Wim Van Dijck en Wim Wienen tot besluit van de op 19 januari 2012 door de heer Jos De Meyer en mevrouw Gerda Van Steenberge in commissie gehouden interpellaties tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, respectievelijk over pensioen, loopbaandebat en uittreding in het Vlaamse onderwijs, en over de gevolgen van de federale beslissingen rond het optrekken van de pensioenleeftijd voor de budgettaire impact van de terbeschikkingstellingsregeling in het Vlaamse onderwijs

– 1444 (2011-2012) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

69

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heer Jos De Meyer en de dames Kathleen Deckx, Vera Celis en Sabine Poleyn tot besluit van de op 19 januari 2012 door de heer Jos De Meyer en mevrouw Gerda Van Steenberge in commissie gehouden interpellaties tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, respectievelijk over pensioen, loopbaandebat en uittreding in het Vlaamse onderwijs, en over de gevolgen van de federale beslissingen rond het optrekken van de pensioenleeftijd voor de budgettaire impact van de terbeschikkingstellingsregeling in het Vlaamse onderwijs

– 1446 (2011-2012) – Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming

69

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de dames Marleen Vanderpoorten en Irina De Knop tot besluit van de op 19 januari 2012 door de heer Jos De Meyer en mevrouw Gerda Van Steenberge in commissie gehouden interpellaties tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, respectievelijk over pensioen, loopbaandebat en uittreding in het Vlaamse onderwijs, en over de gevolgen van de federale beslissingen rond het optrekken van de pensioenleeftijd voor de budgettaire impact van de terbeschikkingstellingsregeling in het Vlaamse onderwijs

– 1438 (2011-2012) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

71

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heer Boudewijn Bouckaert, mevrouw Ulla Werbrouck en de heren Lode Vereeck en Jurgen Verstrepen tot besluit van de op 19 januari 2012 door de heer Jos De Meyer en mevrouw Gerda Van Steenberge in commissie gehouden interpellaties tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, respectievelijk over pensioen, loopbaandebat en uittreding in het Vlaamse onderwijs, en over de gevolgen van de federale beslissingen rond het optrekken van de pensioenleeftijd voor de budgettaire impact van de terbeschikkingstellingsregeling in het Vlaamse onderwijs

– 1445 (2011-2012) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

72

MEDEDELING VAN DE VOORZITTER

72

ACTUALITEITSMOTIE van de heren Jan Penris, Felix Strackx, Christian Verougstraete en Filip Dewinter tot besluit van het op 1 februari 2012 in plenaire vergadering gehouden actualiteitsdebat over de vervanging van het klein beschrijf door een woonkorting

– 1460 (2011-2012) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

72

ACTUALITEITSMOTIE van mevrouw Lydia Peeters, de heer Sas van Rouveroj
en de dames Mercedes Van Volcem en Gwenny De Vroe tot besluit van het op 1
februari 2012 in plenaire vergadering gehouden actualiteitsdebat over de
vervanging van het klein beschrijf door een woonkorting

– 1462 (2011-2012) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

73

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

73

■

Voorlopige Versie

OPENING VAN DE VERGADERING

Voorzitter: de heer Jan Peumans

– *De vergadering wordt geopend om 14.01 uur.*

De voorzitter: Dames en heren, de vergadering is geopend.

■

VERONTSCHULDIGINGEN

De voorzitter: Ik deel aan de vergadering mee dat er verontschuldiging zijn ingekomen van de volgende leden:

Valerie Taeldeman: ambtsverplichtingen;

Patricia De Waele, Tine Eerlingen, Marc Van de Vijver, Christian Van Eyken, Linda Visser, Mieke Vogels: gezondheidsredenen.

Minister Lieten is ook verontschuldigd, wegens gezondheidsredenen. Ze zal bij eventuele vragen worden vervangen door minister Smet.

■

ONDERZOEK VAN DE GELOOFSBRIEVEN EN EEDAFLEGGING

De voorzitter: Dames en heren, bij brief van 31 januari 2012 heeft de heer Carl Decaluwe ontslag genomen als Vlaams volksvertegenwoordiger.

De opvolger die in aanmerking komt om de heer Carl Decaluwe te vervangen, is mevrouw Sabine Poleyn. Mevrouw Sabine Poleyn heeft reeds zitting in het Vlaams Parlement als plaatsvervanger. Ik stel dan ook voor niet opnieuw over te gaan tot het onderzoek van de geloofsbrieven en de eedaflegging van mevrouw Sabine Poleyn. Is het parlement het hiermee eens? (*Instemming*)

De opvolger die in aanmerking komt om mevrouw Sabine Poleyn als plaatsvervanger te vervangen, is mevrouw Els Kindt.

De geloofsbrieven van mevrouw Els Kindt werden reeds goedgekeurd in de plenaire vergadering van 30 juni 2009. Het administratieve onderzoek heeft uitgewezen dat sindsdien geen wijziging is opgetreden in de vervulling van de verkiesbaarheidsvoorwaarden.

Vraagt hierover iemand het woord?

Mag ik aannemen dat het Vlaams Parlement het eenparig eens is met de conclusies van het administratief onderzoek?

Ik roep mevrouw Els Kindt uit tot Vlaams volksvertegenwoordiger en nodig haar uit aan het spreekgestoelte de grondwettelijke eed af te leggen, die luidt als volgt: “Ik zweer de Grondwet na te leven.”

– *Mevrouw Els Kindt legt de grondwettelijke eed af.*

Mevrouw Kindt, namens alle collega's heet ik u van harte welkom in het Vlaams Parlement. (*Applaus*)

■

SAMENSTELLING VAN DE POLITIEKE FRACTIES

Wijziging

De voorzitter: Dames en heren, bij brief van 1 februari 2012 delen de heer Ludwig Caluwé, voorzitter van de CD&V-fractie, en mevrouw Els Kindt mee dat mevrouw Els Kindt vanaf die dag deel wenst uit te maken van de CD&V-fractie. *(Applaus bij CD&V)*

■

BENOEMING van de eerste ondervoorzitter

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de benoeming van de eerste ondervoorzitter ter vervanging van de heer Carl Decaluwe.

Vraagt iemand het woord?

De heer Caluwé heeft het woord.

De heer Ludwig Caluwé: Voorzitter, ik wil mevrouw Veerle Heeren voordragen voor de functie van eerste ondervoorzitter. Aangezien zo de functie van secretaris financiën vrijkomt, wil ik meteen ook de heer Koen Van den Heuvel voordragen voor die functie.

De voorzitter: Zijn er nog andere voorstellen?

Daar er geen andere kandidaat wordt voorgedragen, verklaar ik mevrouw Veerle Heeren benoemd tot eerste ondervoorzitter. *(Applaus)*

Mevrouw Heeren, dit wordt wel heel duidelijk een Limburgs onderonsje. Daar kunnen we natuurlijk alleen maar gelukkig mee zijn.

■

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter: Dames en heren, ik stel voor de agenda aan te vullen met de benoeming van een secretaris ter vervanging van mevrouw Veerle Heeren.

Is het parlement het hiermee eens? *(Instemming)*

■

BENOEMING van een secretaris

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de benoeming van een secretaris ter vervanging van mevrouw Veerle Heeren.

Zijn er nog andere voorstellen?

Daar er geen andere kandidaat wordt voorgedragen, verklaar ik de heer Koen Van den Heuvel benoemd tot secretaris. *(Applaus)*

Proficiat, mijnheer Van den Heuvel. We hopen uiteraard op een zeer constructieve samenwerking. Zo kennen we u.

■

SAMENSTELLING VAN DE COMMISSIES

Wijzigingen onder de vaste en plaatsvervangende leden

De voorzitter: Dames en heren, voor de CD&V-fractie zijn er een aantal wijzigingen onder de vaste en plaatsvervangende leden.

In de Commissie voor Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden en Internationale Samenwerking wordt de heer Carl Decaluwe als plaatsvervangend lid vervangen door mevrouw Cindy Franssen,

in de Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media wordt de heer Carl Decaluwe als vast lid vervangen door mevrouw Els Kindt en mevrouw Martine Fournier als plaatsvervangend lid vervangen door mevrouw Katrien Schryvers,

in de Commissie voor Mobiliteit en Openbare Werken wordt de heer Carl Decaluwe als plaatsvervangend lid vervangen door mevrouw Els Kindt

en in de Commissie voor Woonbeleid, Stedelijk Beleid en Energie de heer Carl Decaluwe als vast lid vervangen door mevrouw Sonja Claes.

Deze ochtend had ik sms-contact met de nieuwe gouverneur van West-Vlaanderen. Hij had de indruk dat het nu veel stiller zou zijn in het Vlaams Parlement. Hij is met zijn gedachten nog altijd bij ons.

■

INGEKOMEN STUKKEN EN MEDEDELINGEN

De voorzitter: Dames en heren, de lijst met de ingekomen stukken en mededelingen werd op de banken rondgedeeld. (*Parl. St. Vl. Parl. 2011-12, nr. 60/16*)

■

ACTUALITEITSDEBAT over de vervanging van het klein beschrijf door een woonkorting

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is het actualiteitsdebat over de vervanging van het klein beschrijf door een woonkorting.

Het debat is geopend.

Mevrouw Smaers heeft het woord. Omdat ze hoogzwanger is, blijft ze op haar plaats zitten.

Mevrouw Griet Smaers: Voorzitter, minister, collega's, vandaag werd een actualiteitsdebat over de woonkorting op de agenda geplaatst. Ik had daarover een vraag om uitleg gesteld in de commissie Financiën. De stand van zaken van de Vlaamse huiskorting is daar ook al een paar keer aan bod gekomen.

Minister, in januari hebben we van u vernomen dat u een aankondiging deed dat Vlaanderen eigenlijk zelf beter zou inzetten op een eigen Vlaams kadastraal inkomen en de totale Vlaamse bevoegdheid omdat Vlaanderen nu ook al voor het grootste deel bevoegd is voor het woonbeleid.

We hadden in de commissie al enkele keren besproken dat de volledige inhandenneming door Vlaanderen van het kadastraal inkomen, dat nu nog een federale bevoegdheid is, heel wat werk zou omvatten. Daarom hebt u in uw beleidsnota 2009-2014 aangekondigd dat u tijdens deze legislatuur werk zou willen maken van een Vlaamse huiskorting als alternatief voor de vermindering van de registratierechten voor kleine, bescheiden woningen, zijnde het klein beschrijf, zoals we dat nu kennen in Vlaanderen.

Minister, ik was het voorbije weekend dan ook verrast na de N-VA-nieuwjaarsreceptie te horen dat uw voorzitter aankondigde dat Vlaanderen nu echt werk moet maken van een Vlaamse huiskorting, en dat die spoedig moet worden ingevoerd. Hoe zit het nu met die Vlaamse huiskorting? We zijn al enkele jaren vragende partij om in het woonbeleid ook fiscaal meer in te zetten op een eigen basis voor een goede, realistische en actuele waardering van de verhuur- en aankoopwaarde van een onroerend goed, omdat dat kadastraal inkomen

inderdaad niet meer actueel is. Het bestaat al sinds 1975 en is sindsdien niet meer aangepast. Het vormt dus geen actuele waarde meer voor een aankoopwaarde van een onroerend goed. Daarom zijn wij vragende partij voor een eerste stap in die Vlaamse fiscaliteit inzake woongelegenheden, zijnde de Vlaamse huiskorting.

Minister, hoe staat het met de Vlaamse huiskorting? Wanneer zal die effectief worden ingevoerd? Wat is uw visie over een volledig eigen Vlaams kadastraal inkomen?

De voorzitter: De heer Reekmans heeft het woord.

De heer Peter Reekmans: De kwestie van de woonkorting is meermaals gevoerd in de commissie Woonbeleid in aanwezigheid van de minister van Wonen. Nu zit hier enkel de minister van Financiën. Ik heb mijn betoog voorbereid met vragen aan de minister van Wonen, gebaseerd op een verlengstuk van wat is besproken in de commissie. Ik wil aandringen het debat te voeren in aanwezigheid van de twee bevoegde ministers, de minister van Wonen en de minister van Financiën. Ik sta verstoeld dat voor zo'n belangrijk debat de minister van Wonen afwezig is.

Voorzitter, ik wil u vragen het debat te schorsen tot de minister van Wonen aanwezig is.

De voorzitter: Minister Muylers heeft het woord.

Minister Philippe Muylers: Ik heb met minister Van den Bossche overlegd. Het antwoord dat ik straks zal geven, is het antwoord dat wij beiden naar voren brengen. Ik ben door de Vlaamse Regering en minister Van den Bossche gemachtigd om op de vragen antwoord te geven.

De heer Peter Reekmans: Minister, het is nog altijd het recht van dit parlement om ministers te ondervragen over hun bevoegdheden. Het Reglement laat niet toe dat de Vlaamse Regering kan bepalen dat bepaalde ministers niet naar het parlement komen. Voorzitter, ik vraag expliciet aan dit Vlaams Parlement om de minister van Wonen te roepen om deel te nemen aan dit debat.

De voorzitter: Mijnheer Reekmans, het Reglement zegt in artikel 45.9: "De plenaire vergadering kan, bij volstrekte meerderheid van stemmen, de aanwezigheid van de leden van de Regering vorderen als een volksvertegenwoordiger dat voorstelt." Eerlijk gezegd had ik gedacht dat naast minister Muylers ook minister Van den Bossche aanwezig zou zijn. Wilt u dat ik alsnog vraag dat de minister komt? We hebben niet het quorum om dat te beslissen, maar voor mij is dat geen probleem. Ik kijk even naar de fractieleiders. (*Instemming*)

Ik vraag nu dat men contact opneemt met het kabinet van minister Van den Bossche. We schorsen de vergadering tot de minister aanwezig is.

De heer Peter Reekmans: Voorzitter, ik dank u voor de correcte behandeling van de vraag tot aanwezigheid van ministers in dit parlement.

■

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter: Dames en heren, we schorsen de vergadering.

- *De vergadering wordt geschorst om 14.11 uur.*
- *De vergadering wordt hervat om 14.22 uur.*

■

ACTUALITEITSDEBAT over de vervanging van het klein beschrijf door een woonkorting (*Voortzetting*)

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de voortzetting van het actualiteitsdebat over de vervanging van het klein beschrijf door een woonkorting.

Mevrouw Smaers heeft het woord.

Mevrouw Griet Smaers: Voorzitter, ik heb een kwartiertje geleden mijn vraag gesteld aan minister Muyters, maar het is natuurlijk ook een pertinente vraag ten aanzien van minister Van den Bossche. Uiteraard kan er in het kader van het woonbeleid maar gestart worden met een volledig eigen woonbeleid als ook de fiscaliteit daarop is afgestemd. De Vlaamse huiskorting hoort als eerste aangepakt te worden in de Vlaamse fiscaliteit. Mijn vraag naar de stand van zaken inzake de invoering van de Vlaamse huiskorting is vooral gericht tot minister Muyters, net als de vraag of we de streefdatum van 2013 kunnen halen. Er zijn ook een pak andere bedenkingen te maken in het kader van het woonbeleid, maar we weten allemaal dat we moeten wachten, in de eerste plaats op de studie over de Vlaamse huiskorting, vandaar mijn vraag aan minister Muyters.

De voorzitter: Mevrouw Hostekint heeft het woord.

Mevrouw Michèle Hostekint: Voorzitter, leden van de regering, collega's, vandaag bestaat een vermindering van de registratierechten, het zogenaamde klein beschrijf, voor de zogenaamde bescheiden woningen, zijnde woningen met een kadastraal inkomen (ki) van minder dan 745 euro. We weten allemaal dat de ki's vandaag niet meer beantwoorden aan de realiteit, dat ze niet meer de echte verhuurwaarde van een woning weerspiegelen en dus eigenlijk geen goede basis vormen voor het bepalen van wat al dan niet een bescheiden woning is. Het kan niet de bedoeling zijn dat wie vandaag een mooi gerenoveerde fermette koopt op het platteland, wel in aanmerking komt voor een vermindering van registratierechten, maar dat wie een kleine, verkrotte woning koopt in de stad, vaak niet in aanmerking komt voor die vermindering. Dat gebeurt louter en alleen omdat in 1975, op het moment dat die ki's werden vastgelegd, de mooi gerenoveerde fermette nog een vervallen boerderij was en dat de kleine verkrotte woning in de stad toen in een florissante handelswijk lag.

Net daarom heeft de Vlaamse Regering – het was trouwens een oud strijdpunt van onze fractie – in het Vlaams regeerakkoord de Vlaamse huiskorting ingeschreven ter vervanging van het klein beschrijf. Ik denk dat iedereen in dit halfroond het met me eens zal zijn dat, als we tot een rechtvaardig systeem van vermindering van registratierechten willen komen, we dan het best een aantal andere parameters in acht nemen. Ik denk dan in de eerste plaats aan de verkoopwaarde van de woning, maar ook aan de oppervlakte van de woning, aan het profiel van de koper en aan de buurt waar zo'n woning gelegen is. Op die manier kunnen we de stadsvlucht tegengaan en kunnen we ervoor zorgen dat de huiskorting een efficiënt middel wordt om te zorgen voor de opwaardering van bepaalde verkrotte of verloederde buurten.

Leden van de regering, collega's, ik meen dat een huiskorting de uitgelezen kans is om ervoor te zorgen dat de middelen die we vandaag besteden aan het klein beschrijf, aan de vermindering van registratierechten, terechtkomen bij de mensen bij wie ze zouden moeten terechtkomen: bij jonge gezinnen, bij eenoudergezinnen, bij mensen zonder dik spaarboekje, die toch hun eigen woning, hun eigen huisje willen verwerven en ieder steuntje in de rug kunnen gebruiken, maar ook bij mensen die willen investeren in buurten die vandaag minder gewild zijn of die verloederd zijn. We kunnen de huiskorting echt inzetten als instrument om de opwaardering van het woonpatrimonium, maar ook de opwaardering van die buurten in de hand te werken.

Minister Muyters, u hebt op een vraag van mij in de commissie, ik meen in juni, geantwoord dat u een studie van het Steunpunt fiscaliteit verwachtte na het zomerreces – het vorige.

Ik heb geen probleem met het feit dat het zes maanden later is. U kunt beter goed dan overhaast tewerk gaan, zolang we maar de implementatie van januari 2013 halen, zoals u die hebt aangekondigd in uw beleidsbrief.

Minister, zult u die vooropgestelde datum van januari 2013 ook effectief halen? Welke parameters hebt u daarbij voor ogen? Hoe ziet u de samenwerking met minister Van den Bossche?

De voorzitter: Mevrouw Heeren heeft het woord.

Mevrouw Veerle Heeren: Voorzitter, mevrouw Hostekint, u hebt een aantal parameters opgenoemd namelijk de ligging en de prijs. Vanuit onze fractie zou ik toch ook willen zeggen dat de energiezuinigheid van de woning even belangrijk is als de ligging en de prijs van de woning. Vorig jaar hebben we een pleidooi gehouden voor een energetisch kadaster als aanvulling op het federale kadaster. Als er nu voor Vlaanderen een mogelijkheid komt om een woonkorting te geven, dan is het belangrijk om de energiezuinigheid van woningen op een of andere manier te belonen bij verkoop of verhuur.

Mevrouw Michèle Hostekint: Mevrouw Heeren, ik ben het er helemaal mee eens. Wij vinden dat het ook een van de belangrijke parameters kan zijn.

Minister Muyters, het is belangrijk om de resultaten van het Steunpunt fiscaliteit te kennen. Er zal ook onderzoek gevoerd zijn naar die parameters. Ik ben wel benieuwd naar de resultaten om te weten of het haalbaar is. Maar ik ben het met u eens dat energiezuinigheid een belangrijke factor is.

De voorzitter: De heer Penris heeft het woord.

De heer Jan Penris: Voorzitter, ik zal een kort betoog houden vanaf het spreekgestoelte. Ik heb alle begrip voor de toestand van mevrouw Smaers, maar mevrouw, als u mijn buik ziet, zou ik evengoed vanaf mijn stoel kunnen spreken. Ik ga dat niet doen, want ik sta hier liever in de kijker. Ik kijk u liever allemaal in de ogen wanneer ik het standpunt van mijn fractie ten aanzien van het recent gecreëerde nieuws over de hervorming van het registratierechtensysteem mag komen toelichten.

Want inderdaad: nieuws wordt soms op een heel eigenaardige manier gemaakt, mevrouw Homans. Het voornemen om het registratierechtensysteem te herzien, stond al heel lang in de beleidsbrieven en beleidsnota van de minister. Over het onderwerp werd – zoals collega Reekmans zei – al bij herhaling in de commissie Wonen gedebatteerd. Dat er een andere basis zou kunnen worden gevonden dan het kadastraal inkomen om registratierechten te heffen, dat was al lang geweten. Maar er is een voorzitter van een bepaalde partij die in de marge van een nieuwjaarsreceptie komt vertellen dat het systeem grondig zal worden herzien en poef, het is nieuws. Nietwaar, mijnheer De Wever? Nietwaar, mijnheer De Wever? *(Applaus bij het Vlaams Belang en LDD)*

Dat het kadastraal inkomen al lang niet meer actueel is, dat weten we al jaren. Mevrouw Smaers zegt dat er sinds 1975 geen perekwatie meer is geweest. Ik wil het jaartal niet betwisten, maar ik dacht dat het ook 1973 of 1974 kan zijn geweest. Laat ons zeggen dat het sinds de vroege helft van de jaren 70 niet meer herzien is. De vraag is of het systeem wel moet worden herzien. Mevrouw Homans, ik ken maar weinig Vlamingen die vandaag de dag durven te pleiten voor een herziening van het kadastraal inkomen. Zelfs de mensen die u goed kent – de mensen van De Bilzen, want uw partijvoorzitter gaat soms met zijn sleutelbos wapperen in De Seefhoek –, zeggen dat u van dat systeem moet afblijven.

We hebben een kadastraal inkomen waarmee we kunnen leven. Welke Vlaming heeft zijn lege zolder niet ingericht als kinderkamer? Welke goede huisvader heeft geen tweede badkamer gezet om zijn kinderen te laten douchen? Wie heeft geen carport? Wie heeft geen garage bijgebouwd? Wie heeft geen veranda bijgebouwd? Wie heeft geen maatregelen

genomen om de kwaliteit van zijn huis – en dus zijn kadastraal inkomen – te verhogen? Mevrouw Homans, blijf er voorlopig af.

Ik weet dat ik in het verleden in de fout ben gegaan. Dat wou u zeggen. Ook wij dachten dat we tot een algemene herziening van het kadastraal inkomen moesten komen.

Maar vandaag, horend wat ik hoor, wetend wat ik weet, sprekend met de mensen in de straat, denk ik dat geen enkele Vlaming voorstander is van een herziening van dat systeem.

De voorzitter: Mevrouw Homans heeft het woord.

Mevrouw Liesbeth Homans: Mijnheer Penris, u hebt inderdaad het geweer van schouder veranderd. In de commissievergadering van vorige week hebt u het pleidooi gesteund.

U vergist zich ook wat in het onderwerp van het debat. Het gaat hier niet over de hervorming van het kadastraal inkomen, want wij zijn daar totaal niet bevoegd voor. We vragen enkel – volgens mij met de steun van de voltallige regering – om het kadastraal inkomen niet meer in aanmerking te nemen voor het toekennen van het klein beschrijf. Dat is natuurlijk een ander debat.

Minister Philippe Muyters: Ik wil daar graag op aansluiten. Mevrouw Homans heeft voor 100 procent gelijk. Het gaat hier over de registratierechten die betaald moeten worden bij de aankoop van een woning. Het gaat niet over de onroerende voorheffing, die ook gebaseerd is op het kadastraal inkomen. Er zijn andere parameters nodig dan het kadastraal inkomen om de waarde of de huurwaarde van een huis te bepalen.

Daar mag geen verwarring over bestaan. Het gaat niet over een totale hervorming van het kadastraal inkomen, bijvoorbeeld als grondslag voor de onroerende voorheffing. Daar zijn we nu niet mee bezig. In het regeerakkoord staat heel duidelijk dat het over de registratierechten gaat. In de plaats van het klein beschrijf, denken we aan een huiskorting, geen woonkorting.

De heer Jan Penris: Als ik mijn betoog gewoon had voortgezet, zouden jullie die vragen niet hebben gesteld. Ik kom tot het tweede en misschien wel belangrijkste gedeelte van mijn uiteenzetting.

U wilt een herziening van het registratierechtensysteem, dat nu gebaseerd was op het kadastraal inkomen. Er wordt een korting van 5 procent toegekend voor panden of gronden met een kadastraal inkomen lager dan 745 euro. U bent het niet meer eens met het kadastraal inkomen in de heffingsgrondslag en stelt dat we tot een algemene herziening van de heffing moeten komen.

Ik zal u zeggen waarom ik het daar niet mee eens ben. We leven in economisch onzekere tijden. De mensen zijn op zoek naar zekerheden. Jonge gezinnen, jonge starters worden geconfronteerd met gewijzigde pensioenhorizonten. Jonge starters worden geconfronteerd met een crisis, mogelijk zelfs met een recessie, en jobonzekerheid die daarmee gepaard gaat. Ze zijn dus op zoek naar zekerheden. Een van de zekerheden die u jonge starters vandaag nog kunt geven, is het verwerven van een – kleine of bescheiden – eigendom. Zij worden daartoe aangemoedigd door de fiscus. Het systeem dat daartoe bestond, mag wat mij betreft worden behouden.

In economisch onzekere tijden moeten we de spelregels niet blijven veranderen. We voeren straks het debat over de indexsprong. Ideologisch of intellectueel gezien kan men zeggen dat het indexsysteem niet goed is. Ideologisch of intellectueel gezien kan men zeggen dat de heffingsgrond die we nu hanteren in de eigendomsverwerving niet de beste is. We moeten de spelregels in deze onzekere tijden echter niet veranderen. Voorzitter, ministers, dat is het pleidooi van mijn fractie.

Mevrouw Michèle Hostekint: Mijnheer Penris, ik vind dat u een vreemd verhaal vertelt. Ik heb daarnet gezegd wat u gezegd hebt: laat ons de mensen die vandaag ieder steuntje in de rug kunnen gebruiken voor het verwerven van een eigen woning, die kans geven door net

voor een rechtvaardig systeem te zorgen als we een vermindering van registratierechten toekennen.

We merken vandaag dat de vermindering van registratierechten, het zogenaamde klein beschrijf, helemaal niet of vaak niet terechtkomt bij die bescheiden woningen. Er zijn bijvoorbeeld heel wat woningen op het platteland die mooi gerenoveerd zijn en toch zo'n klein beschrijf genieten, terwijl kleine woningen in de stad dat niet genieten.

Als we jonge starters de kans willen geven om zich te vestigen in de stad en een bescheiden woning aan te kopen die nog moet worden gerenoveerd, is het net belangrijk dat we hen een steuntje in de rug geven en dat we ervoor zorgen dat de vermindering van de registratierechten op een eerlijke en solidaire manier wordt gegeven.

De heer Jan Penris: Ik ben het grotendeels met u eens, mevrouw Hostekint. Een van de vragen die ik aan de minister heb gesteld was ook wat ze bedoelt met het terechtkomen van dat fiscale voordeel bij de juiste mensen. Dat was een van die uitspraken in de pers die aanleiding hebben gegeven tot onze initiatieven.

Ik ben blij dat u die opmerking maakt. Uw fractie zegt dat de juiste mensen – en ik hoop dat de anderen dat straks herhalen – jonge starters of jonge gezinnen zijn, die de eerste stappen op de eigendomsmarkt moeten zetten. Daarover zijn we het eens. Maar die jonge starters en jonge gezinnen kennen de spelregels van vandaag. Wanneer ze hun budget opstellen, houden ze rekening met die spelregels. Het heeft geen zin om de spelregels in de loop van het verhaal te veranderen, omdat je op dat moment onzekerheden creëert waar niemand bij gebaat is. Daar wordt alleen de markt beter van, niet de juiste mensen die u probeert te bevoordelen.

Mevrouw Michèle Hostekint: Ik wil er geen welles-nietesspelletje van maken, maar ik denk dat u het een klein beetje verkeerd voorstelt als u zegt dat we de spelregels tijdens de koers aanpassen. Dat klopt niet. Het geldt natuurlijk voor mensen die straks een woning zullen verwerven. Het gaat over de vermindering van registratierechten bij de aankoop en heeft dus helemaal niets te maken met de grondslag, waarop bijvoorbeeld een onroerende voorheffing wordt gebaseerd.

Mevrouw Liesbeth Homans: Mijnheer Penris, ik moet toch vaststellen dat u zelf onzekerheid en verwarring creëert. U hebt dat vorige week proberen te doen in het debat over het afschaffen van de fiscale aftrek voor hypothecaire kredieten. Dat wordt overgeheveld naar Vlaanderen. U hebt toen ook voor verwarring gezorgd in de commissie.

Nu zegt u dat we de jonge gezinnen of jonge starters die een huis willen kopen zekerheid moeten bieden en dat we de spelregels dus niet mogen veranderen. Ik weet niet hoe lang het geleden is dat u naar een notaris bent geweest, maar mensen die nu een huis kopen, moeten soms wachten tot het moment dat ze de akte ondertekenen, om te weten of ze klein of groot beschrijf hebben. Dat pleidooi lijkt eigenlijk echt nergens op, mijnheer Penris.

De heer Eric Van Rompuy: Mijnheer Penris, dat geldt voor alle vormen van fiscaliteit. Als we fiscale maatregelen nemen, creëren we uiteraard een nieuwe situatie, waarin de vorige fiscale regeling niet geldt. Ik begrijp u niet, als u het ten gronde eens bent met wat hier aan de orde is. Jonge starters of jonge gezinnen enzovoort zullen een aansporing krijgen voor eigendomsverwerving. Dat is positief. Ik begrijp niet waarom u dat nu probeert voor te stellen als iets dat onzekerheid creëert. Ik begrijp uw houding niet, vorige week ook niet. Bent u dan tegen elke vorm van verandering in fiscaliteit? Hoe zal men het systeem dan ooit kunnen veranderen?

De heer Jan Penris: Nee, mijnheer Van Rompuy, wij zijn hier de oppositie. Wij hebben als taak om kritisch te staan tegenover maatregelen die u denkt te moeten doorvoeren. Ik ben heel onzeker over de manier waarop dit verhaal afgewikkeld zou kunnen worden. Ik weet niet hoe de huiskorting er zal uitzien. Ik ben als oppositielid verplicht om u daarover kritisch te ondervragen.

Ik ken het huidige systeem. Ik weet dat veel jonge starters en jonge gezinnen met dat systeem hun eigen woning hebben kunnen verwerven en ik weet dat veel jonge starters en veel jonge gezinnen met het systeem zoals het nu bestaat, een huis zullen kunnen blijven verwerven, maar ik weet niet wat u van plan bent. Daarom wordt uw regering vandaag door ons ondervraagd.

De heer Eric Van Rompuy: Wacht dan tot u weet waarover het gaat, maar probeer niet om de publieke opinie en iedereen die van plan is een huis te kopen in onzekerheid te brengen.

De heer Jan Penris: Ik doe geen 'government by announcement'. Daar, de heer die afwezig is, die heeft dat gedaan! (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De voorzitter: Mevrouw Van Volcem heeft het woord.

Mevrouw Mercedes Van Volcem: Collega's, volgens de aankondigingspolitiek van de Vlaamse Regering lezen we in de kranten dat het systeem van de registratierechten zal worden aangepast. De N-VA en sp.a verschillen kennelijk van mening. In plaats van als belastbare basis het kadastraal inkomen te nemen, wenst men, volgens de krant, 5 of 10 procent registratierechten te koppelen aan de prijs, de grootte van de eigendom of zelfs het inkomen van de kopers.

Ik moet de heer Penris gelijk geven dat het opnieuw onduidelijkheid troef is. De Vlaamse Regering moet stoppen met onrust te zaaien over de laatste zekerheid van de Vlaming, zijn eigen huis. (*Applaus bij Open Vld en bij het Vlaams Belang*)

77 procent van de Vlamingen is eigenaar. Dat is drie vierde. We moeten daar fier op zijn. Het is een uncium. We mogen echter het kind met het badwater niet weggooien.

Als er iets is dat we niet moeten veranderen, dan is het de eigendomsverwerving. We moeten eigendomsverwerving verder aanmoedigen, want het is een ideale buffer voor wanneer het minder goed gaat en het is een ideale pensioenpijler. Er moeten niet alleen lasten zijn, maar ook lusten, want er zijn al genoeg lasten zoals de registratierechten die 5 of 10 procent bedragen. Dat bedrag moeten mensen betalen bij de aankoop van een woning. Meestal gaat het om het eerstgespaarde geld dat jonge mensen hebben. Ze hebben daar jarenlang voor opzij moeten zetten en hebben zich veel moeten ontfeggen. 21 procent bij nieuwbouw en dan nog eens een jaarlijkse onroerende voorheffing, louter om een eigendom te hebben die men zelf betaalt of aan het verdienen is, en dat met een inkomen waarop 50 procent belasting wordt geheven.

Zo'n 30 procent van de mensen heeft een leningslast die hoger ligt dan een derde van hun inkomen. Dat valt voor velen zwaar. Een verhoging van het ki en de onroerende voorheffing is dan ook absoluut te vermijden en zelfs onbespreekbaar.

Het is een goede zaak dat de overheid stimuleert bij de aankoop door een abatement toe te kennen en bij het afsluiten van een hypothecaire lening. Wij stellen dan ook voor dit bedrag te verhogen. Het is juist dat jonge mensen die vandaag een bescheiden nieuwbouw zetten, vaak zijn gestraft omdat het ki hoger ligt dan 745 euro en 10 procent moeten betalen in plaats van 5 procent. We moeten dat niet oplossen met een aankondigingspolitiek, maar met daadkracht. We moeten daar een pasklare oplossing voor vinden. In het verleden zijn er al tientallen studies gebeurd, maar er werd nooit een daadkrachtige oplossing gevonden.

Als er een nieuw systeem komt, dan moet men rekening houden met een aantal zaken. Bestaande panden en nieuwbouw moeten onder eenzelfde effect ressorteren. Waarom kan een sociale woning gebouwd worden tegen een tarief van 5 procent registratie en 6 procent btw en een bescheiden woning met dezelfde bouwkost niet? Waarom krijgen 500 kopers van een sociale koopwoning die bonus en een gunstig fiscaal regime en andere mensen in dezelfde omstandigheden niet?

Zoals mevrouw Hostekint heeft gezegd, is het ki in de stad vaak hoger dan op het platteland. Mevrouw Homans zegt in de krant dat het niet goed is dat de vroegere chique wijken nu een

hoog ki hebben in vergelijking met het hippe Zuid waar men minder belastingen moet betalen. Waarom? Wil ze de mensen in het hippe Zuid dan belasten omdat ze een verloederde buurt hebben opgeknapt en in de stad zijn komen wonen? Dat is toch precies wat de Vlaamse Regering probeert aan te moedigen.

Een nieuwe regeling moet voor iedereen in dezelfde omstandigheden dezelfde voordelen geven. We noemen dat horizontale rechtvaardigheid. En het ki is dat niet. Een evenwaardig goed in dezelfde omstandigheden zou tot eenzelfde ki moeten leiden. Raken aan het ki is nu echter niet mogelijk omdat het een federale bevoegdheid is. Vanwaar dan die aankondigingspolitiek? Wil men opnieuw raken aan die 77 procent eigenaars in Vlaanderen? Is dat het Vlaamse beleid van de N-VA? Wil de N-VA in Vlaanderen telkens opnieuw onrust zaaien?

Wanneer u tot een nieuw systeem komt, op basis van welke parameters gebeurt dat dan? Gaat het om een systeem zoals in Nederland met om de vier jaar een nieuwe taxatie? Dat zal mijns inziens alleen maar leiden tot een belastingverhoging. Er zullen effectief kortingen zijn voor woningen met een laag E-peil. Uiteraard vind ik dat een goede suggestie, mevrouw Heeren. Zelfs in de meerderheid moet men nog suggesties doen. Men weet echt niet van welk hout pijlen maken.

Wij zijn duidelijk: een nieuw systeem mag absoluut niet tot enige belastingverhoging leiden. De onrechtvaardigheid van het klein beschrijf kunnen we oplossen, door iedereen die zijn eerste woning koopt, een verlaagd registratietarief van 5 procent te geven, ten belope van de eerste schijf van 200.000 euro.

Mevrouw Michèle Hostekint: Voorzitter, ik heb het verhaal van mevrouw Van Volcem niet goed begrepen. Ik heb het gevoel dat ze veel op een hoop gooit en niet erg consequent is in wat ze aan het vertellen is.

Mevrouw Van Volcem, u zegt dat we niet gaan raken aan het systeem, omdat we daarmee weer de 75 procent eigenaars treffen. U hebt niet goed geluisterd naar wat voordien is gezegd. Het is net omdat we die woonzekerheid ook aan jonge starters willen geven, dat we vandaag een rechtvaardiger basis zoeken voor de vermindering van de registratierechten dan het ki. Het is net om die reden dat we vandaag een discussie voeren over welke parameters dan wel tot een zogenaamd klein beschrijf of tot die huiskorting moeten leiden.

Wat u daarstraks allemaal verkondigd hebt, heb ik eerlijk gezegd niet begrepen. Ik vond het niet erg consistent.

Mevrouw Mercedes Van Volcem: Ik kan het misschien nog een keer herhalen. Ik heb duidelijk gezegd dat we tot rechtvaardigheid moeten komen. Er wordt echter in de kranten een heel debat gevoerd over iets waarvoor de Vlaamse Regering niet bevoegd is.

Mevrouw Michèle Hostekint: Dat is helemaal niet waar. Het gaat niet over het ki.

Mevrouw Mercedes Van Volcem: Men moet zekerheden bieden, zoals de heer Penris heeft gezegd. Men moet zekerheid bieden over het eigen huis van de Vlaming. U bent er zelf nog niet uit in de Vlaamse Regering. Mevrouw Van den Bossche wil het koppelen aan mensen met een bepaald inkomen. Mevrouw Homans zegt in de krant dat dat niet de bedoeling is. Aan wie gaat u die huiskorting geven? Dat is niet duidelijk. De vrees van elke Vlaming is dat de belastingen opnieuw omhoog zullen gaan, want de N-VA zegt in Knack dat er een nieuw Vlaams ki moet komen.

Mevrouw Michèle Hostekint: U zegt nu dat we helemaal niet bevoegd zijn voor het ki, maar daar gaat het vandaag ook niet over. Het gaat erover om een andere basis voor een vermindering van registratierechten te behouden dan het ki. *(Opmerkingen)*

Mevrouw Mercedes Van Volcem: Welke?

Mevrouw Michèle Hostekint: We zullen straks horen wat uit het onderzoek van Fiscaliteit gekomen is. U zegt dat u het in de krant leest. Ik ben natuurlijk niet verantwoordelijk voor wat bepaalde voorzitters op nieuwjaarsrecepties zeggen en voor het feit dat dat dan nieuws is volgens de kranten.

Het staat allemaal heel duidelijk in het Vlaamse regeerakkoord. U zult het ook terugvinden in diverse beleidsbrieven.

Mevrouw Griet Smaers: Ik wil ook mijn verbouwereerdheid uiten ten aanzien van mevrouw Van Volcem. Zij gooit alles op een hoopje. Het gaat hier niet over onroerende voorheffing, fiscale aftrekken bij het verwerven van een woning of fiscale aftrekken op een hypothecaire lening. Het gaat hier ook niet over het kadastraal inkomen an sich, want dat is inderdaad federale bevoegdheid. Minister Muyters heeft daarstraks duidelijk gezegd dat het over de huiskorting gaat, zijnde een alternatief dat een vereenvoudiging moet beogen, een minder complex systeem om een vermindering toe te kennen op de huidige registratierechten, wat we nu kennen als het klein beschrijf.

Waar Vlaanderen op wil inzetten, is een vereenvoudiging, het minder complex maken. Het gaat hier helemaal niet over belastingverhogingen, laat staan over andere systemen in werking laten treden die meer complexiteit met zich zouden meebrengen. Neen, het gaat net om een vereenvoudiging van de vermindering in registratierechten.

Minister Philippe Muyters: Mevrouw Van Volcem, ik heb u een prachtig pleidooi horen houden waarom het kadastraal inkomen geen goede parameter is. U hebt voorbeelden gegeven, u hebt naar voren gebracht dat jonge mensen in staat moeten zijn om een eigendom te verwerven enzovoort. Alleen is uw conclusie het tegenovergestelde van uw pleidooi. Dat is een rare zaak.

Lees de beleidsnota, lees de beleidsbrieven, zowel van mezelf als van mevrouw Van den Bossche. Daarin staat uitdrukkelijk dat het hier gaat over een alternatief waarop het verlaagde tarief van het registratierecht kan worden geheven.

Dat is onze doelstelling, dat is wat we naar voren schuiven. Dit is geen nieuws, want het staat bij ons allebei in onze beleidsbrieven. Mevrouw Van Volcem, ik ondersteun uw pleidooi helemaal maar uw conclusie, wanneer u het hebt over het verlaagde tarief voor registratierechten, is eigenaardig. Ik dacht dat u in de commissie precies de tegenovergestelde conclusie hebt verdedigd.

Minister Freya Van den Bossche: Ik wil eerst onderschrijven dat de verkoopprijzen van huizen met een gelijk ki sterk variëren. Het klein beschrijf correspondeert daarmee helemaal niet. Voor eenzelfde verkoopprijs krijgen sommigen een klein beschrijf en anderen niet. Zeker in steden is er een grote uitval. Dat ki is dus helemaal geen zinvolle graadmeter om te bepalen of je al dan niet een klein beschrijf moet krijgen.

In het verleden heb ik een aantal criteria naar voren geschoven, in de commissie maar ook in mijn beleidsnota. Dat is niet, zoals u suggereert, het inkomen, maar wel: de aankoopprijs en de oppervlakte van het huis, en de gezinssamenstelling omdat het logisch is dat een groot gezin misschien een wat groter huis nodig heeft. Vanzelfsprekend moet het gaan om een enige woning. Het lijkt me niet meteen nodig om voor een tweede of derde woning een korting te organiseren.

Elke keer dat ik daarover in de commissie werd ondervraagd, heb ik gezegd dat ik wacht op het onderzoek van minister Muyters om te zeggen welk systeem ik zou voorstellen. Zolang ik dat onderzoek niet heb, zult u mij geen uitspraken ontlokken, behalve het loutere gegeven dat de basis van vandaag geen goede basis is om te beslissen wie al dan niet een klein beschrijf krijgt, en de drie criteria die ik hier naar voren heb geschoven als mogelijk zinvolle criteria. Maar ik wacht op die studie.

De heer Peter Reekmans: Minister Van den Bossche, ik wilde in mijn toespraak deze vraag stellen, en dat was ook de reden waarom ik vroeg dat u aan dit debat zou deelnemen: heeft een van jullie beiden al een onderzoek of een studie op zijn kabinet? Wanneer is die studie opgeleverd door uw kabinet? En, minister Muyters, van u had ik graag vernomen wat in die studie staat.

Mevrouw Hostekint, wij willen vandaag het debat over de parameters voeren. Voorzitter, u waakt over het parlementaire functioneren van dit halfrond. Soms is de oppositie het daar niet mee eens, soms wel. Maar ik dacht nog altijd dat als een lid van de Vlaamse Regering een studie bestelde en dat als hij die in zijn bezit had, dat deze studie werd overgemaakt aan de parlementsleden in de commissie, en dat de commissie dat zou behandelen of bespreken of er een voorstel aan zou koppelen. *(Opmerkingen)*

Waarmee zijn we hier bezig? Ik zal nu even heel plat zijn. Uiteindelijk heeft receptiepraat dit debat tot stand gebracht. In dit debat moet mevrouw Hostekint, een lid van de meerderheid, zeggen dat we vandaag over de parameters zullen debatteren. *(Opmerkingen)*

Het zijn leden van de meerderheidspartijen die dit debat hebben gevraagd. Daar kom ik straks uitvoeriger op terug.

Als je degelijk parlementair beleidswerk wilt doen, moet je over de parameters debatteren in een vakcommissie. Voorzitter, u hebt altijd dat principe gehuldigd en daar hebt u gelijk in. Zo'n debat moet je niet voeren in een actualiteitsdebatje waarin iedereen gedurende vijf of zes minuten vooraan zijn ding kan komen doen. In tijden van onzekerheid kan dat niet. Gisteren heeft de bouwsector een noodkreet geslaakt. Na de federale begrotingsperikelen gaan we nu, voor de zoveelste keer, aankondigingspolitiek krijgen die onzekerheid brengt en die hier tot een non-debat leidt.

Minister Muyters, ik stel twee concrete vragen. Wat staat er in de studie en wanneer heeft uw kabinet die studie opgeleverd? Dat had ik graag vernomen en ik denk mijn collega's ook, want dat is heel belangrijk voor dit debat.

Minister Philippe Muyters: Mijnheer Reekmans, ik zal u straks in mijn antwoord, na alle uiteenzettingen, antwoorden. Dan zult u zien dat het niet nodig was daarvoor de aanwezigheid van minister Van den Bossche te vragen. *(Opmerkingen)*

Maar het parlement heeft blijkbaar het recht om dat te doen. Ik zal dat respecteren. *(Opmerkingen van de heer Peter Reekmans)*

Maar laat me toch eens uitspreken! U zei dat net zelf ook.

Ik zal het antwoord geven. Iedereen krijgt te kans om te repliceren. Ik zal al uw vragen beantwoorden. U zult merken dat ik dat doe met respect voor het parlement.

Mevrouw Michèle Hostekint: Mevrouw Van Volcem, ik bepaal natuurlijk niet wat er in de kranten komt en wat actueel is. Ik laat de nieuwjaarsreceptiepraat aan u over. Ik heb dit niet in de krant verkondigd.

Als u goed hebt geluisterd, hebt u mij wel horen zeggen dat ik in het verleden al gevraagd heb aan minister Muyters hoe het staat met de studie van het Steunpunt Fiscaliteit. Toen is gezegd dat de studie zou worden opgeleverd na het vorige zomerreces. Ik heb aan de minister gezegd dat ik hem enige vertraging niet kwalijk nam. Ik heb u wel gevraagd, minister, of de studie er vandaag reeds is, wat uw conclusies zijn en dat dat de basis moet zijn voor verdere discussie over die parameters.

De heer Jan Penris: We zijn nu inderdaad in het parameterdebat verzeild geraakt. Ik ben blij dat minister Van den Bossche hier nu aanwezig is. Zij heeft drie van de parameters aangegeven. Ik hoop dat dat de visie is van de hele regering, minister Muyters. Het zijn de aankoopprijs, de grootte en de gezinssamenstelling. Ik zou nog willen suggereren: de ligging,

het type woning of nog andere. Daarover horen we niets. Het is natuurlijk gemakkelijk ...
(*Minister Philippe Muyters maakt een afwijzend gebaar*)

U mag gerust zo doen, minister Muyters. Uw lichaamstaal spreekt voor zich! Dat is alweer eens een belediging van het parlement! (*Opmerkingen van minister Philippe Muyters*)

U mag tegen mij minachtend doen. (*Minister Philippe Muyters schudt van neen*)

Jawel, u deed minachtend. Ik zal tegenover u niet minachtend zijn. Ik waardeer het antwoord van uw collega, die ons tenminste antwoordt op de vragen die we stellen! Wat zijn de nieuwe parameters in plaats van het kadastraal inkomen? De minister zegt: de aankoopprijs, de grootte en de gezinssamenstelling. Bevestigt u dat? Of niet?

Minister Philippe Muyters: Mijnheer Penris, voor de volledigheid, minister Van den Bossche heeft gezegd: ik zie drie parameters als mogelijkheid, maar ik wacht op de studie van het steunpunt om dan de parameters te benoemen. (*Rumoer. Opmerkingen van de heer Peter Reekmans*)

Ik zal, mijnheer Reekmans, nadat iedereen de kans heeft gehad om zich hierover uit te spreken, daarop het antwoord geven. (*Rumoer*)

De heer Wilfried Vandaele: Mevrouw Van Volcem, u beweert dat de N-VA per se een nieuw Vlaams ki wil. U gooit daar van alles op een hoopje. Wat ik gezegd heb in Knack, is dat het huidige systeem niet rechtvaardig is. Verschillende leden hebben dat hier bevestigd – niet alleen als basis voor de onroerende voorheffing – maar ook door de zaken die eraan gekoppeld zijn, zoals de registratie, de personenbelasting voor een deel, en eventueel studiebeurzen. Dat is niet rechtvaardig.

Wij pleiten ervoor om dat hele kadaster, en niet alleen het ki, over te brengen naar de gewesten zodat we daar als Vlaamse overheid op een rechtvaardige manier mee aan de slag kunnen. We zouden het ook wat kunnen moderniseren en bijvoorbeeld koppelen aan performante systemen die we al hebben, zoals de Geografische Informatiesystemen (GIS).

Mevrouw Mercedes Van Volcem: Het stedelijk fiscaal instrumentarium heeft een studie gerapporteerd aan het Overlegforum Wonen. Alle parameters staan erin. Ik ben zeer blij.

Ik vind het wel een spijtige zaak dat ik in Het Laatste Nieuws op pagina 2 heel dat debat moet lezen.

Ik hoor nu van minister Van den Bossche dat ze aankoopprijs, grootte en gezinssamenstelling belangrijk vindt. Dat laatste wil ik nog in het midden laten.

Aan elk systeem – en dat staat in elke studie – zijn er voor- en nadelen. In dezelfde studie staat ook dat de prijzen tussen de steden enorm verschillen. Dat de prijzen verschillen tussen het platteland en de stad. Als men een nieuw systeem zou invoeren, zou dat wellicht opnieuw tot oneerlijkheden leiden. Waarom heeft nieuwbouw altijd zo'n hoog ki en een bestaande woning zo laag? Waarom heeft een sociale woning een verlaagd tarief? Iemand die met hetzelfde budget een eigen woning bouwt, krijgt dat tarief niet. Er zijn veel onrechtvaardigheden.

Om die reden stellen wij voor het abattement te verhogen. Dat is voor iedereen eerlijk en voor iedereen hetzelfde. Ik vind dat de overheid voor iedereen in dezelfde omstandigheden hetzelfde moet doen. Daarom zijn we er voorstander van voor de schijf tot 200.000 euro op het platteland en in de steden een registratierecht van 5 procent in plaats van 10 procent aan te rekenen. Dit staat los van de prijs van een woning.

De minister heeft verwezen naar de oppervlakte van woningen op het platteland. Iemand kan echter een appartement op de zeedijk kopen. Dat appartement kan 60 vierkante meter groot zijn en toch 600.000 euro kosten. In dergelijke gevallen lijkt de oppervlakte me ook niet belangrijk. De gezinssamenstelling is belangrijk.

Ik vraag me af hoe de minister dit allemaal wil taxeren. Zal ze, zoals in Nederland, constant mensen op pad sturen? Zal ze constant oefeningen maken en bij de mensen binnenvallen? Hoe zal ze dit allemaal controleren? Hoe zal ze de gezinssamenstelling en dergelijke opvolgen?

De bepaling van de woonprijzen in Vlaanderen is een zeer moeilijke en complexe materie. Dit heeft onder meer te maken met de schaarse beschikbare ruimte, met de leninglasten, met de termijnen van leningen, met de hypothecaire rente enzovoorts. Wij pleiten dan ook voor eenvoudige systemen. Iedereen moet hetzelfde krijgen. Wij pleiten voor een registratierecht van 5 procent op de eerste schijf van 200.000 euro.

Aangezien ik hier onder vuur lig, zal ik afronden. Ik stel voor dat de Vlaamse Regering voortaan beslist en dan pas communiceert. Op die manier zal er geen onzekerheid of hetze ontstaan. *(Applaus bij Open Vld, het Vlaams Belang en LDD)*

De voorzitter: Mijnheer Reekmans, u hebt twee opmerkingen tot de voorzitter gericht. Ik zal daar schriftelijk op antwoorden. *(Opmerkingen van de heer Peter Reekmans)*

U vindt onder meer dat bepaalde studies automatisch ter beschikking moeten worden gesteld. Ik zal u daar een antwoord op sturen.

De heer Peter Reekmans: Voorzitter, mijn vraag was tot de minister en niet tot u gericht.

De voorzitter: Mevrouw Homans heeft het woord.

Mevrouw Liesbeth Homans: Voorzitter, sommigen hebben het hier over aankondigingspolitiek gehad. Ik zal even kort schetsen wat er precies is gebeurd.

De omvorming van het klein beschrijf tot een huiskorting staat in het Vlaams regeerakkoord, in de beleidsbrief van minister Van den Bossche en in de beleidsbrief van minister Muyters. In de commissie Wonen voeren we dit debat al twee jaar. Misschien kunnen de mensen die hier vandaag vertellen hoe het allemaal moet nu en dan eens naar een commissievergadering komen. De voorzitter van de commissie, die het tot op heden altijd eens was met ons pleidooi het kadastraal inkomen hier uit te lichten, kan getuigen dat die discussie daar al is gevoerd. Ook in de commissie Financiën is dit punt al verschillende keren aan bod gekomen.

Aangezien bepaalde mensen het blijkbaar niet goed weten, zal ik even vertellen wat er concreet is gebeurd. Afgelopen zondag heeft een spreker tijdens een lokale nieuwjaarsreceptie van de N-VA aangekondigd dat de Vlaamse Regering goed bezig is met de omvorming van het systeem van het klein beschrijf. Dat was gewoon een pluim voor de Vlaamse Regering. *(Opmerkingen)*

Tijdens die receptie is enkel gesteld dat de minister-president fier mag zijn op zijn hele ploeg. Ik geef toe dat de woorden van bepaalde personen een grotere impact hebben dan de woorden van anderen. De kranten zijn hier allemaal op gesprongen en behandelen dit als groot nieuws.

Dat is eigenlijk niet juist. Volgens mevrouw Van Volcem hebben we dat nu allemaal in Het Laatste Nieuws moeten lezen. Ik wil er echter op wijzen dat dit een jaar geleden al op de voorpagina van De Standaard heeft gestaan. Dat is blijkbaar niet opgevallen.

De bespreking in de commissie is blijkbaar ook niemand opgevallen. Minister Van den Bossche kan beamen dat ik het systeem van de huiskorting tijdens commissievergaderingen te pas en te onpas heb aangehaald. Volgens mij gaat het om een effectief middel tegen de stadsvlucht. Volgens sommigen heb ik dit allicht tot vervelens toe aangehaald.

Volgens sommigen verschijnt dit bericht in de krant, terwijl er nog geen beslissing is genomen of beleid is ontwikkeld. Dat is kort door de bocht en absoluut niet fair. Er is geen sprake van een aankondigingspolitiek. Wie de beleidsnota, de beleidsbrieven, het Vlaams regeerakkoord en de Handelingen van de commissievergaderingen leest, weet dat we hier al twee jaar mee bezig zijn.

Ik dacht dat wij het erover eens zijn dat het kadastraal inkomen een achterhaalde maatstaf is. Het probleem ligt bij elke discussie over de staatshervorming op tafel, maar jammer genoeg zijn wij er niet in geslaagd om het dossier over te hevelen. Wij moeten dus creatief zijn met de bevoegdheden die Vlaanderen wél heeft. Ik denk dat wij het daarover eens zijn. Wel, dat is precies wat deze Vlaamse Regering wil ondernemen. Ik zal geen uitspraken doen over de parameters die wij moeten gebruiken. (*Opmerkingen bij het Vlaams Belang*)

Mijnheer Penris, ik heb daarover nog nooit een uitspraak gedaan. Ik laat dat aan de deskundigheid van de leden van de Vlaamse Regering over. Onder uw deskundige leiding zullen wij daar te gepasten tijde over debatteren in de commissie Woonbeleid. Ik spreek mij niet uit over de parameters; ik zeg enkel dat het kadastraal inkomen een achterhaalde maatstaf is. Daar zijn wij het toch over eens?

De heer Peter Reekmans: Mevrouw Homans, die is geen calimerohouding, maar een pinocchioattitude. U hebt wel degelijk parameters naar voren geschoven in de kranten.

Mevrouw Liesbeth Homans: De journalist heeft dat gedaan.

De heer Peter Reekmans: Schuif de schuld maar in de schoenen van de journalisten, die de N-VA onheus behandelen. U kunt dit enkel waarmaken wanneer u de parameters wijzigt. Bij mijn weten staan de parameters niet in het regeerakkoord. Wanneer ik dit schouwspel overschouw, dan moet ik besluiten dat de meerderheid het er absoluut nog niet over eens is welke parameters moeten worden gehanteerd.

Wegens uw verwijt roep ik hier een persoonlijk feit in.

De voorzitter: Mijnheer Reekmans, dit is geen persoonlijk feit.

De heer Peter Reekmans: Mevrouw Homans zei zo-even dat mensen die hier het woord nemen niet weten waarover zij spreken en beter eens naar deze commissievergaderingen zouden komen. Wel, ik geef u een tip. Uw partijvoorzitter, die zijn ideeën op een nieuwjaarsreceptie heeft gelanceerd, doet zelfs de moeite niet om hierover het debat te komen voeren. Hij is er trouwens nooit, maar blijkbaar mogen sommigen meer dan anderen.

De heer Jan Penris: Mevrouw Homans, voor mij is de parameter van het ki niet heilig. Die is geen fetisj. Het is wel een parameter die wij kennen. De jonge gezinnen kennen hem. Zij houden daar rekening mee wanneer zij op het punt staan een huis te kopen.

Wat u voorstelt, is een politiek avontuur aan het worden. U probeert een alternatief te formuleren, maar u weet nog niet welke parameters u zult hanteren. Welke parameters zult u aan de kopers en de jonge gezinnen kenbaar maken? Als u uitspraken doet over een zo belangrijke aangelegenheid als deze, dan moet uw dossier af zijn en moet u weten welke parameters zullen worden gehanteerd. Vandaag bent u in het ijle aan het praten, en ik betreur dat. (*Applaus bij het Vlaams Belang en LLD*)

De heer Marc Vanden Bussche: Ik sluit mij aan bij de vorige spreker: vooraleer men over dit dossier wil spreken, moet men de parameters kennen, zo niet praten wij in het ijle. Het voorstel van mevrouw Van Volcem is tenminste duidelijk, dan weet iedereen waaraan men zich moet houden. Men zou bijvoorbeeld heel eenvoudig het kadastraal inkomen kunnen optrekken. Zo kan men heel wat onrechtvaardigheden wegwerken. Dat vereist geen grote studies. De mensen die het systeem zullen moeten toepassen – de notarissen en de administratie – zullen zeer duidelijke parameters vragen die niet voor extra administratieve rompslomp zorgen.

Mevrouw Liesbeth Homans: Uw inbreng moet eigenlijk aan de overkant van de straat worden gehoord. Het gaat hier niet over de aanpassing van het kadastraal inkomen. Ik dacht dat dit op dit ogenblik toch al duidelijk is. De Vlaamse Regering en de meerderheid stellen dat zij het kadastraal inkomen niet als een van de parameters willen weerhouden. Dat is het enige wat is aangekondigd en dat is ook het enige wat daarover in het Vlaams regeerakkoord staat: er zal worden gewerkt aan een beter systeem.

Ik heb er geen enkel probleem mee dat die parameters nog moeten worden ontwikkeld. Ik heb liever dat men er wat over nadenkt dan dat men hier gewoon aankondigt dat en dat en dat te zullen doen. Voor de oppositie zal het nooit goed zijn.

De heer Marc Vanden Bussche: U verwijst naar de overkant, maar die hebt u niet nodig om het kadastraal inkomen te verhogen, van 750 euro tot 1000 of 1500 euro, of wat men ook wil beslissen.

Mevrouw Liesbeth Homans: U pleit dus voor een belastingverhoging. Of hoe moet ik dat interpreteren?

De heer Marc Vanden Bussche: Neen, het is net een verlaging. Wie een huis heeft met een kadastraal inkomen van 1000 of 1500 euro, zou maar 5 procent registratierechten hoeven te betalen. Dat is geen belastingverhoging. Heel wat mensen vallen daaronder.

Mevrouw Veerle Heeren: Voorzitter, ik vind dat we de Vlamingen met dergelijke debatten geen angst mogen aanjagen. *(Opmerkingen bij het Vlaams Belang)*

Vorige week hebben we het debat gevoerd over de onduidelijkheid in verband met de aftrekbaarheid van hypothecaire leningen. Het lijkt me duidelijk dat ook wij willen dat mensen zich de komende decennia een woning kunnen blijven aanschaffen, door te bouwen of door te kopen.

We zijn het er echter allemaal over eens dat het systeem van het ki zoals velen dat kennen, een onrechtvaardig systeem is. Vlaanderen heeft een aantal middelen om dat te kunnen bijsturen. Vandaag gaat het over het klein beschrijf, maar we zouden een gelijkaardig debat kunnen houden over de aanpassingspremies. Ter zake is het ki ook een middel. We zoeken middelen om op een rechtvaardige manier te kunnen bijsturen. Er is een studie aangekondigd. We gaan hier geen debat houden over parameters: dat is een feit.

Er worden suggesties gedaan. Wij hebben zelf ook suggesties gedaan. We kijken uit naar de resultaten van die studie, en dan zullen we als volwassen mannen en vrouwen oordelen welke parameter het geschiktst is om ervoor te zorgen dat we een rechtvaardig systeem kunnen implementeren, niet voor twee of drie jaar, maar voor de volgende tien jaar.

Mevrouw Liesbeth Homans: We wachten de resultaten van die studie af. We zijn het er eenvoudigweg over eens dat het ki achterhaald is. Dat was eigenlijk de enige aanleiding tot dit debat, lijkt me. Voor wie er nog aan zou twijfelen: ikzelf en mijn hele fractie hebben er absoluut vertrouwen in dat minister Muyters, minister Van den Bossche en de minister-president, die hier ook aanwezig is, hier een goede zaak van zullen maken en een rechtvaardiger systeem tot stand zullen brengen.

Laten we in dit Vlaams Parlement alstublieft creatief omspringen met de bevoegdheden die we wél hebben. Wie het daarover niet eens is, kan zich misschien beter de vraag stellen of hij hier wel op zijn plaats is. *(Rumoer)*

De heer Bart Van Malderen: Voorzitter, toen mevrouw Van Volcem daarnet aankondigde dat er een belastingverhoging zou komen, begreep ik het niet goed, tot ik daarnet de heer Vanden Bussche hoorde. Hij heeft daarnet onomwonden gepleit voor een algemene verhoging van de belastingen. Ik kan alleen maar zeggen: niet met ons. *(Rumoer)*

De heer Marc Vanden Bussche: Mijnheer Van Malderen, ik zal het nog eens uitleggen voor u. Wie nu naar de notaris gaat om een woning te kopen van een ki onder 745 euro, of ongeveer 30.000 Belgische frank, betaalt het klein beschrijf. Wij pleiten ervoor die grens op te trekken, tot een ki van 1000 of 1500 euro, het bedrag moet men onderling maar uitmaken. Dan zullen heel wat mensen die daar niet onder vielen, er wel onder vallen. Dat heeft uiteraard niets te maken met een belastingverhoging, mijnheer Van Malderen.

De voorzitter: De heer Reekmans heeft het woord.

De heer Peter Reekmans: Voorzitter, geachte Vlaamse meerderheid, geachte leden, ik wil om te beginnen de minister verwelkomen. Minister, u bent er nu toch voor dit erg belangrijke debat, dat u mijns inziens aangaat en dat blijkbaar ook de minister-president aangaat. Minister-president, u bent immers ook al aanwezig bij dit actualiteitsdebat. Dat een zo ruime delegatie van de Vlaamse Regering over een belangrijk onderwerp als de woonkorting komt praten, wijst op respect voor het parlement.

Waar ligt de mens in de straat vandaag wakker van? Dat is hoe hij in de komende periode zijn rekeningen zal betalen, en vooral of zijn rekeningen nog kloppen. Is er rechtszekerheid voor bepaalde stimuli die hij van de overheid heeft gekregen? Dat is waar mijn partij eerst wil voor pleiten, los van dit debat. Geef de burger in de straat ten minste rechtszekerheid. Dat is vandaag absoluut niet het geval. Dit debat bewijst dat die rechtszekerheid er niet is.

De sfeer in uw rangen, collega's van de meerderheid, is blijkbaar goed, heel goed zelfs. Het is zelfs zo ver gekomen dat leden van de meerderheid een actualiteitsdebat vragen op basis van een speech op een nieuwjaarsreceptie van een meerderheidspartij. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

Sterk is dat. Goed bezig. De sfeer is goed en het is leuk. Op nieuwjaarsrecepties hou je de sfeer er goed in – een glaasje cava kan wonderen doen –, maar op een overleg tussen meerderheidsfracties moet je nuchter blijven en dan kom je in de harde realiteit, en dat is hoe we het gaan doen.

Collega's, hou u even in, ik kom dadelijk tot de essentie van mijn betoog.

De voorzitter: De heer Van Dijck heeft het woord.

De heer Peter Reekmans: Maar ik heb nog niets gezegd. (*Gelach*)

De voorzitter: De heer Van Dijck heeft het woord.

De heer Kris Van Dijck: Mijnheer Reekmans, dat klopt. U hebt al veel gesproken en weinig gezegd. Ik dacht dat het de geplogenheid is in dit parlement, dat wanneer meer dan vier actuele vragen over hetzelfde onderwerp worden gesteld, de voorzitter automatisch beslist tot een actualiteitsdebat.

De heer Peter Reekmans: Soms worden ze tegengehouden. Dat is niet waar. Mijnheer Van Dijck, u bent lid van het Bureau, ik niet, maar lees uw reglement, want het klopt niet wat u zegt.

De heer Kris Van Dijck: De vraag voor dit debat is in elk geval niet gesteld door mijn fractie, en ik dacht ook niet door de CD&V-fractie.

De voorzitter: Voor de duidelijkheid: het is de voorzitter van dit parlement die, als er twee of meer vragen over hetzelfde onderwerp zijn ingediend, vrij is te beslissen om daar een actualiteitsdebat over te houden. Niet meer en niet minder. Daar heeft geen enkele partij mij over beïnvloed. Het is geen automatisme, mijnheer Van Dijck. We zouden hier veel actualiteitsdebatten kunnen houden.

De heer Kris Van Dijck: Het was dus geen vraag van de meerderheid om hierover een debat te houden, maar het is op basis van vier actuele vragen dat de voorzitter dit heeft beslist. Ik deel uw mening ten volle dat het een grote bekommernis is van mensen om te zien of hun rekening klopt. De regering is aan het werken aan een voorstel waarbij geen rekeningen zullen wijzigen tegenover wat in het verleden is gebeurd. De limiet die we stellen voor een aankoop, is 5 of 10 procent. Die regel die momenteel wordt gehanteerd, vinden we onrechtvaardig. Daar gaat het over. We moeten komen tot een regel waarbij het klein beschrijf aan andere regels voldoet die legitiemer zijn. Daarvoor wachten we straks het antwoord van de regering af op basis van de aan de gang zijnde studie. Ik denk dat in dit parlement een meerderheid is die zegt dat het kadastraal inkomen alleen geen rechtvaardige basis is.

De heer Peter Reekmans: Mijnheer Van Dijck, u wordt heel zenuwachtig. U begint nu al te antwoorden op zaken waarover ik nog niet heb gepraat. Ik zal het dadelijk over de inhoud hebben. U probeert me voor te zijn. U hebt inderdaad ook niets gezegd. Het reglement is het reglement. Als lid van het Uitgebreid Bureau en fractieleider wordt u geacht dat te kennen. Leden van uw twee regeringspartners hebben vragen ingediend en liggen aan de basis van dit actualiteitsdebat.

Mijnheer Van Dijck, ik heb de moeite gedaan na te gaan hoeveel actualiteitsdebatten we hebben gehad waar twee van de drie regeringspartijen over uitspraken van de andere vragen hebben ingediend. Dit is de eerste keer dat uw collega's in de regering, na uitspraken van die regering, ze met vragen op de rooster komen leggen. De eerste keer. En dat is verwonderlijk. Eigenlijk vraag ik me af of ik hier nog nodig ben met mijn betoog vanuit de oppositie, want de oppositie zit vandaag in de meerderheid, met name sp.a en CD&V. Met de nieuwjaarsreceptieverkondigers van de N-VA wilt u hier een debat voeren. *(Applaus bij LDD en het Vlaams Belang)*

Nu, collega's, het gaat ook over het parlement op zich. Uiteindelijk gaan we hier debatten voeren, gebaseerd op receptiepraat. Ik weet niet of jullie dat doorhebben, maar op basis van wat in de kranten staat en op basis van wat op recepties is gezegd, gaan we hier een inhoudelijk debat voeren.

Wat concreet de inhoud betreft, gaat het gaat over de huiskorting, nu ook plots door de N-VA in de kranten een woonkorting genoemd. Ik dacht nog altijd dat het in het regeerakkoord en in de beleidsbrief een huiskorting wordt genoemd, mevrouw de minister, en geen woonkorting. We noemen dat nu allemaal woonkorting. Het is nochtans geen Latijnse vertaling, dus begrijp ik dat niet zo goed.

De huiskorting zou in de plaats komen, maar de invulling bleef tot vandaag nog altijd koffiedik kijken. De nieuwjaarsreceptie van de N-VA brengt dit thema nu in de belangstelling, misschien ook voor u, mevrouw de minister, net zoals voor mij. Niet langer het kadastraal inkomen zal straks bepalen of de koper kan genieten van lagere registratierechten, maar de prijs en de grootte van de woning, zo lees ik. Daardoor zou alleen wie een bescheiden woning koopt, korting krijgen op de registratierechten, de belasting die geheven wordt op de aankoopprijs van een woning.

Ik zei het al: LDD pleit in eerste instantie voor een absolute rechtszekerheid, laat ons daar van uitgaan en elkaar over de partijgrenzen heen vinden. We mogen niet de fouten maken van de federale collega's, maar moeten ten minste in het Vlaamse beleid de mensen rechtszekerheid geven op alle domeinen.

Ik sta vooral verbouwereerd te kijken naar dit spektakel, want ten gronde vind ik het zelfs een discussie in de marge, collega's. LDD ziet immers liever de invoering van een vlaktakssysteem inzake de hele fiscaliteit in dit land in plaats van kunstgrepen als klein beschrijf of woonkorting. Maar bon, ons fiscaal stelsel is wat het is, en dus is voor mijn partij een update inzake registratierechten als tussenstap absoluut mogelijk.

Het voornemen om voor de bepaling van de registratierechten het erg gedateerde kadastraal inkomen te vervangen door criteria die eerlijker zijn en meer aangepast aan de tijd, is niet nieuw. Het is immers een probleem dat jaren geleden ontstaan is. Hier iets aan doen, is een goed streven. De laatste dagen brengen verklaringen hierover echter onrust en vaagheid. Ik wil vooraf duidelijkheid in verband met die nieuwe criteria. Wordt het grootte? Prijs? In welke mate dan? Wat met locatie? Groot of klein gezin? Mevrouw Heeren bracht daarnet nog, terecht, energie en isolatie in het debat. Wat doet men daarmee?

Collega's, een dergelijk onderwerp met een belangrijke impact op vele Vlaamse gezinnen mag niet lichtvaardig worden behandeld. Wat is er nu eigenlijk concreet veranderd sinds de bespreking van de beleidsbrief? Gaf de regering opdracht tot een studie? Gaf u een opdracht tot een studie, mevrouw de minister? Gaf u opdracht tot een studie, mijnheer de minister?

Vandaag blijkt van wel. Wanneer hebt u die studie ontvangen? Wanneer werd die opgeleverd? Wat staat daarin?

Normaal gezien voer je een debat zoals dit nadat de Vlaamse Regering de studieresultaten heeft bekendgemaakt. Ik was niet op die nieuwjaarsreceptie, maar ik heb er wel over gelezen. Ik ga er nog altijd van uit dat de journalistiek in ons land degelijk is en dat die mensen hun job hebben gedaan en hebben geschreven wat er verteld is. De N-VA twijfelt daar blijkbaar aan. Wat staat in die studie? Waarom wist de N-VA op de nieuwjaarsreceptie wel wat de parameters in de studie zijn en hebben wij het antwoord nog niet? Is die studie toevallig gelekt vanop het kabinet? Voor ons is het nog altijd een verborgen studie. Minister, ik wil graag weten wat erin staat. Hoe lang hebt u die studie al? Minister, als straks blijkt dat u deze studie al weken of maanden hebt, dan hebben we hier een probleem. *(Applaus bij het Vlaams Belang en LDD)*

Mevrouw Liesbeth Homans: Mijnheer Reekmans, ik heb toch enkele bedenkingen. U hebt blijkbaar heel goed gehoord wat er op onze nieuwjaarsreceptie is gezegd. U was daar niet. Ik zou dat ook graag zo houden. *(Opmerkingen van de heer Peter Reekmans)*

U zegt dat alles wat er in de krant staat, juist is. U zou als politicus moeten weten dat u niet altijd alles moet geloven wat in de krant staat. Er stond gewoon in dat wij zeer blij zijn met het goede werk dat deze Vlaamse Regering uitvoert in het kader van de omvorming van het klein beschrijf. Punt. Niet meer, niet minder. U doet hier nu alsof er deze week zou zijn aangekondigd – waar laat ik in het midden – dat het kadastraal inkomen niet meer als parameter zou meetellen. U bent blijkbaar van uw stoel gevallen. Mag ik u erop wijzen dat de eerste discussie in de commissie in dit parlement op 21 januari 2010 is gevoerd? Dat is twee jaar geleden. Het is dus absoluut ongepast dat u hier een sfeer wilt creëren als zou dit plots aankondigingspolitiek zijn, want dat is het niet en dat weet u maar al te goed, mijnheer Reekmans. *(Applaus bij de N-VA)*

De heer Peter Reekmans: Mevrouw Homans, ik herhaal het nog eens: na het calimerocomplex begint u nu last te krijgen van het pinocchio-syndroom. Alleen kunnen we dat niet echt zien, dat is spijtig aan het pinocchio-syndroom. Bij Pinocchio zelf zie je dat wel.

Alle gekheid op een stokje, ik citeer u letterlijk uit de krant, mevrouw Homans: “We zijn een eigen systeem van parameters aan het uitwerken om te bepalen welke woning in aanmerking komt voor zo’n woonkorting.” Dat is iets helemaal anders dan wat u daarnet vertelde. Hoe kunt u in godsnaam een systeem aan het uitwerken zijn als u geen weet hebt van die studie? *(Opmerkingen van mevrouw Liesbeth Homans)*

De Vlaamse Regering? Uw collega’s van de meerderheid dienen vragen in omdat ze niet snappen wat u hebt verteld op de nieuwjaarsreceptie! U bent als parlements lid van de N-VA heel goed op de hoogte van de studie die al weken of maanden op het kabinet van de N-VA-minister ligt. De datum die minister Muyters straks zal noemen, de datum waarop hij de studie heeft ontvangen, zal alles verklaren.

Mevrouw Griet Smaers: Ik wil duidelijkheid scheppen. Vanuit CD&V werd niet naar aanleiding van de nieuwjaarsreceptie van N-VA een actuele vraag gesteld. Ik heb twee weken geleden een vraag om uitleg ingediend ten aanzien van minister Muyters. De vraag stond nog op de rol van de commissie Financiën en werd vandaag omgezet in een actuele vraag omdat er vanuit de oppositie actuele vragen werden gesteld over hetzelfde thema.

Komt u nu dus niet zeggen, mijnheer Reekmans, dat CD&V naar aanleiding van een nieuwjaarsreceptie van de N-VA een actuele vraag stelt.

De voorzitter: Mijnheer Reekmans, voor de duidelijkheid, mevrouw Smaers heeft haar vraag ingediend op 16 januari 2012.

De heer Peter Reekmans: En wanneer heeft sp.a de vraag ingediend? U wordt straks gecounterd. Ik vind het heel merkwaardig dat twee van de drie regeringspartijen een actuele

vraag of een vraag om uitleg indienen na verklaringen van de andere regeringspartij in de pers. (*Rumoer*)

Mevrouw Michèle Hostekint: Ik voel eigenlijk absoluut geen behoefte om mij te verdedigen voor het stellen van actuele vragen. Ik had daar een vraag om uitleg over en die heb ik naar aanleiding van de krantenberichten omgezet in een actuele vraag. Actuele vragen zijn mijns inziens altijd gebaseerd op de actualiteit en op wat in de kranten of de media aan bod komt.

De heer Peter Reekmans: Het siert u dat u als parlements lid van de meerderheid vragen durft te stellen. U moet ook opletten, of uw neus wordt afgebeten.

De voorzitter: De heer Van Dijck heeft het woord.

De heer Kris Van Dijck: Voorzitter, er wordt hier gedaan alsof wanneer meerderheidspartijen actuele vragen stellen, er hommeles is in de meerderheid.

Collega's, elke week stellen wij twee actuele vragen, elke week stelt sp.a twee actuele vragen en elke week stelt CD&V drie actuele vragen. Tot nader order richten we die nog altijd tot ministers van diezelfde partijen. Dat zal zo vijf jaar lang het geval zijn. (*Applaus bij de N-VA en bij sp.a*)

De voorzitter: Mevrouw Meuleman heeft het woord.

Mevrouw Elisabeth Meuleman: Voorzitter, collega's, ik ben geen lid van de commissie Wonen. Ik zeg het zelf, voor u me daarop pakt. Ik ben me daarvan bewust. Ik heb dus het voordeel dat ik vrij onbevangen kan kijken naar de materie en naar het gehele schabouwelijke schouwspel. De Vlaming voelt ondertussen de vaste grond vanonder zijn woning wegzakken, met dank aan de Federale Regering en de Vlaamse Regering.

Mevrouw Heeren wees er al op dat we nog maar net de slechte communicatie hebben gehad over de hypothecaire aftrek en de woonbonus. Vooral minister Muyters werd verweten de oorzaak te zijn van die stuntelige communicatie. Daarna begon de wedloop om de Vlaming gerust te stellen. Elk om beurt hebt u gezegd dat u zeker niets zou veranderen en dat u als u dat zou kunnen, er nog iets bovenop zou doen. De minister-president heeft daarna met de mantel der liefde zijn sussende woorden moeten uitspreken. Hij zei dat alles wel in orde komt.

Wouter Beke heeft toen ook gezegd, op de CD&V-receptie, dat het gedaan moest zijn met het lanceren van ideetjes, dat alles wat overkomt van de federale overheid inzake wonen en de woonfiscaliteit grondig zal worden voorbereid, dat er goed over zal worden nagedacht om er dan te gepasten tijde met één stem vanuit de regering over te communiceren.

Zijn woorden waren nog niet koud of de N-VA doet het weer. Het is nieuwjaarsreceptie en er moet opnieuw een ideetje worden gelanceerd. Ik vind het zeer kwalijk voor de Vlaming die een huis moet kopen. Zeer kwalijk ook voor de bouwsector die de onzekerheid over de groene leningen en de energiebesparende aftrekken heeft moeten slikken en die nu opnieuw enige onrust voelt.

Ik denk dat we nood hebben aan rust en dat dit niet de manier is om te werk te gaan. Ik heb uit het debat kunnen opmaken – de hele discussie rond de parameters is nieuw voor mij – dat de huiskorting, nog veel meer dan ik dacht, een complete lege doos is. Men spreekt over bepaalde parameters voor een huiskorting, maar welke het zullen zijn, lijkt mij nog compleet onduidelijk. Er wordt gewacht op een studie waarvan ik intussen nu ook met zeer grote belangstelling uitkijk naar wat er zal instaan.

Ministers, de hamvraag van het hele debat is of, in het licht van alle voorgaande discussies – over de hypothecaire aftrek, over de woonbonus, over de energiebesparende aftrek, over de groene lening, over de huiskorting – het geen tijd is om een coherent beleid uit te werken en te wachten tot het hele pakket woonfiscaliteit in 2014 geregionaliseerd is zodat we een visie kunnen uitwerken. Een coherent verhaal voor die 77 procent eigenaars, maar ook voor de 23

procent huurders die soms vergeten worden. De 77 procent eigenaars zijn in de meeste gevallen nog de gelukkigen. We moeten ook denken aan die mensen die zich geen woning kunnen permitteren, en in sommige gevallen wel gedoemd blijven om te huren.

We willen een visie die toegepast wordt op het kopen van woningen, op het bouwen van woningen, op het verbouwen van woningen, maar ook op het huren van woningen. Een coherente visie die vertrekt van een aantal sociale bekommernissen, van een aantal ecologische bekommernissen en waar alle Vlaamse ministers zich achter kunnen scharen. Dan kunnen we hier een zinnig en grondig debat voeren.

Ik vind het vrij beschamend dat we, vanwege een nieuwjaarsreceptie en vanwege het lanceren van een ideetje, hier nu staan en de discussie op deze manier moeten voeren. Ik hoop dat de minister straks toch een kleine invulling zal kunnen geven aan de doos die de huiskorting nu is en dat het deksel een beetje gelicht zal worden. *(Applaus bij het Vlaams Belang)*

De voorzitter: De heer Dehaene heeft het woord.

De heer Tom Dehaene: Voorzitter, ik wil, voor de minister aan het woord komt, graag nog eens de aandacht vragen voor de volgende problematiek. Er is door zeer veel sprekers gezegd dat het ki niet meer werkt, dat er iets anders moet komen en dat er studies moeten komen.

Ik denk dat er een aantal zaken zijn waarvoor we die studies duidelijk niet nodig hebben. Mevrouw Heeren heeft er daarnet naar verwezen, maar door het overdonderend geluid van de spreker op dat moment, is dat misschien wat verloren gegaan. Ik zou ervoor durven pleiten om zo snel mogelijk de bepaling die is opgenomen voor een aanpassingspremie – het gaat over oudere woningen die kunnen worden aangepast door bijvoorbeeld het toilet van buiten naar binnen te brengen, door een douche te plaatsen, waardoor oudere mensen langer kunnen blijven wonen – en die zegt dat het ki niet meer mag zijn dan 1200, eruit nemen zodat we de aanpassingspremie ruimer ter beschikking kunnen stellen. Over tien jaar zullen zeer veel woningen niet meer aangepast zijn voor de vergrijzende bevolking en de stijgende zorgbehoefte.

De voorzitter: De heer Strackx heeft het woord.

De heer Felix Strackx: Voorzitter, ik stel voor dat, als nog iemand een idee wil lanceren, hij het nu doet.

De heer Tom Dehaene: Het staat in het regeerakkoord.

De voorzitter: Minister Muylers heeft het woord.

Minister Philippe Muylers: Voorzitter, collega's, het gaat over de huiskorting en over niets anders. Het gaat over een verlaagd tarief van registratierechten: 5 in plaats van 10 procent.

Aan allen die beweren dat we onrust creëren: die zaken komen uit het regeerakkoord, uit beleidsnota's en beleidsbrieven. Ik dacht dat alle parlementsleden willen dat in het regeerakkoord wordt aangekondigd wat we zullen doen, dat in beleidsnota's wordt aangekondigd waar we aan zullen werken en dat we in beleidsbrieven aankondigen wat we het volgende jaar zullen doen. Ik veronderstel dat niemand er een probleem mee heeft dat dat aankondigingspolitiek is. Er wordt ons gevraagd aan te kondigen wat we zullen doen en waar we mee bezig zijn. Dat moet dus geen onrust creëren.

Mijnheer Strackx, er staat nog heel wat in het regeerakkoord, de beleidsnota's en beleidsbrieven dat nog niet werd uitgewerkt. U kunt daar nog wel wat zaken vinden.

Het is in ieder geval zo dat we een studie hebben, die werd gestart door mijn voorganger. Op een bepaald moment heb ik het steunpunt gevraagd de studie af te ronden in het najaar van 2011. Dat werd ook aangekondigd in mijn beleidsbrief. Ik heb de resultaten ontvangen eind 2011. Het departement bekijkt nu welke wetgeving moet worden gewijzigd om de regelgeving aan te passen. Het departement bereidt een nota voor. Ik zal die nota eerst doornemen met minister Van den Bossche en nadien voorleggen aan de Vlaamse Regering.

Vervolgens wordt die uiteraard voorgelegd aan het Vlaams Parlement. Mijnheer Reekmans, om die reden heb ik geen enkele reactie gegeven na de aankondiging op de nieuwjaarsreceptie. Ik hecht eraan – en dat heb ik ook zo verteld aan iedereen die mij gecontacteerd heeft – om die studie eerst aan de regering en nadien aan het parlement voor te leggen. Ook minister Van den Bossche houdt zich daaraan.

Mijnheer Reekmans, het is belangrijk dat we draagvlak creëren, in dit parlement, maar ook bij andere belanghebbenden. Die beide zinnen staan uitdrukkelijk in mijn beleidsbrief. Diegenen die de brief gelezen hebben, weten dat.

Ik wil mij niet vastpinnen op data. Ik wil dat het parlement alle mogelijkheden en instrumenten inzet om het debat op een goede manier te voeren. Onmiddellijk nadat we die studie besproken hebben met de Vlaamse Regering, zullen we ze overmaken. De invoering begin 2013 houd ik als mogelijkheid. Uiteindelijk bepaalt u wanneer het ingang zal vinden. De krijtlijnen zijn gekend en staan in de beleidsbrief. Enkele van de krijtlijnen, mevrouw Van Volcem, zijn: budgetneutraliteit, technische uitvoerbaarheid en controleerbaarheid. Je moet een systeem invoeren dat je kunt controleren. Omdat je moet inspelen op een totaal woonbeleid, is de samenwerking tussen mijn kabinet en dat van minister Van den Bossche noodzakelijk.

Er zijn een aantal parameters, zoals aankoop- en verkoopprijs, het aantal kinderen, de oppervlakte. Uit de studie zal blijken welke parameters zinvol of minder zinvol zijn. Je moet altijd oppassen. Zo wordt de prijs niet door de overheid, maar door de koper en verkoper bepaald. Er kan steeds sprake zijn van een ‘prijsbewimpeling’, waardoor die parameter niet meteen de beste is of de enige mag zijn. Dat zullen we de volgende dagen bekijken. Op basis van de nota zullen we het debat ten gronde kunnen voeren in dit parlement. Daartoe engageer ik mij, samen met de collega's van de Vlaamse Regering.

De voorzitter: Minister Van den Bossche heeft het woord.

Minister Freya Van den Bossche: Voorzitter, ik heb daarnet al gezegd wat voor mij essentieel is: ik kijk uit naar de studie.

De heer Peter Reekmans: Minister, u hebt de studie al iets langer dan een maand, sinds eind december. U denkt toch niet dat wij geloven dat u dit niet besprak met uw partijvoorzitter? Het is geen toeval dat uw partijvoorzitter dit op de receptie heeft aangehaald.

Ik stel één ding vast: ik heb de indruk, minister Muyters, dat u sneller zaken aan het bespreken bent binnen uw eigen partij dan met uw collega's in de Vlaamse Regering. Ik denk dat dat mee verklaart dat er hier vandaag twee vragen zijn van uw coalitiepartners. U kunt neen knikken. Ik haal een voorbeeld aan dat ik nog niet naar voren heb gebracht. Ik stel zelfs vast bij elke parlementaire vraag die ik richt aan een N-VA-kabinet, dat het antwoord sneller bij de N-VA-afdeling is van de gemeente waarover het gaat, dan bij de parlementariër in kwestie. Daar heb ik de bewijzen van en die zal ik aan de voorzitter geven.

Mevrouw Elisabeth Meuleman: Ministers, mijn fractie hoopt dat we in 2014, als de woonfiscaliteit inclusief dat scheefgetrokken ki-verhaal wordt geregionaliseerd, een coherent en sociaal rechtvaardig woonbeleid zullen krijgen. De huiskorting kan een goed instrument zijn. Ook een hervorming van het ki is absoluut nodig. Het kan niet meer dat we de grotere woningen op het platteland bevoordelen. We kunnen dat wegwerken met de huiskorting, maar er zijn wel meer zaken aan het ki die zorgen voor een grote onrechtvaardigheid op bepaalde vlakken.

Minister Van den Bossche, er is heel wat werk aan de winkel om het woonbeleid sociaal rechtvaardiger te maken. Ik hoop en ik reken erop dat u zich daarvoor zult inzetten.

De heer Jan Penris: Ik onthoud uit het debat dat we het registratierechtenstelsel gaan hervormen en dat we daarbij afstappen van het ki als medeheffingsgrondslag of belangrijke parameter, omdat we dat ki een onrechtvaardige parameter vinden. Ik vraag u, minister van

Financiën, terloops even of we dan ook het stelsel van de onroerende voorheffing, waarin het ki ook een belangrijk rol speelt, helemaal gaan herdenken. Dat is misschien stof voor een ander debat.

Vandaag stellen we dus dat we het ki gaan buitengooien als parameter in het registratierechtenstelsel. De vraag die de oppositie stelde, was: welke nieuwe parameters komen er in de plaats? Die nieuwe parameters kennen we vandaag nog niet. Er is een schot voor de boeg gelost, met losse flodders. Er is veel 'government by announcement', zonder dat we weten wat de consequenties zijn. U verwijt ons dat we de mensen ongerust maken. Helaas, neen, dat doet u zelf. Om de mensen alsnog gerust te stellen, zullen wij tot besluit van dit debat een actualiteitsmotie indienen. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

Mevrouw Liesbeth Homans: Mijnheer Reekmans, u zegt hier in het openbaar, en dat zal ook zo in de Handelingen worden genoteerd, dat ik lieg. Ofwel bewijst u dat, ofwel trekt u die woorden in. Ik pik niet dat u mij er in een vol parlement van beschuldigt te liegen. Ik heb twee weken geleden nog een schriftelijke vraag gesteld aan minister Muyters en minister Van den Bossche wanneer de resultaten van de studie bekend zouden zijn. Denkt u nu echt dat ik zo dom zou zijn om die vraag te stellen als ik die studie zou hebben? Nee dus! Ofwel trekt u die woorden in, ofwel bewijst u dat. Dat pik ik niet! (*Applaus bij de N-VA*)

De heer Peter Reekmans: Mevrouw Homans, ik stel voor dat u het verslag erop naleest. Ik heb niet gezegd dat u liegt. Ik heb gezegd dat de N-VA na het calimerosyndroom begint te lijden aan het pinocchiosyndroom. (*Gelach*)

De heer Marc Vanden Bussche: Als mevrouw Homans vraagt om de woorden in te trekken over het liegen, wil ik ook vragen aan de heer Van Malderen dat hij zijn woorden intrekt dat de Open Vld pleit voor een verhoging van het kadaster. Ik heb hem niet meer gehoord na die opmerking.

Iedereen kijkt uiteraard uit naar die studie, die intussen al meer dan drie jaar duurt. Ik heb daarover twee vragen, ook de kijkers waarschijnlijk van Actua-TV. Wie heeft de studie opgemaakt? Hoeveel heeft die studie intussen al gekost? Als nu blijkt dat er nog een studie van de studie moet beginnen, zijn we nog enkele jaren bezig.

De heer Lode Vereeck: Ik stel voor, collega's, dat we niet te fijngevoelig worden in de politiek, want dan moeten we al onze woorden intrekken.

Minister Muyters, komt u nu gewoon met de studie naar de regering en vervolgens zonder commentaar naar het parlement en begint dan het debat in het parlement? Of komt u op basis van die studie met een voorstel vanuit de regering naar het parlement, zoals met de BIV?

Minister Philippe Muyters: Mijnheer Vanden Bussche, het Steunpunt fiscaliteit & begroting had van mijn voorganger de opdracht gekregen voor die studie. Die is nu afgerond.

Mijnheer Vereeck, ik breng de studie naar de regering. Het zal de regering zijn die beslist of ze daar iets extra aan koppelt voor die naar het parlement gaat.

De heer Eric Van Rompuy: Dat is ook afgesproken in de commissie. Wij zijn daar al sinds begin vorig jaar mee bezig. Mevrouw Hostekint, mevrouw Schryvers en mevrouw Smaers waren daar ook. Dat duurt lang, veel te lang, vinden wij in de commissie Financiën. Maar de afspraak is dat de minister, nadat hij dat deel heeft besproken in de regering, naar de commissie Financiën komt, waar we daarover van gedachten zullen wisselen. Voor de commissie Financiën is dat niet echt nieuws.

Voorzitter, u beslist of een actualiteitsdebat al dan niet plaatsvindt. Vandaag hebben we echter een debat gevoerd dat we niet meer kunnen herhalen. We zijn aan het debatteren over verklaringen die zelfs niet van de regering komen en over studies die zijn aangekondigd maar nog niet zijn gebeurd. Villa Politica bestaat tien jaar. Daar kijkt toch een paar honderdduizend mensen naar. We kunnen toch niet op die manier debatten voeren over zaken die de mensen raken. Het gaat om een confrontatie tussen parlement en regering. Alles wat daartussen ligt, is

voer voor kranten maar niet voor een publieke vergadering in een parlement. Zo kunnen wij dat niet behandelen. Het is geen kritiek op u, voorzitter, u doet wat u moet doen. We moeten in onze collectiviteit, over meerderheid en oppositie heen, ervoor zorgen dat we zulke debatten niet kunnen voeren. We geven daarmee totaal verkeerde signalen aan de publieke opinie. *(Applaus)*

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? *(Neen)*

Het debat is gesloten.

Actualiteitsmoties

De voorzitter: Door Open Vld en door het Vlaams Belang werden tot besluit van dit actualiteitsdebat actualiteitsmoties aangekondigd. Ze moeten uiterlijk om 16.30 uur zijn ingediend.

Het parlement zal zich daarover straks uitspreken.

Het incident is gesloten.

■

ACTUELE VRAAG van mevrouw Vera Celis tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over de aangekondigde maatregelen om de uitstroom naar het buitengewoon onderwijs te verminderen en de nodige ondersteuning voor de scholen om deze leerlingen te begeleiden

ACTUELE VRAAG van mevrouw Elisabeth Meuleman tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over de leerzorg en het draagvlak voor de voorgestelde maatregelen

ACTUELE VRAAG van mevrouw Kathleen Helsen tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over het recht op bijles voor elk kind

De voorzitter: Mevrouw Celis heeft het woord.

Mevrouw Vera Celis: Minister, gisteren verscheen een artikel in De Morgen waarin stond dat er in het bijzonder onderwijs een aantal nieuwe maatregelen zou worden genomen. Kinderen die een IQ hebben dat hoger ligt dan 70 zouden niet meer worden toegelaten tot het bijzonder onderwijs. Ook leerlingen die een attest hebben van een leerstoornis zouden nog twee jaar terecht kunnen in het bijzonder onderwijs. Het hangt dan af van de leerkracht of zij nog mogen blijven of worden teruggestuurd.

Bovendien is er nog de ratificatie van de een VN-verdrag uit 2006 waarbij de rechten van personen met een handicap mogen worden aangewend om te zeggen dat het gewone onderwijs extra ondersteuning moet kunnen bieden aan leerlingen die dat nodig hebben.

Ik kan me voorstellen dat heel wat mensen heel graag hun kinderen binnen het reguliere onderwijs willen hebben. Het buitengewoon onderwijs is er echter voor buitengewone leerlingen. Wanneer de instroom in het buitengewoon onderwijs te hoog is en er een groep wordt opgenomen in het reguliere onderwijs, welke maatregelen zult u dan nemen om de scholen en de leerkrachten voldoende te ondersteunen om die opvang mogelijk te maken?

De voorzitter: Mevrouw Meuleman heeft het woord.

Mevrouw Elisabeth Meuleman: Minister, niet zo lang geleden is het Leerzorgdecreet afgevoerd. Het is niet gelukt om het rond te krijgen en er een draagvlak rond te creëren. U hebt toen gezegd dat u 22 dringende maatregelen zou nemen. Nu blijkt dat u dat wilt doen in Onderwijsdecreet XXII. Dat is een verzameldecreet, waarin van alles en nog wat aan bod komt, maar zeker geen drastische onderwijshervormingen. Die worden normaal gezien in

specifieke, daarvoor bestemde decreten gegoten. Die worden niet zomaar op een drafje ergens in een ander decreet gemoffeld.

De leezorgmaatregelen zijn ontzettend belangrijk. Ze zorgen ervoor dat ook kinderen met een beperking recht hebben op inclusief onderwijs, en in de mate van het mogelijke in het reguliere onderwijs terechtkunnen. Wij hebben een VN-verdrag geratificeerd, dat zegt dat kinderen recht hebben om in het gewone onderwijs naar school te gaan, ook kinderen met een beperking, en dat we daarvoor redelijke aanpassingen moeten doen.

We zitten inderdaad met heel wat leerlingen in het buitengewoon onderwijs. Daar is de laatste vijftien jaar een enorme toename geweest. Steeds meer kinderen komen in het buitengewoon onderwijs terecht. U zegt terecht dat we dat eens moeten herbekijken. Kinderen met een IQ hoger dan 70 wilt u naar het gewone onderwijs sturen. Misschien zult u dat straks weerleggen, maar zo heb ik het zwart op wit in de krant gelezen.

U zegt dat u ze naar het gewone onderwijs wilt doorsluizen, dat daar redelijke aanpassingen voor moeten komen en dat die kinderen extra begeleid moeten worden. Ook dat staat in het VN-verdrag. Maar u wilt daar geen extra middelen voor uittrekken. We weten dat een kind in het buitengewoon onderwijs 18.600 euro kost. Als u die kinderen die nu in het buitengewoon onderwijs zitten, gewoon naar het reguliere onderwijs doorstuurt, zonder dat daar middelen voor vrijgemaakt worden in het reguliere onderwijs, is dat dan een verdoken besparingsoperatie, op de kap van die kinderen met een lichte beperking? Ik hoop het niet. Ik hoop dat u mij een ander verhaal zult kunnen vertellen.

De voorzitter: Mevrouw Helsen heeft het woord.

Mevrouw Kathleen Helsen: Minister, de aanleiding voor deze actuele vragen is inderdaad een artikel in de krant, waarin u stelt dat u een aantal dringende maatregelen zult nemen. U hebt eerst onderzocht of er een draagvlak was voor het leezorgdossier. U hebt vastgesteld dat er geen draagvlak is voor het dossier dat u aan de verschillende partners hebt voorgelegd.

Nu zegt u een aantal dringende maatregelen te willen nemen in een verzameldecreet. We stellen echter vast dat opnieuw door verschillende partners – niet alleen de vakbonden, maar ook vanuit wetenschappelijke hoek – gereageerd wordt op een aantal voorgestelde maatregelen. We stellen dus opnieuw vast dat het voor een aantal partners zeer moeilijk is om deze maatregelen op te nemen zoals u voorstelt.

Wij hebben hier het VN-verdrag geratificeerd. Wij willen inspanningen doen opdat ook kinderen met bijzondere noden goed onderwijs krijgen. Wij maken daar verschillende oefeningen rond, maar telkens stellen we vast dat het niet de juiste oefening is. We hebben daarover in het parlement al een hele gedachtewisseling gehad. Ook toen hebben we heel wat kritische bedenkingen gemaakt bij de voorstellen.

Minister, op welke manier gaat u nu verder omgaan met het dossier? We stellen immers opnieuw vast dat het moeilijk is, en op een aantal vlakken niet aanvaardbaar.

De voorzitter: Minister Smet heeft het woord.

Minister Pascal Smet: Voorzitter, collega's, er zullen altijd moeilijkheden zijn, omdat er in de samenleving nu eenmaal twee grondstromen zijn – ook in uw partij en alle andere partijen is dat zo. Je hebt mensen die dat gewoon niet willen, en je hebt mensen die dat wel willen. Dan heb je nog mensen die ertussen zitten, met gradaties. Je hebt mensen met meningen, en die meningen zijn dan tegengesteld.

Op de brief van die professor, waar u naar verwijst, is ook weer enorm veel reactie en tegenreactie gekomen. Je merkt heel duidelijk dat mensen daar heel sterke meningen over hebben.

Het Leezorgdecreet heeft een moeilijke geschiedenis achter de rug. We hebben bekeken of er een draagvlak was om het te doen. Voor de zomer zijn we tot de conclusie gekomen dat er

niet echt een draagvlak was. Maar we hebben dat verdrag ondertekend, en dus moeten we dringende maatregelen nemen. We zullen die maatregelen nemen in Onderwijsdecreet XXII. We zullen daar verder over praten met de vakbonden, onderwijsverstrekkers en ouders.

Die gesprekken werden voortgezet. Op een bepaald moment waren er ontwerpteksten. Daarover moest worden gediscussieerd. Op basis van argumenten voor en tegen kwamen we tot een conclusie. U weet intussen dat ik als minister niet zeg: “Zo is het en zo zal het zijn en zo moet het zijn.” Neen, ik wil luisteren vanaf de eerste dag. Ik wil argumenten horen en dan voorstellen aanpassen. Dat doen we op dit moment. Ik doe het met de onderwijsverstrekkers en vakbonden omdat ik het belangrijk vind dat we in dit leezorgdossier vooruitgang boeken.

Mevrouw Meuleman, er is een heel mooi Frans gezegde: ‘Reculer pour mieux sauter’. Dat hebben we vorige zomer gedaan. We hebben een beetje ‘gereculeerd’ en nu zijn we opnieuw aan het springen. We zullen dringende maatregelen nemen. Die dringende maatregelen zullen per definitie tijdelijk zijn, totdat er een volledig leezorgkader wordt ingevoerd. Op basis van de gesprekken die nu lopen, stel ik vast dat er opnieuw dingen aan het verschuiven zijn. Dat heb ik nog maar twee weken geleden duidelijk gezegd in de commissie. Ik merk opnieuw een duidelijke wil om het globale leezorgkader toch in te voeren of om daarin stappen te zetten, zelfs nog voor het einde van deze legislatuur. We zullen die gesprekken opnieuw intensifiëren omdat de wil is geïdentificeerd. In afwachting daarvan moeten we wel dringende maatregelen nemen. Die zullen we nemen. Ik ben bereid om een apart decreet te maken, dat parallel loopt met OD XXII, want die dringende maatregelen moeten voor de zomer worden ingevoerd, al was het maar om te verhinderen dat allerlei rechtbanken plotseling ons beleid zouden voeren.

We zullen aan dat draagvlak werken. Dat draagvlak is gegroeid. We hebben die dringende maatregelen nodig. Natuurlijk is er daarover discussie. Dat weet ik ook. Maar onze doelstellingen zijn heel duidelijk: zorgen dat we in overeenstemming zijn met het VN-verdrag; zorgen dat het buitengewoon onderwijs blijft bestaan – ik wil nog eens heel duidelijk zeggen dat het buitengewoon onderwijs moet blijven bestaan; zorgen dat we de onterechte doorverwijzingen naar het buitengewoon onderwijs een halt toeroepen. Als we dit invoeren, moet het uiteraard, zelfs in de dringende maatregelen, haalbaar zijn voor de scholen van het gewone onderwijs. Het moet haalbaar zijn voor de directies en voor de leerkrachten. Maar we moeten wel een duidelijke stap richting inclusief onderwijs zetten. Dat betekent ook dat er zal moeten worden gewerkt aan de competentieontwikkeling van leerkrachten en aan de ondersteuning. Zelfs als we het globale leezorgkader nog voor het einde van deze legislatuur kunnen aanvoeren, dan nog zal het stapsgewijs moeten gebeuren omdat het een grote vergissing zou zijn als je in dit dossier een grote stap voorwaarts zou willen zetten met onvoldoende draagvlak. Dat is misschien de fout van het verleden geweest.

Mijn recente gesprekken met vakbonden en onderwijsverstrekkers sterken mij in mijn overtuiging dat we vooruit kunnen in het kader van de dringende maatregelen maar ook in het kader van een globalere goedkeuring van het leezorgdossier.

Mevrouw Meuleman, ik ben niet het type dat verdoken besparingen doet. We zijn in dit dossier niet aan het besparen. U moet dat dus niet insinueren of denken dat we dat zouden doen. Het is zelfs niet in mijn hoofd opgekomen om dat te doen. Ik wil daar heel duidelijk over zijn.

Mevrouw Vera Celis: Minister, dank u voor het uitgebreide antwoord. U hebt inderdaad een engagement genomen en u moet stappen zetten in de richting van inclusief onderwijs. Ik begrijp dat daarvoor een draagvlak moet zijn en dat daarover de meningen sterk verdeeld zijn.

U weet dat ik afkomstig ben van Geel. Als barmhartige stede doet Geel zijn naam eer aan. Bij ons op school kon veel meer dan op andere plaatsen.

Er zijn heel wat praktische voorbeelden waarmee u rekening moet houden. Bepaalde zaken hoeven echt niet duur of ingewikkeld te zijn. Ik geef een voorbeeld. Bepaalde professoren

zeggen dat je leerlingen met leerstoornissen en ongemakken veel beter kunt begeleiden in kleinere klassen en dat sommige van die ongemakken daarmee zelfs verdwijnen. Ook de Geïntegreerd Onderwijs (GON)-begeleiding moet verlengd kunnen worden tot zes jaar. Dat moet absoluut ook kunnen in het secundair onderwijs.

Mevrouw Elisabeth Meuleman: Minister, we zijn op dit moment echt niet goed bezig in het dossier leezorg. We hebben dat verdrag geratificeerd. Er moeten dringend maatregelen worden genomen, maar dat doen we zeer ad hoc, op een manier die een beetje lijkt op paniekvoetbal. *(Opmerkingen van minister Pascal Smet)*

Jawel, minister. Ze worden dringend in dat verzameldecreet opgenomen, of in een apart decreet, maar zonder goede visie. Het stelt me gerust dat u de middelen die u gaat besparen in het bo doorschuift naar het gewoon onderwijs. Ik wil u nog eens vragen om het totale debat nog eens grondig te voeren. *(Opmerkingen van minister Pascal Smet)*

Dat laat u zo uitschijnen, ja. Ik ben allang vragende partij om het debat nog eens grondig te voeren in de commissie, met hoorzittingen en sprekers, zodat we een goede visie rond de leezorg kunnen ontwikkelen. Dat is echt nodig.

Mevrouw Kathleen Helsen: Minister, het is positief dat de verschillende partners bereid zijn om rond het dossier leezorg voort te werken. Ze hebben nu dringende maatregelen genomen, maar willen het dossier niet in de kast leggen. Ze willen met u verder praten over de organisatie van leezorg op termijn. Ik heb vandaag gehoord dat ze zelfs de intentie hebben om nog in deze legislatuur te landen. In die situatie is het heel belangrijk om te kijken welke dringende maatregelen er nodig zijn en welke niet. Als er opnieuw gepraat wordt over het globale kader, is het belangrijk om de elementen die daarin een plaats gaan krijgen, niet op te nemen in de dringende maatregelen, en enkel te regelen wat dringend is.

Het is belangrijk om goed te luisteren naar de partners die vragen om meer aandacht voor competentieontwikkeling; u neemt dat mee, maar zij vragen om dat nog meer te beklemtonen.

Heel belangrijk is dat wij de verdere juridisering binnen onderwijs niet versterken.

De voorzitter: Mevrouw Van Steenberge heeft het woord.

Mevrouw Gerda Van Steenberge: Minister, ik ben blij van u te horen dat het bo blijft bestaan. Sommige collega's gebruiken – om niet te zeggen misbruiken – het VN-verdrag om dat inclusief onderwijs kost wat kost door te voeren. Het inclusief onderwijs heeft zijn grenzen. Er wordt gesproken over partners. Er zijn de scholen, de directeurs, de leerkrachten. Ook die mensen hebben hun grenzen. Ze kunnen niet alles aan. Inclusief onderwijs is niet onbeperkt. Dat wou ik al meegeven aan sommige collega's.

Mevrouw Helsen, we moeten zien hoe ver we willen gaan met de dringende maatregelen. Er is inderdaad het probleem van de juridisering. Als scholen worden verplicht om pakketten te geven aan leerlingen met problemen, om welke problemen gaat het dan? Als ze een B- of C-attest krijgen, gaan ze zich kunnen verschuilen achter het feit dat de school onvoldoende in hen heeft geïnvesteerd. Dan gaan ze naar de rechtbank stappen om hun attest te betwisten. Ik zou willen aansluiten bij mevrouw Helsen om te vragen zeer precies na te gaan welke maatregelen dringend zijn en die te scheiden van het algemeen debat.

De voorzitter: Mevrouw Vanderpoorten heeft het woord.

Mevrouw Marleen Vanderpoorten: Minister, ik sluit me aan bij de bezorgdheid van de vraagstellers. Wij zijn zeker niet tegen de optie om ervoor te zorgen dat er minder kinderen uitstromen naar het bo. Laat dat duidelijk zijn. Dat moet gebeuren met heel veel respect voor de mogelijkheden en de draagkracht van het gewone onderwijs. Extra ondersteuning is daar zeker nodig. Minister, aan welke extra ondersteuning denkt u? Wanneer wilt u dit systeem laten ingaan?

De voorzitter: Mevrouw Pehlivan heeft het woord.

Mevrouw Fatma Pehlivan: Minister, het buitengewoon onderwijs in de Gentse scholen maakt mij bezorgd. Er zitten veel kinderen van kansarmen en allochtone kinderen, die soms niet eens een leerstoornis hebben, maar misschien wel een leer- en/of taalachterstand. Zij worden gemakkelijk verwezen naar het bo. We moeten daar in het kader van het decreet Leerzorg bijzondere aandacht aan geven. Het zijn vaak kinderen waarvan de ouders sociaal-economisch achtergesteld zijn. Ze kunnen hun kinderen zelf niet helpen of ondersteunen.

De leerkrachten zouden, binnen hun opleiding, een bijkomend opleidingsgedeelte moeten kunnen volgen om hiermee te leren omgaan. Nu worden die leerlingen veel te gemakkelijk naar het buitengewoon onderwijs verwezen.

De voorzitter: De heer Bouckaert heeft het woord.

De heer Boudewijn Bouckaert: Voorzitter, ik sluit me volkomen aan bij de opmerking van mevrouw Meuleman. Dit hele dossier gaat op een kwakkelende manier vooruit. Dat is niet reculer pour mieux sauter. Dat is een jump in the dark.

Ik ben het eens met de stelling over de grote optie. Veel mensen uit de sector vinden dat er waarschijnlijk veel te veel leerlingen in het buitengewoon onderwijs zitten. Mits enige aanpassingen kunnen we meer in de richting van een inclusief onderwijs gaan. Dat zou humaner en goedkoper zijn. Er is niets mis mee een verspilling tegen te gaan. Die basisoptie valt zeker te verdedigen.

Langs de andere kant heeft de minister verkondigd dat de leerlingen bepaalde rechten krijgen. Ze hebben recht op bijlessen. Dat is in de krant verschenen. Mevrouw Homans heeft net uitgelegd dat we de krant niet moeten geloven. Dit zet echter de poort open voor een grotere juridisering. Op den duur zullen er enkel nog bijlessen worden gegeven indien de ouders zich een advocaat kunnen permitteren om dat voor de rechtbank af te dwingen. Ik zou graag de mening van de minister hierover horen.

Minister Pascal Smet: Ik heb dat ook in de krant gelezen. Wij hebben daar niet over gecommuniceerd. Ik praat niet over dossiers die nog niet zijn afgerond. Op die manier ontstaan dus dergelijke verhalen.

Over de juridisering wil ik heel duidelijk zijn. Het Vlaams Parlement heeft het verdrag van de VN geratificeerd. Op die dag heeft het Vlaams Parlement de poort van de juridisering met betrekking tot dit dossier opengezet.

Met dit ontwerp van decreet zullen we dit trachten te vertalen. We zullen trachten de juridisering te kanaliseren. Wie denkt dat de goedkeuring van het ontwerp van decreet ertoe zal leiden dat er geen zaken voor de rechtbank zullen verschijnen, denkt verkeerd. Als we stellen dat het met redelijke aanpassingen mogelijk moet zijn, zal het in een democratie altijd de rechter zijn die het laatste woord heeft. Dit is een gevolg van de ratificering van het verdrag van de VN door het Vlaams Parlement. De mensen die nu vertellen dat ze eigenlijk geen juridisering willen, moeten beseffen dat ze dat eigenlijk hebben gewild. Ze hebben immers het verdrag geratificeerd. *(Opmerkingen)*

Wat we nu kunnen doen, is de rechter duidelijk maken hoe de regels volgens de decreetgever moeten worden geïnterpreteerd. Die oefening is nu aan de gang. Iedereen is het ermee eens dat die oefening moet worden gemaakt. Dit zal de komende dagen op zijn einde lopen.

Een andere vraag is welke dringende en niet-dringende maatregelen we in een ontwerp van decreet moeten opnemen. Het is de bedoeling dit nog voor de zomer in orde te brengen. Dat kan in OD XXII of in een apart decreet. Ik ben er op zich niet tegen, al is het maar wegens de symboolwaarde, om de dringende maatregelen die binnen het decreet betreffende de leezorg passen in een apart ontwerp van decreet op te nemen. Dit moet dan wel parallel met OD XXII verlopen. Het is de bedoeling dit nog voor de zomer ter goedkeuring voor te leggen.

Dit betekent dat iedereen zich opnieuw moet engageren. Ik heb de indruk dat dit engagement nu al bestaat. We moeten opnieuw een heel debat over de leezorg voeren. De meningen over

dringende maatregelen zijn altijd verdeeld. De Vlaamse Regering en het Vlaams Parlement zullen de knoop samen moeten doorhakken. Dat is uiteindelijk onze taak. Het zal met betrekking tot een dergelijke materie nooit lukken alle neuzen in dezelfde richting te krijgen.

Onze aanpak is erop gericht een draagvlak te vinden. De keuze die we hebben gemaakt, leidt ertoe dat er opnieuw een wil is om vooruitgang te boeken. Hieruit blijkt ook hoe ver die vooruitgang ons kan brengen.

De lopende gesprekken zijn niet bedoeld om besparingsmaatregelen te nemen. Het is de bedoeling tot een evenwichtig pakket te komen. Tijdens een eerste fase zullen dringende maatregelen worden genomen. Tijdens een tweede fase zal het hele leezorgkader worden ingevoerd. Het buitengewoon onderwijs zal blijven bestaan. Het moet steeds om redelijke aanpassingen gaan. De scholen moeten het aankunnen en de leerkrachten moeten worden ondersteund.

Dit zijn de uitgangspunten die in mijn ogen op tafel liggen. We zullen dringende maatregelen nemen en het globale leezorgkader invoeren. Dit zal echter altijd stapsgewijs gebeuren. Ik neem liever duidelijke stappen dan, zoals mevrouw Meuleman wil, een enkele grote stap voorwaarts. Iedereen weet immers dat we dan gewoon zouden struikelen en geen enkel draagvlak zouden hebben.

Mevrouw Vera Celis: Ik dank u voor het antwoord. Uit de verschillende uiteenzettingen onthoud ik dat er een enorme bezorgdheid over de leezorg is. Wij moeten in de eerste plaats ervoor zorgen dat elke leerling – ik zeg wel: elke leerling –, met of zonder beperking, op de juiste plaats terecht komt. Als dat het buitengewoon onderwijs is, dan is dat maar zo. Als dat het gewoon onderwijs is en als daar de nodige ondersteuning kan worden gegeven, dan kan dat een mogelijkheid zijn. Ik kan ermee leven dat u voorlopige maatregelen neemt, maar kies wel de goede maatregelen. En ik denk dat het debat over de leezorg in zijn geheel grondig moet worden gevoerd, met deelname van alle actoren. Want wat draagkracht voor u betekent, betekent misschien niet hetzelfde voor mij, en dan heb ik het nog niet over wat dat betekent voor directies en leerkrachten die het moeten waarmaken.

Mevrouw Elisabeth Meuleman: Ik ben ontzettend blij dat wij het verdrag hebben geratificeerd. Ik denk dat mensen die niet van oordeel zijn dat hun onrecht is aangedaan, niet zo vlug naar de rechter trekken. Zij doen dat wanneer zij zich onheus behandeld voelen. Sommigen hebben op dit moment wellicht wel een beetje gelijk. Op dit ogenblik moet men een etiket krijgen – van ‘autist’ of iets anders – om aanspraak op extra ondersteuning te kunnen maken. De jacht op het etiket is geopend. Kinderen met complexe problemen passen niet in de categorieën en kunnen niet op ondersteuning rekenen. Er zitten gaten in het systeem. Wij moeten anders over kinderen met een beperking denken.

Mevrouw Kathleen Helsen: Ik wil vragen om de globale discussie over het dossier zo vlug mogelijk op te starten en daarvan werk te maken. Wat de dringende maatregelen betreft, vraag ik om enkel die maatregelen te treffen die echt dringend zijn. Wij moeten er ook voor zorgen dat het onderwijsveld klaar is om die dringende maatregelen uit te voeren en dat de juridisering ervan niet wordt versterkt. Dat laatste is mogelijk. Als wij dat niet doen, is het zelfs mogelijk dat zij contraproductief worden. En dat wil ik absoluut voorkomen.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

ACTUELE VRAAG van mevrouw Kathleen Deckx tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over de bouw van een nieuwe school in Antwerpen en de mogelijke uitbreiding van dit experiment naar andere steden en gemeenten

De voorzitter: Mevrouw Deckx heeft het woord.

Mevrouw Kathleen Deckx: Voorzitter, minister, collega's, scholenbouw houdt ons al geruime tijd bezig, en dat zal niet onmiddellijk veranderen. Enerzijds is er een enorme achterstand in de bouw van reguliere scholen. Een inhaaloperatie is echt aan de orde. Anderzijds is er het capaciteitsprobleem dat ervoor zorgt dat er nog meer nood aan klaslokalen is. Vanochtend las ik in de krant een artikel dat in Antwerpen een nieuwe piste wordt overwogen. Als de informatie juist is, zou de stad Antwerpen het fiat van de Vlaamse Regering hebben gekregen om zelf als bouwheer bij de scholenbouw op te treden. Dat zou erop neerkomen dat de cel voor scholenbouw van de taskforce bepaalt waar een school nodig is, en dat de stad die zou bouwen en die nadien zou doorverhuren aan de inrichtende macht die er nood aan heeft. Vlaanderen zou de huurgelden subsidiëren. Ik vind dat een interessante piste. Klopt de informatie? En bent u van plan om dat experiment naar andere steden en gemeenten uit te breiden?

De voorzitter: Minister Smet heeft het woord.

Minister Pascal Smet: Voorzitter, collega's, wij hebben vastgesteld dat het in een aantal steden, en in Antwerpen in het bijzonder, niet evident is om nieuwe scholen te bouwen. Het is voor de inrichtende machten niet altijd evident om geschikte locaties en de nodige middelen te vinden.

Ik heb daar een gesprek over gehad met de schepen van Onderwijs van de stad Antwerpen. Hij heeft een voorstel gedaan dat ik zelf ook al had geopperd. Dat komt erop neer dat het vastgoedbedrijf dat de stad heeft, voor alle netten scholen bouwt. Die scholen moeten dan uiteraard een soort huurgeld, een beschikbaarheidsvergoeding betalen. Dat maakt het mogelijk om beter te plannen, om te ondersteunen en ook om de investeringen beter te spreiden.

Er wordt verwacht dat in Antwerpen de komende jaren tot 26.000 kinderen extra moeten worden opgevangen. Dat is een heel groot aantal kinderen. Dat plaatst de stad voor een bijzondere uitdaging. Daarom heb ik aan de schepen gezegd dat ik dat een goed idee vind. Ik heb hem gevraagd dat idee voort uit te werken en de coördinatie ter zake op zich te nemen, met de diensten van de stad Antwerpen, met de ParticipatieMaatschappij Vlaanderen (PMV), dat ter zake een groeiende expertise heeft, met mensen van mijn en van zijn kabinet, om te bekijken of dat al dan niet kan. Uiteraard gebeurt dat in nauw overleg, in eerste instantie, met de onderwijsverstrekkers van alle netten in Antwerpen.

Die oefening zal nu beginnen. We zullen zien onder welke voorwaarden dat kan of niet kan. Als blijkt dat het kan, dan zullen we een dossier voorleggen aan de Vlaamse Regering. Als blijkt dat het te kopiëren valt in andere steden, dan zullen we het ook in andere steden kopiëren. Die vraag is momenteel echter voorbarig. Het gaat om een denkspoor dat moet worden uitgewerkt en waaraan ongetwijfeld voor- en nadelen verbonden zijn, en misschien ook juridische hinderpalen. Laten we echter eerst die oefening doen. Op basis daarvan kunnen we dan zien of dat mogelijk is. Ik hoop alleszins dat het kan, want dit lijkt me een stap voorwaarts in het ondersteunen van Antwerpen in zijn oprechte pogingen om elk kind een plaats te geven in het onderwijs, zonder daarbij een onderscheid te maken qua netten.

Mevrouw Kathleen Deckx: Minister, ik dank u voor uw antwoord. Blijkbaar klopt wat in de kranten staat, niet helemaal. Er werd blijkbaar op een andere manier gecommuniceerd. Er is inderdaad een begin gemaakt van een nieuwe invalshoek om schoolgebouwen te financieren. Dat lijkt me een zeer goede zaak, ook omdat dit parlement eigenlijk heeft gevraagd dat debat te openen, om het eigenaarschap van schoolgebouwen te bekijken, en de manier waarop die kunnen worden gefinancierd. Dit is dus een zeer belangrijke oefening. U zegt dat we dat nog niet mogen doortrekken naar andere steden en gemeenten, maar natuurlijk is er ook daar een extra nood. Mocht dit een goed idee blijken, is dat dan overal mogelijk op die manier? Antwerpen heeft immers een heel goed uitgeruste onderwijsdienst. Dat is niet overal in Vlaanderen zo. Op welke manier zullen die regio's dan moeten omgaan met de situatie?

De voorzitter: De heer Bouckaert heeft het woord.

De heer Boudewijn Bouckaert: Voorzitter, in het gezellige gesprek tussen mevrouw Deckx en minister Smet is één belangrijk aspect van die scholenbouw in Antwerpen niet aan de oppervlakte gekomen, namelijk dat die school, Hardenvoort, want daarover hebt u het toch, wordt gebouwd met oog op een ‘vier plus vier plus vier’-systeem. Dat is een systeem dat een andere structurering geeft aan ons middelbaar en ons lager onderwijs. Daarom stel ik voor dat schepen Voorhamme zijn naam wijzigt in schepen Voorhafname. Dat zou een goede naamsverandering zijn, want Antwerpen beslist op eigen houtje voortgang te maken met een ‘vier plus vier plus vier’-systeem, terwijl men in de eigen nota een ‘zes plus twee plus twee plus twee’-systeem voorstelt. Ik stel vast dat CD&V in haar conceptnota de hervorming van het middelbaar onderwijs afremt, terwijl schepen Voorhafname wat gas gaat bijgeven. Dat is een rare manier van beslissen. *(Applaus bij het Vlaams Belang)*

De voorzitter: Mevrouw Meuleman heeft het woord.

Mevrouw Elisabeth Meuleman: Deze keer kon ik het niet beter zeggen dan de heer Bouckaert. Ik heb hetzelfde gevoel. Ik vind het bijzonder interessant dat het experiment, waar we al lang voor pleiten, de 4+4+4-structuur met het uitstel van de studiekeuze, met een overgang tussen basis- en secundair onderwijs die geleidelijker zal lopen, in de praktijk zal omzetten. Ik hoop dat u ook daarnaar zult kijken en de conclusies zult trekken om dat, indien mogelijk, in heel Vlaanderen door te trekken. Dat lijkt me een goede beweging. Ik denk wel dat u de collega's van de CD&V nog zult moeten overhalen om mee te stappen in die piste, maar ik hoop dat het lukt.

De voorzitter: De heer De Meyer heeft het woord.

De heer Jos De Meyer: Het is duidelijk dat de Antwerpse schepen van Onderwijs heeft getelefoneerd en het parlement en de minister opnieuw moeten volgen. Er zijn inderdaad capaciteitsproblemen. De wachtlijst in Vlaanderen is nooit zo lang geweest als vandaag. Als er eventueel nieuwe creatieve formules zijn om die problemen aan te pakken, dan heb ik daar graag een discussie en gesprek over.

Ik heb begrepen dat de regering nog niets heeft beslist. Dat is meer dan terecht, minister, want ik wil u suggereren dat de nationale taskforce, die sinds 16 september niet meer is samengekomen, zich ook even buigt over dit probleem en advies geeft of dit al of niet een goede piste is. Ik zeg niet dat het volledig fout is, maar het vergt wat meer debat dan een snelle beslissing. Er moet een totale aanpak komen van de problematiek van infrastructuur in Vlaanderen.

Minister Pascal Smet: Mijnheer De Meyer, ik kan de schepen van Onderwijs van de stad Antwerpen niet kwalijk nemen dat hij zorgt dat de kinderen in Antwerpen een plaats hebben, en dat hij samen met de Vlaamse Regering nadenkt over hoe je dat kunt doen. Het zou erg zijn voor de op één na grootste stad van Vlaanderen dat dit niet zou gebeuren. Het is belangrijk dat het gebeurt.

Er is inderdaad geen beslissing genomen omdat het een denkpiste is. Het is een waardevolle denkpiste, waarvan ik heb begrepen dat bijvoorbeeld het vrij onderwijs in Antwerpen daar wel graten in ziet. We weten allemaal dat er nogal wat problemen zijn om in Antwerpen nieuwe scholen te maken, vanwege de schaal van de scholen. Als je efficiëntiewinsten kunt maken, als je structuren kunt opzetten die toelaten financiële middelen te spreiden, maar toch meer scholen te bouwen, en als iedereen daarmee akkoord gaat, dan is dat een denkpiste die het waard is om te worden onderzocht.

We moeten vanuit Vlaanderen niet altijd alles zelf willen doen. De stad Antwerpen heeft expertise met het vastgoedagentschap. Daarom heb ik aan de schepen gevraagd om dit te coördineren, maar ook om mijn kabinet erbij te betrekken, uiteraard ook zijn kabinet, AGIO, en de ParticipatieMaatschappij Vlaanderen (PMV), die daar expertise in heeft, en na te gaan

wat wel en niet kan, wat de voor- en nadelen en de randvoorwaarden zijn. Als je dat doet, moet dat alleen in Antwerpen? Kan het ook in andere steden? Het is nogal vanzelfsprekend dat anderen daarbij zullen worden betrokken.

Gelet op de budgettaire situatie, moeten we creatief nadenken. Van creativiteit is nog nooit iemand doodgegaan. Dat gebeurt op dit moment. Ik heb die piste alle kansen willen geven. Alleen is het op dit moment voorbarig te weten of het wel of niet kan. Daarvoor moeten we eerst het resultaat van de taskforce afwachten. Dan zal er met anderen worden gesproken. Ik heb de heer Voorhamme uitdrukkelijk gevraagd om dat te doen.

Tot hier de vraag van mevrouw Deckx. Anderen hadden het over de 4+4+4-structuur. Dat is een van de opties. Vorige week hadden we het erover. We zullen de antwoorden daarop geven in de visienota die de regering in maart zal goedkeuren over de hervorming van het secundair onderwijs. Voorlopig wil ik daar geen commentaar op geven.

Mevrouw Kathleen Deckx: Het is heel goed dat er nieuwe pistes worden bewandeld in de scholenbouw. Mijnheer De Meyer, u hebt het over een snel-snelbeslissing. Dat is het duidelijk niet. Als ik het antwoord van de minister hoor, dan begrijp ik dat er overleg is op vele vlakken, en dat is positief.

Minister, misschien is het interessant na te gaan of ook de DBFM-structuur (Design Build Finance Maintain) op plaatselijk niveau kan worden gebruikt. Er zijn knelpunten op het terrein. Misschien kan ook daar een plaatselijk initiatief worden genomen om in samenwerking met private partners vooruitgang te boeken op het vlak van scholenbouw.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

ACTUELE VRAAG van de heer Bart Tommelein tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de oprichting van een economisch filmfonds in Vlaanderen

De voorzitter: De heer Tommelein heeft het woord.

De heer Bart Tommelein: Minister-president, ik wil u vragen hoe ver het staat met de studie die men blijkbaar zou maken naar de oprichting van een economisch fonds voor onze Vlaamse filmindustrie. U weet dat de Vlaamse filmindustrie het vandaag meer dan behoorlijk doet. Wij hebben zelfs een Vlaamse film, of een Belgische, zoals u het wilt noemen, die een nominatie voor een Oscar in de wacht heeft gesleept. De Vlaamse filmindustrie kan al een beroep doen op het Vlaams Audiovisueel Fonds (VAF) en ook op de federale tax shelter die enige tijd geleden in het leven is geroepen.

In het Waalse Gewest bestaat er nog iets anders, namelijk Wallimage. Ik weet niet precies hoe men het uitspreekt. Heel veel mensen denken dat het gaat over subsidies aan de filmindustrie, maar het is eerder een investeringsfonds dat mensen die willen investeren in de film in Wallonië, voor een deel verplicht om ook te investeren in bedrijven die meewerken aan deze zaken. Dat heeft als resultaat dat heel wat Vlaamse ondernemers en Vlaamse bedrijven ook mee investeren in deze Waalse filmproducties.

Op zich is dat een goede zaak en dat hoeft op zich ook niet ontzettend veel geld te kosten aan de overheid. Het enige dat zou moeten worden gedaan, is mee investeren in een aantal zaken. De Vlaamse filmindustrie, die nu toch zeer hoge ogen gooit, zou die versterking zeer goed kunnen gebruiken. Ik heb daar al een aantal vragen over gesteld in de commissie en bij de bespreking van de beleidsbrief Media. Minister-president, ik wil u vragen, zonder dat u van mij aan aankondigingspolitiek moet doen, hoe ver het staat met de initiatieven en de plannen om ook in Vlaanderen een dergelijk investeringsfonds op te richten.

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Voorzitter, collega's, mijnheer Tommelein, het is juist dat zowel de Franstalige filmindustrie al de Vlaamse filmindustrie het zeer behoorlijk doet. De 'awards' die ook de Vlaamse films krijgen, zijn hartverwarmend voor iedereen. Dat succes heeft vele vaders, ten eerste degenen die de films maken. U hebt terecht verwezen naar de federale tax shelter. Ook het VAF heeft in het verleden, en nog altijd, belangrijke initiatieven genomen en heeft bijgedragen tot dat succes. Ik verwijs naar Flanders Image en Location Flanders. Dat zijn allemaal initiatieven die hebben bijgedragen tot het succes van de Vlaamse filmsector.

Maar in Wallonië heeft men een bijkomend initiatief genomen, Wallimage, hoe je dat ook uitspreekt, waardoor er een bijkomende stimulans wordt gegeven. Ook heel wat buitenlandse investeerders worden aangetrokken om daar gebruik van te maken en in Wallonië films te maken.

U verwijst terecht naar het feit dat ik niet aan aankondigingspolitiek wil doen. Wij hebben de vraag gekregen van De Tijd, of het klopt dat we daarmee bezig zijn. We hebben daarop met grote voorzichtigheid en terughoudendheid gereageerd. Het antwoord is dat we daarmee bezig zijn. Het Agentschap Ondernemen is samen met het VAF een bijkomend instrument aan het opmaken. Ik hoop dat ik daar tegen het einde van deze maand mee rond ben om net zoals Wallimage een bijkomend Vlaams instrument te hebben dat onze filmindustrie in Vlaanderen verder kan stimuleren. Ik ga ervan uit dat wanneer dat volledig afgerond en beslist is door de Vlaamse Regering, ik daarover hier tekst en uitleg kan geven.

De heer Bart Tommelein: Minister-president, we zitten hier uiteraard niet alleen om kritiek te geven, maar ook om bepaalde zaken te ondersteunen en om u te vragen om er met haastige spoed werk van te maken.

Vandaag merken we dat ook Vlaamse bedrijven – want het zijn niet alleen buitenlandse bedrijven – de stap zetten naar onze collega's in Wallonië om effectief Vlaams geld te investeren in deze producties. Die middelen keren voor een groot stuk terug naar het Waalse Gewest en kunnen er de tewerkstelling en de bedrijven voor een groot stuk mee helpen. Ik benadruk dat het niet gaat over het uitdelen van geld noch over subsidies, maar over de mogelijkheid zoals wij ook hebben in de Gimv, om investeringen te doen en een stukje risico te nemen. Daartegenover staat dat er opnieuw moet worden geïnvesteerd in de – in ons geval dan – Vlaamse economie. Ik meen dat ik gerust mag stellen dat ook wij vanuit de oppositie benadrukken dat de Vlaamse filmindustrie hier meer dan nood aan heeft. Als u met dergelijke plannen komt, zullen we ze vanuit een positieve houding bekijken.

De voorzitter: De heer De Coene heeft het woord.

De heer Philippe De Coene: Voorzitter, minister-president, collega's, zeker vanuit de commissie Cultuur kan dit soort initiatieven alleen maar verwelkomd worden. Elk initiatief dat een bijdrage levert aan de uitbouw van deze specifieke industrie en specifieke cultuur, is een goed initiatief.

De voorwaarde daarbij is dat we de samenhang bewaren met de bestaande initiatieven die er zijn, onverminderd het feit dat er nood is aan dit nieuwe initiatief. Het zou inderdaad goed zijn dat we met de commissie en met alle betrokkenen goed bekijken wat er moet gebeuren, wat de beste manier is om uiteindelijk tot de beste resultaten te komen. Ik zou u dan ook het verslag van de hoorzitting die we in onze commissie met de sector hebben gehouden, durven aan te bevelen. Ik neem aan dat we de tijd zullen krijgen om grondig met elkaar van gedachten te wisselen. Dit ligt in de lijn van wat de heer Tommelein zegt en voorstelt.

De voorzitter: De heer Vandaele heeft het woord.

De heer Wilfried Vandaele: Voorzitter, minister-president, u zei zelf al dat er in Vlaanderen ook een behoorlijk functionerend Vlaams Audiovisueel Fonds (VAF) bestaat dat films

subsidieert op basis van culturele criteria. Het betreft trouwens niet alleen bioscoopfilms, maar ook televisieproducties. Wij zijn in elk geval voor alle initiatieven die de creatieve industrie in Vlaanderen ondersteunen, want die is buitengewoon belangrijk. Hoe zal het nieuwe investeringsfonds, dat als ik het goed begrijp een soort rollend fonds is, zich verhouden tot het Vlaams Audiovisueel Fonds?

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron: Voorzitter, minister-president, mijnheer Tommelein, uw vraag gaat over Wallimage. Ik denk dat de Walen het niet anders uitspreken dan op zijn Frans, al heeft het een inderdaad een internationale look. Uw vraag is terecht. We hebben in Vlaanderen ook CultuurInvest, waarmee we marktondersteunend proberen te werken voor een aantal creatieve industriële producten en ontwikkelingen, maar het werkt niet zo goed voor de film. Film heeft een eigenheid en specifieke kenmerken.

Minister-president, het is goed dat de vraag aan u wordt gesteld, niet alleen in uw hoedanigheid van minister van Economie, maar ook van Buitenlands Beleid. We hebben hier twee instrumenten samen. We hebben een bloeiende Vlaamse filmindustrie en die is te danken aan het VAF en Flanders Image, maar ook aan – laten we dat niet vergeten – de federale ‘tax shelter’, want die heeft vorig jaar 150 miljoen euro naar de Vlaamse films gelokt – het stond vandaag nog in de krant. Laten we het creatief commerciële element sterk ondersteunen, maar in samenhang met het VAF en met CultuurInvest.

De voorzitter: De heer Verstreken heeft het woord.

De heer Johan Verstreken: Voorzitter, mijn betoog ligt in de lijn van wat de collega’s al hebben gezegd. Alle initiatieven die de Vlaamse filmsector en de Vlaamse filmindustrie ondersteunen, zijn natuurlijk welkom. Er werd verwezen naar het Vlaams Audiovisueel Fonds, dat schitterende initiatieven onderneemt. De resultaten van Box Office zijn perfect, de Vlaamse films zitten in stijgende lijn. Ook internationaal zijn er heel wat prijzen en dat is uitstekend voor onze uitstraling.

We moeten ervoor pleiten om de federale tax shelter te behouden, maar ik heb een bijkomende vraag. Wordt het filmfonds dat eventueel kan worden gecreëerd, dan ondergebracht onder PMV CultuurInvest, het ARKimedefonds of ergens anders? Wie zal de coördinatie doen?

Een bekommernis vanuit de filmsector zelf betreft de administratieve rompslomp. Men wil geen extra dossiers en paperassen indienen. De filmsector vraagt gevraagd om daarmee rekening te houden.

De voorzitter: De heer Wienen heeft het woord.

De heer Wim Wienen: Voorzitter, mijn bekommernis is de coördinatie. Er is de tax shelter, er is CultuurInvest waar mogelijkheden zijn, er is het Vlaams Audiovisueel Fonds. Waarschijnlijk komt er nu nog een economisch filmfonds bij. Er is Location Flanders enzovoort.

Ik heb de indruk dat de coördinatie een beetje zoek is. Ik stel vast dat er heel wat initiatieven zijn om bijvoorbeeld de Vlaamse film te promoten en te ondersteunen, maar dat er geen echt Vlaams filmbeleid is, en dat is echt nodig. Ik heb dat ook gemerkt bij het incident tussen een Indiase grote filmcorporatie en Vlaanderen. Ook Antwerpen had toen geïnvesteerd, want ook op lokaal vlak worden er locaties aangeboden om films te maken.

De coördinatie tussen al deze initiatieven is heel belangrijk, en daar wil ik de nodige aandacht voor vragen.

Minister-president Kris Peeters: Voorzitter, collega’s, ik stel vast dat oppositie en meerderheid kamerbreed dit initiatief genegen zijn – dat is heel belangrijk – en dat zij mij ondersteunen om zo snel als mogelijk dit te finaliseren.

Er wordt terecht gezegd dat dit een coherent geheel moet vormen zodat het goed kan functioneren. Ik ben het daarmee eens. Wallonië heeft met Wallimage een instrument ontwikkeld dat wij niet hebben. Ik wil dat instrument ook in Vlaanderen onderzoeken en mogelijk maken. Dat is maar mogelijk in goede afspraak met het Vlaams Audiovisueel Fonds dat ook betrokken is bij de verdere besprekingen.

Collega's, u vraagt hoe het allemaal in elkaar zal steken. Wij zijn er volop mee bezig. Ik wil geen aankondigingspolitiek doen. Ik wil het rustig doen en dat hier verder bediscussiëren. Laat ons eerst de oefening finaliseren en dan kan het hier met tekst en uitleg worden uitgeklaard en bediscussieerd.

De heer Bart Tommelein: Minister-president, het is inderdaad een van de voorbeelden van onze partners van het Waalse Gewest waaruit wij kunnen leren. Zij hebben een instrument dat wij niet hebben. Vandaar dat ik op deze tribune niet vraag om een knutselwerk te maken, maar wel om ervoor te zorgen dat wij die investeringen voor een groot deel naar Vlaanderen kunnen halen om de kwaliteit van onze Vlaamse films nog groter te maken. Ik ben uiteraard vragende partij om dat te doen in goed overleg met de bestaande kanalen.

Het moet me toch van het hart: als men in Wallonië een instrument heeft dat tot 500 procent meer terugverdieneffecten heeft, zorgt voor werkgelegenheid en voor de levensvatbaarheid van bedrijven – ook Vlaamse bedrijven –, dan heeft Vlaanderen meer dan nood aan zo'n instrument. U kunt rekenen op onze steun om dat zo snel mogelijk waar te maken.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

ACTUELE VRAAG van de heer Filip Dewinter tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de uitspraken van de minister-president betreffende een eventuele indexsprong

De voorzitter: De heer Dewinter heeft het woord.

De heer Filip Dewinter: Voorzitter, minister-president, de lobbyisten van het World Economic Forum mogen fier zijn. Vanuit het chique en prestigieuze Davos liet u aan de Vlamingen weten dat u gewonnen was voor een indexsprong. De indexsprong zou een goede zaak zijn voor onze economie en voor een mogelijke heropleving kunnen zorgen.

Mijn partij is daar geen voorstander van omdat het een eenmalige maatregel is en omdat vooral de laagste inkomens daar de dupe van zullen zijn. Wij kunnen ons eventueel vinden in andere oefeningen: indexering van de nettolonen, mogelijke andere aanpassingen. Een indexsprong pur sang lijkt ons een slecht idee.

Wat me vooral interesseert, is in hoever uw uitspraken gedeeld worden door de hele Vlaamse Regering. Is dit een uitspraak namens de meerderheid, namens de Vlaamse Regering, of is het een persoonlijke denkoefening, een theoretische denkoefening in functie van wat eerder reeds door uw partijgenoot en minister van Financiën in de Federale Regering, Steven Vanackere, werd verklaard?

Ondertussen heb ik vastgesteld dat er ook binnen CD&V heel veel onenigheid over bestaat. De heer Devlies liet gisteren in de Kamer weten dat CD&V er geen voorstander van is. Mijnheer Van Rompuy, uw grote boegbeeld, de minister-president zelf, blijkt er wel voorstander van te zijn. Het is voor mij, en vooral voor de Vlamingen, heel onduidelijk.

De koppeling van de index aan de lonen is, zeker voor de laagste inkomens, van groot belang. Er wordt nu verwarring gezaaid door de Vlaamse Regering, waar socialistische partijen deel van uitmaken.

Minister-president, is dit een uitspraak ten persoonlijke titel of namens de Vlaamse Regering? Wordt die uitspraak gedragen? Wat zijn de implicaties van uw uitspraak voor het beleid van de Vlaamse Regering?

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Voorzitter, collega's, vanmiddag heeft de Nationale Bank nieuwe cijfers bekendgemaakt over de economische bedrijvigheid. Die is twee kwartalen na elkaar gekrompen, in het laatste kwartaal met 0,2 procent. Officieel zitten wij dus in een economische recessie.

Ik haal dat aan omdat ik er, samen met alle leden van het Vlaams Parlement, bezorgd over ben hoe we onze economie en economische activiteiten kunnen opkrikken om ervoor te zorgen dat we ook in 2012 door de moeilijke periode kunnen geraken.

Mijnheer Dewinter, u verwijst naar Davos. U moet daar zelf eens naar toe gaan: zo chic is het daar niet. *(Opmerkingen van de heer Dewinter)*

Als u enkel de beelden bekijkt, wordt u misschien wat misleid. Het is wel zo dat u daar op een heel beperkte plaats heel veel mensen kunt ontmoeten. Zelf heb ik wel 20 CEO's ontmoet van bedrijven die actief zijn in Vlaanderen, op het vlak van chemische industrie, ICT, enzovoort.

Het is toch duidelijk dat Vlaanderen heel wat troeven heeft, bijvoorbeeld op logistiek vlak. Ook de productiviteit van onze werknemers wordt heel hoog ingeschat.

Er zijn echter ook een aantal heel pertinente bedreigingen. Zo zijn de energieprijzen een zorg, zeker vanuit de chemie. Ook de loonkost en de manier waarop wij een aantal vergunningen afleveren zijn een zorg. Dat is niet nieuw. Ook in het witboek Nieuw Industrieel Beleid is duidelijk gezegd dat wij de randvoorwaarden om de industrie verder te dynamiseren in Vlaanderen in de gaten moeten houden: de energiekost, loonkost enzovoort.

Dat is natuurlijk geen standpunt van de Vlaamse Regering. Toen ik gecontacteerd werd om een aantal dingen te zeggen over Davos, heeft men gevraagd wat ik van de – overigens zeer genuanceerde – uitspraak van federaal minister van Financiën en Duurzame Ontwikkeling Vanackere vind inzake de indexering. Op die vraag heb ik geantwoord dat de indexsprong een interessant idee is vanuit de economie en vanuit het concurrentiële aspect, zeker om buitenlandse investeringen aan te trekken. Dat was mijn eigen reactie, waarbij ik de Vlaamse Regering niet heb geconsulteerd.

Zijn er nog andere, betere ideeën? Dat is een onderwerp voor het federale niveau. Ik ben zelfs niet bevoegd om over de index te spreken. Wanneer een journalist mij iets vraagt, probeer ik echter te antwoorden. Het is niet zo dat ik eerst moet bellen vooraleer ik iets mag zeggen.

De heer Filip Dewinter: Minister-president, met mijn geplaag over het World Economic Forum in Davos wil ik u enkel wat provoceren. Ik besef dat uw aanwezigheid daar noodzakelijk en nuttig is. Laat dat duidelijk zijn.

Ik heb het toch wat moeilijk met uw uitspraken, omdat die inderdaad niet gedekt worden door de hele Vlaamse Regering. U praat nu eenmaal niet als individu, als Kris Peeters, maar als de Vlaamse minister-president Peeters, vanuit die functie aanwezig op het World Economic Forum in Davos. In die context had ik inderdaad toch wel wat problemen met uw vurig pleidooi voor een indexsprong. Met dat pleidooi hebt u wat voor uw beurt gepraat. Uw eigen federale vicepremier en minister van Financiën heeft het idee ondertussen al naar de prullenmand verwezen omdat het niet van toepassing is op de federale begroting.

In functie van het Vlaams sociaal overleg zijn uw uitspraken niet geheel zonder belang, integendeel. De sociale partners, vakbonden en andere, zullen heel geïnteresseerd geluisterd hebben naar uw intenties als we ooit die bevoegdheden in Vlaanderen hebben en hun hart

vasthouden voor de toekomst onder Kris Peeters. Dat zal niet alleen zo zijn bij het ABVV, maar ook bij het ACV.

De voorzitter: De heer Van Malderen heeft het woord.

De heer Bart Van Malderen: Mijnheer Dewinter, uw vraag verbaast me een beetje omdat u het antwoord al kende: uiteraard sprak de minister-president in persoonlijke naam, omdat het een onderwerp betreft waarvoor Vlaanderen in essentie niet bevoegd is en waarover het debat niet zal worden gevoerd. Goed, het debat is geopend en ik wil u de mening van mijn partij wel geven.

Wij denken dat een indexsprong vandaag niet het juiste antwoord is op de vraag waarmee heel veel consumenten zitten. Zo veel mogelijk overheden moeten vandaag zo veel mogelijk zekerheden bieden. De binnenlandse consumptie is een belangrijk aandachtspunt, naast de beperking van de kosten waarnaar de minister-president terecht verwezen heeft, net als naar het nieuw industrieel beleid, de energiekost, de zo laag mogelijke overheadkost door vergunningen snel af te werken enzovoort. Wij denken dat het consumentenvertrouwen en het ondersteunen van de binnenlandse consumptie vandaag heel belangrijke aandachtspunten zijn en blijven. Daarom is een indexsprong voor ons niet aan de orde.

De voorzitter: De heer Diependaele heeft het woord.

De heer Matthias Diependaele: Ik sluit me aan bij de opmerkingen van de heer Van Malderen. Ik heb er ook geen enkel probleem mee dat de minister-president daarover uitspraken doet. Het zou maar een triestige wereld zijn als we enkel nog vanuit onze functie mogen spreken.

Heel wat zaken waarvoor Vlaanderen wel bevoegd is, worden geraakt door de te hoge loonkost. Mijnheer Watteeuw, u stond onlangs in de krant met de negatieve handelsbalans van Vlaanderen. De reactie van het Vlaams netwerk van ondernemingen (Voka) daarop was onmiddellijk dat dat voor een groot deel lag aan de loonkost. Dat een indexsprong volstaat als maatregel, denk ik ook niet. Er moet veel ruimer worden nagedacht over een oplossing voor de oplopende loonkost. Die denkoefening moet zeker gebeuren. Daarom vinden wij het spijtig dat het onderzoek naar de aanpassing van de indexering is afgewezen door de sociale partners. We hopen dat het in de toekomst toch nog kan gebeuren.

De voorzitter: De heer Watteeuw heeft het woord.

De heer Filip Watteeuw: Minister-president, u wordt omschreven als een groot communicator, maar ik denk dat u soms wat voorzichtiger moet zijn. Ik was verrast door uw communicatie over de indexsprong. U bent minister-president en u wordt ook zo gepercipieerd door iedereen. Als u uitspraken doet, is dat niet de neutrale burger Kris Peeters, dan is dat de minister-president. Wij hebben het standpunt van de sp.a gehoord. Ik vond het qua moment ook niet goed gekozen, net voor de staking gooide u olie op het vuur: dat is niet de taak van de minister-president.

De loonkost is inderdaad een probleem. Alle partijen spreken al lang over een vermindering van de loonkost, maar het is niet enkel dat. Het gaat ook over een goed en juist industrieel profiel en daartoe de nodige instrumenten ontwikkelen. Daar ontbreekt het deze regering wat aan. Er is veel overleg over een nieuw industrieel beleid, maar de instrumenten zijn niet echt effectief. Ze halen hun doel niet. Daaraan moet u werken. Dat is uw taak en uw bevoegdheid, de indexsprong niet.

De voorzitter: De heer Van den Heuvel heeft het woord.

De heer Koen Van den Heuvel: Ik ben een beetje onder de indruk van de staatsman in u, mijnheer Dewinter, bekommerd om het Vlaams sociaal overleg. Het is een opmerkelijke vraag. Mijnheer Dewinter, u bent ministeriabel. *(Gelach)*

Uw argumenten over de indexsprong zijn: u bent tegen omdat het eenmalig is en het in de zakken zit van de kleine man. Ik zou zeggen: twee keer neen. Een indexsprong draag je mee. Dat is een recurrente competitiviteitswinst voor de bedrijven. Voor de kleine man zijn er andere systemen dan een procentuele stijging. ‘Geen procenten maar centen’: dat is voor de kleine man qua koopkrachtwinst nog belangrijker.

De voorzitter: De heer van Rouveroij heeft het woord.

De heer Sas van Rouveroij: Minister-president, u stelt dat de indexsprong een interessante gedachte is. U verdedigt die optie met het vermoeden dat een indexsprong de economie zou kunnen aanzwengelen en een extra stimulans zou kunnen geven. Open Vld is daar nog niet helemaal van overtuigd. Onmiskenbaar zal een indexsprong de koopkracht en de consumptie aantasten. Via een vermindering van de consumptie loopt men het risico om de economie te schaden. We moeten de voor- en de nadelen dan ook heel goed afwegen. Ik weet dat u daartoe bereid bent. Laten we, zelfs al zijn we niet bevoegd, met zijn allen meedenken in het kader van een samenwerkingsfederalisme. We moeten er in elk geval voor zorgen dat het medicijn niet erger wordt dan de kwaal. Ik denk dat vooral de fiscale lasten op arbeid een zorg zijn. Binnenkort zal deze Vlaamse Regering wat de fiscale lasten op arbeid betreft, wel mogelijkheden krijgen om daar iets aan te doen. Ik hoop dat ze daar gebruik van maakt.

Minister-president Kris Peeters: Ik heb begrip voor het wat speelse karakter van deze vraag, mijnheer Dewinter. U hebt dat zelf ook onderstreept. Ik wil het debat hier heel graag voeren. De heer Van den Heuvel heeft hier een aantal heel terechte opmerkingen gemaakt. Ik kan dit echter niet doen als minister-president maar in een hoedanigheid die ik niet mag aannemen. Er is een verschil tussen als minister-president een persbericht de wereld in te sturen met mijn visie, en te antwoorden op de vraag van een journalist over wat ik vind van wat een andere collega heeft gezegd. Ik hoop dat u me toelaat te reageren wanneer iemand anders iets lanceert. U zou een punt hebben indien ik het zelf had gelanceerd in een of ander interview. Hier gaat het echter om een reactie op iets wat een collega heeft gezegd. Ik probeer altijd mijn eigen mening te verkondigen, al krijg ik daar dan vragen over.

Wat mij betreft, is het debat open. Ik wil daar graag over discussiëren want ik ben het niet eens met u, mijnheer Watteuw, wanneer u zegt dat dit voor een nieuw industrieel beleid geen belangrijk debat is voor wat de loonkost betreft. Ik heb twintig CEO's van internationale bedrijven in Davos gesproken. U moet dat ook eens doen. Dat kan ook op andere plaatsen dan in Davos. Dan zult u horen wat hun grootste zorgen zijn. Ik ben bezorgd over de toekomst van Vlaanderen en over de Vlaamse industrie. Een aantal instrumenten heb ik spijtig genoeg niet zelf in handen. Ze zijn echter wel essentieel om een verschil te maken.

Mijnheer van Rouveroij, ik begrijp dat uw partij veeleer de btw-verhoging à la Sarkozy ziet zitten. Ik kan me inbeelden dat ook het vertrouwen en de consumptie daardoor worden geschaad.

De heer Sas van Rouveroij: En gelijktijdig op arbeid natuurlijk.

Minister-president Kris Peeters: Het debat is open. Als minister-president mag ik, zeker van de heer Dewinter, niet alles zeggen. Ik hoop dat dat niet zijn bedoeling is en dat hij me toch zal stimuleren om verder mijn mening te zeggen.

De heer Filip Dewinter: Minister-president, u mag alles zeggen, maar wij mogen ook alles vragen. Dat is essentieel in een parlementaire democratie.

Ik ben blij dat de heer Van den Heuvel tot de conclusie is gekomen dat ik een staatsman ben. Ik ben alleen ontgoocheld dat hij zo laat tot dat inzicht is gekomen.

Ik ben van mening dat een dergelijke indexsprong de koopkracht van de Vlamingen zal aantasten. Bij de kleine inkomens zullen de grootse slachtoffers vallen. Er zijn andere maatregelen mogelijk. We zullen dat debat nu niet voeren. Ik denk dan aan een eigen Vlaamse fiscaliteit en een eigen Vlaamse sociale zekerheid. Dat zijn voldoende hefbomen om

een eigen werkgelegenheidsbeleid te voeren. Dat is veel essentiëler en zou veel meer bijdragen tot onze Vlaamse economie en tewerkstelling dan die fameuze indexsprong. *(Applaus bij het Vlaams Belang)*

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

ACTUELE VRAAG van mevrouw Marleen Van den Eynde tot mevrouw Hilde Crevits, Vlaams minister van Mobiliteit en Openbare Werken, over de toepassing van het rechts afdraaien voor fietsers bij een rood licht

ACTUELE VRAAG van de heer Steve D'Hulster tot mevrouw Hilde Crevits, Vlaams minister van Mobiliteit en Openbare Werken, over de toepassing van het rechts afdraaien voor fietsers bij een rood licht

ACTUELE VRAAG van de heer Luckas Van Der Taelen tot mevrouw Hilde Crevits, Vlaams minister van Mobiliteit en Openbare Werken, over de toepassing van het rechts afdraaien voor fietsers bij een rood licht

De voorzitter: Mevrouw Van den Eynde heeft het woord.

Mevrouw Marleen Van den Eynde: De huidige staatssecretaris voor Mobiliteit is tegen, zijn voorganger, Etienne Schouppe, was tegen, de Vlaamse minister van Mobiliteit lust het niet, het Belgisch Instituut voor de Verkeersveiligheid is sceptisch, de Voetgangersbeweging houdt er niet van, en gisteren waarschuwde ook de Vereniging van Blinden en Slechtzienden voor de maatregel. Inderdaad, minister, vanaf midden februari komt er een nieuwe maatregel, waarbij fietsers op bepaalde kruispunten door het rode licht kunnen rijden om rechtsaf te slaan.

Deze maatregel lokt enige reactie uit. Ik kan dat wel begrijpen, temeer omdat België in 2000 het grootste aantal fietsslachtoffers kende van de hele Europese Unie.

Minister, op welke manier zal deze verkeersmaatregel geïmplementeerd worden, gelet op de veiligheid? Welk signaal geven wij aan onze kinderen? Kunnen wij door het rood rijden? Wanneer wel, wanneer niet? Gaat een verkeersbordje het ons duidelijk maken? Ik denk dat deze verkeersmaatregel een slecht signaal is. Ik ben benieuwd hoe u hier tegenover staat.

De voorzitter: De heer D'Hulster heeft het woord.

De heer Steve D'Hulster: Minister, we hebben het in deze arena en in de commissie heel vaak over de doorstromingsmaatregelen voor het openbaar vervoer of de auto, maar misschien staan we soms iets te weinig stil bij de mogelijke doorstromingsmaatregelen voor de fietsers. Er valt mijns inziens nog heel wat winst te boeken op dat vlak.

Een derde van de verplaatsingen gaat over een traject van minder dan 5 kilometer, maar meer dan 70 procent van die verplaatsingen gebeuren met de auto. Daar kunnen we dus echt nog een sprong vooruit maken, vooral in de stedelijke context.

De aangepaste regelgeving op federaal niveau reikt ons, als wegbeheerder en als regisseur ten opzichte van de gemeenten, twee instrumenten aan – de fietsstraat en rechts door rood – om de doorstroming voor fietsers in de stedelijke context op een aantal plaatsen te verbeteren en om de troeven van de fiets wat beter uit te spelen.

Minister, hoe ziet u de toepassing daarvan? Ik heb in de pers al gelezen dat u er een beetje terughoudend tegenover staat. Ik had daar graag wat meer toelichting bij gehad.

De voorzitter: De heer Van Der Taelen heeft het woord.

De heer Lukas Van Der Taelen: Minister, ik denk niet dat men in Nederland en Duitsland gek is. Daar bestaat die regel al heel lang. Hij wordt ook in Frankrijk experimenteel toegepast.

Ikzelf ben ervaringsdeskundige. Ik fiets al dertig jaar in het gevaarlijkste fietsgebied van het land, namelijk deze stad. Ik kan u verzekeren dat een regel waarbij men zorgvuldig kruispunten uitkiest en een aangepaste bewegwijzering invult, een zegen zou zijn voor fietsers. Het is trouwens ook een vraag van de Fietzersbond. Het wordt tijd dat men ook eens luistert naar de echte ervaringsdeskundigen, die weten wat het betekent als je aan een kruispunt staat waar je zonder enig gevaar naar rechts zou kunnen afslaan, en die weten dat dat geen kamikazehandeling is.

Men heeft dezelfde alarmerende berichten gelanceerd toen het enige jaren geleden fietsers werd toegelaten om in bewegwijzerde eenrichtingsstraten te rijden. Toen was dat ook ongehoord en kondigde men aan dat de fietsers zouden worden doodgereden. Dat is tot nader order nog altijd niet gebeurd. En het levert ons, fietsers, geweldig veel tijdswinst op.

Ik wil ook nog laten opmerken dat je in de Verenigde Staten buiten de steden zonder enig probleem, op je eigen verantwoordelijkheid en daarbij zorgvuldig het kruispunt in het oog houdend, naar rechts kunt afdraaien. Die regel is zeer handig. Ik heb me altijd afgevraagd waarom die in Europa niet bestaat. Maar dat is een ander debat.

Ik vind in elk geval dat men van het invoeren van deze regel voor fietsers geen karikatuur kan maken. Ik begrijp dat men er bedenkingen bij kan hebben, maar ik zou het van u als minister kort door de bocht vinden, mocht u meteen zeggen dat u er niet op wilt ingaan. Elk kruispunt heeft zijn eigen verhaal. Bent u bereid om deze wet op een genuanceerde manier te onderzoeken en toe te passen?

De voorzitter: Minister Crevits heeft het woord.

Minister Hilde Crevits: Collega's, laat mij duidelijk zijn: alle initiatieven die het fietsgebruik kunnen stimuleren of die het fietsgebruik veiliger kunnen maken, dragen mijn absolute goedkeuring weg. Toch heeft de Vlaamse Regering ervoor gekozen om negatief advies te geven op het – toen nog – wetsvoorstel om rechts afslaan door rood. Ik geef u de redenen waarom we dat hebben gedaan.

Ik kan achter het principe staan: er zijn omstandigheden waarbij een fietser toch rechts zou moeten kunnen afslaan ondanks het verkeerslicht. Maar in onze huidige Vlaamse context, en zeker op de Vlaamse gewestwegen, is het maar de vraag of het zo verstandig is om dat op te lossen door middel van een bord. Ik krijg van alle collega's regelmatig klachten over het feit dat er veel te veel borden staan. En nu zouden we een principe dat al zo lang bestaat – rood is rood en dan moet je stoppen – negeren en zeggen dat je daar nu en dan door mag. Collega's, er zijn andere middelen om tot een andere situatie te komen.

Ik heb begrip voor het feit dat je soms rechts zou moeten kunnen afslaan. We zijn sinds enkele jaren in Vlaanderen bezig met het aanleggen van dergelijke situaties: als er fietspaden zijn, komt het fietspad rechts van het verkeerslicht. Daardoor staat het verkeerslicht links. Het is algemeen bekend dat je geen rekening moet houden met lichten die links staan, dan mag je gewoon rechts afdraaien. Een andere mogelijkheid is een lichtje dat speciaal voor de fietsers duidelijk maakt wanneer ze mogen doorrijden.

Collega's, ik heb vandaag de website van de Fietzersbond bekeken. Daar staat heel nadrukkelijk vermeld: "Door rood fietsen? Niet zo snel." Maak er dus alstublieft geen algemene regel van. Niemand wil dat. Ik heb in Vlaanderen nog niemand gehoord die mij zegt dat ik dat nu overal moet gaan plaatsen. Men zegt: in de praktijk zal dit enkel het geval zijn wanneer er een fietsstrook of fietspad en een minimum aan conflicten met voetgangers is. Je voelt dus dat daar heel restrictief mee moet worden omgegaan. Voor de gewestwegen of voor de wegen die eigendom zijn van de Vlaamse overheid is het heel belangrijk dat we alle

situaties waar het kan, proberen op te lossen door ofwel de verkeerslichten links van het fietspad te plaatsen, ofwel een eigen lichtje te plaatsen voor het fietsende verkeer. Ook het mogelijke conflict met voetgangers is vrij gevaarlijk.

Daarom heeft de Vlaamse Regering een negatief advies gegeven over dat voorstel. Mijnheer D'Hulster, we hebben een positief advies gegeven over het voorstel van de fietsstraat. Daar gaat het om het beperkte eenrichtingverkeer: je kunt er in twee richtingen fietsen. Er zijn weinig gewestwegen waar dat kan. Op lokale wegen heb je veel dergelijke situaties. We zien dat dat inderdaad aanleiding geeft tot positieve effecten. Mijnheer Van Der Taelen, het enige verschil met de verkeerslichten is dat je daar niet door een rood licht moet. Daar heb je een algemeen verbodsbord waarop staat dat fietsers in de twee rijrichtingen mogen rijden. Dat is nog een andere situatie.

De federale wet is goedgekeurd. Ze zal straks wellicht worden gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad. We moeten er dus mee omgaan. Het is niet omdat er een negatief advies werd verleend, dat we niet moeten omgaan met de nieuwe situatie.

Voor wat betreft de Vlaamse gewestwegen moeten we terughoudend zijn. We moeten de veiligste oplossing kiezen. Gewestwegen zijn bestemd om verkeersstromen te bundelen. Er is daar dus veel vrachtverkeer. Voor wat betreft de lokale wegen, had ik liever gehad dat men, tegelijk met de goedkeuring van die wet in het federale parlement, meteen ook het flankerende inrichtingsbesluit mee zou hebben aangepast, waarbij zou worden duidelijk gemaakt in welke situaties dat goed zou zijn. Nu zegt men aan iedereen: doe wat je denkt dat goed is.

Voor Vlaanderen, en dus voor mij, zal de taak zijn weggelegd – aangezien het tot nu toe niet is geregeld in de federale uitvoeringsbesluiten – om samen met de Fietzersbond, de Vlaamse Stichting Verkeerskunde en het Belgisch Instituut voor de Verkeersveiligheid, te onderzoeken op welke manier we dat nieuwe bord een plaats kunnen geven in het Vademecum Fietsvoorzieningen, misschien met een aantal voorbeelden van lokale praktijken die in het buitenland al tot gunstige gevolgen hebben geleid.

Ik ben dus een beetje ongelukkig met de manier waarop de beslissing goedgekeurd is, zo zonder flankerend programma. We hebben een negatief advies gegeven, maar als het reglement bestaat, moeten we het een plaats geven in het vademecum. Het bord bestaat, we moeten uitzoeken hoe we het goed gaan gebruiken. Ik ben bijzonder blij met de genuanceerde berichtgeving van de Fietzersbond. Op hun website staat duidelijk: pas op, plaats die borden niet overal, zo creëert men wellicht gevaarlijke situaties. We leren aan onze kinderen dat rood gevaar betekent, als het licht op rood staat, mag men niet door, en nu gaan we daarvan afwijken. We moeten daar voorzichtig mee zijn.

Ja, ik ben terughoudend, zeker wat de gewestwegen betreft. Het is niettemin goedgekeurd, het wordt straks gepubliceerd. We moeten uitzoeken hoe we het in het vademecum een constructieve plaats kunnen geven.

Mevrouw Marleen Van den Eynde: Ik dank u voor uw antwoord, minister. Ik ben zeer tevreden met uw antwoord. Ik ben zeer tevreden met uw houding. U stelt veiligheid boven snelheid en daar draait het eigenlijk om: dat de fietsers sneller zouden kunnen doorrijden. Ik vind het niet wijs, collega's, om te zeggen dat elk kruispunt anders is. Welke verkeerseducatie moeten we dan nog geven aan onze kinderen? Ik ben tevreden met uw uitgangspunt, minister, en dat is: laat het licht links liggen.

De heer Steve D'Hulster: Ik ben tevreden met uw antwoord, minister. U hebt het over terughoudendheid. Ik hoor daar voorzichtigheid in, wat uiteraard heel goed is. Ik hoor ook dat u de deur niet volledig dichtdoet voor het rechts afdraaien voor fietsers bij een rood licht. In een aantal steden en gemeenten – belangrijke steden zoals Antwerpen Gent en Mortsel – zijn er toch wel kruispunten te vinden waar het wel een goede oplossing kan zijn.

Heel veel gemeenten zullen na de berichten van de afgelopen week ongerust zijn. Gaat u via de Mobiliteitsbrief of een ander middel duidelijkheid scheppen?

De heer Luckas Van Der Taelen: Minister, ik ben blij dat u blijkt geeft van een constructieve houding. U gaat ervan uit dat, nu de wet goedgekeurd is, ze ook kan worden toegepast.

Ik doe echt een beroep op het gezond verstand. De maatregelen die u zelf voorstelt, zijn natuurlijk beter, maar, ze hebben één nadeel: ze kosten veel meer geld. Het is niet zo eenvoudig en niet zo goedkoop om een verkeerslicht te verplaatsen. Een extra verkeerslicht plaatsen met een pijl naar rechts bijvoorbeeld, is leuk, maar kost ook veel geld. Ik ben zeker dat er situaties zijn waarin we het erover eens zouden zijn dat zo'n nieuw bordje op zijn plaats is. Het enige wat ik vraag, is gezond verstand. Laat ons kijken waar het mogelijk is. Ik ben zeer blij dat u de veiligheid van de fietsers zo hoog in het vaandel draagt. Als we ergens zo'n bordje kunnen plaatsen, gaan we daar toch niet principieel tegen zijn! Ik ben blij, ik heb het gevoel dat u mijn mening deelt op dit vlak.

De voorzitter: Mevrouw Jans heeft het woord.

Mevrouw Lies Jans: Wij zijn zeker voorstander van het principe. We willen dat toepassen waar de verkeersveiligheid het toelaat.

Ik sluit aan bij de heer Van Der Taelen. Als we moeten wachten tot er overal infrastructurele ingrepen kunnen gebeuren, gaat het lang duren voor het principe toepassing kan krijgen. Minister, u bent terughoudend voor de gewestwegen. Wil dat zeggen dat u op dit moment de toepassing van het bord niet in overweging neemt? Zult u het principe alleen toepassen bij infrastructurele maatregelen? Of gaat u het punt per punt bekijken?

De voorzitter: Mevrouw Smaers heeft het woord.

Mevrouw Griet Smaers: Mijn fractie is voor verkeersveiligheid boven alles. Wij hebben ons in de Kamer onthouden bij de stemming over dat wetsvoorstel. Ik dank u voor uw antwoord, minister. We moeten kijken in welke mate we in Vlaanderen infrastructurele maatregelen kunnen nemen om het veiliger te maken voor fietsers. We moeten de nadruk en de prioriteit leggen op de infrastructurele ingrepen voor fietsers, om betere doorstroming te bereiken voor fietsers, in plaats van andere maatregelen zoals opgenomen in dat wetsvoorstel. Daarom zijn we blij met uw terughoudende houding, minister.

De voorzitter: De heer Keulen heeft het woord.

De heer Marino Keulen: Voorzitter, we moeten goed beseffen dat in verband met verkeersreglementering, zoals vaak in verband met reglementering in het algemeen, duidelijkheid troef moet zijn. Er mogen niet te veel omstandigheden of situaties gekoppelde uitzonderingen zijn.

Eerlijk gezegd, zie ik echt geen probleem indien een vrijliggend fietspad beschikbaar is. Ik vraag me af waar er dan gevaar kan schuilen. De fietser draait mee. Er is geen beweging dwars over de weg. Het rechts afdraaien bij rood licht moet kunnen. Voetgangers doen dat trouwens ook.

Dit bestaat in het buitenland. Als het om de verkeersreglementering gaat, is Nederland toch enigszins een gidsland. We kunnen ons spiegelen aan de ervaringen die ze daar hebben opgedaan.

Indien we echter uitzonderingen op de regel invoeren, zullen we situaties creëren waar mensen de dupe van dreigen te worden. De fietser is een zwakke weggebruiker. Dit kan leiden tot zware en zelfs dodelijke accidenten. De Open Vld is, voor alle duidelijkheid, voor de invoering van dit principe. We mogen echter niet te veel uitzonderingen toelaten.

Minister Hilde Crevits: Ik kan het eigenlijk heel kort houden. Ik vind het spijtig dat de stemming in de Kamer van Volksvertegenwoordigers op deze manier is verlopen. Ik heb dat

daarnet al trachten uit te leggen. Het begeleidend reglement van de wegbeheerder is niet aangepast.

De heer Keulen heeft net gesteld dat er duidelijkheid moet zijn. Dat is precies wat nu ontbreekt. Er is een keuze gemaakt. Er komt een nieuw bord. Onduidelijkheid is troef. Komt dat bord nu overal? Mogen fietsers nu overal rechtsaf slaan? Dit betekent dat we iedereen nog duidelijk moeten maken dat het enkel zal mogen indien er een aansluitend fietspad is. Ik vind het spijtig dat de stemming tot dergelijke situaties leidt. Ik vraag me af waarom niet een beetje is gewacht. In dat geval hadden we alle mogelijke gevaarlijke situaties in beeld kunnen brengen en zouden we nu kunnen melden dat het bord sowieso enkel kan worden geplaatst indien er een fietspad is en indien er geen voetgangers zijn die ook kunnen oversteken. Nu moeten we de feiten achternahouden. We zullen hier snel werk van moeten maken.

Een andere vraag luidt of ik zal weigeren die borden te plaatsen. Indien een nieuw bord is goedgekeurd en in het Belgisch Staatsblad is verschenen, is het uiteraard mijn taak als minister van Mobiliteit de Vlaamse gewestwegen te bekijken en zelf een checklist met mogelijke situaties te overlopen en de gemeenten een tool aan te reiken om hier zelf goed mee te kunnen werken.

Ik had al dat voorbereidend werk graag op voorhand zien verrichten. Indien het reglement mee zou zijn aangepast, zouden we nu die onduidelijkheid niet hebben. Wie twijfelt aan mijn constructieve houding om hier duidelijkheid in te scheppen, heeft het echter verkeerd.

Mevrouw Marleen Van den Eynde: Ik twijfel niet aan de constructieve houding van de minister. Daar gaat het hier echter niet om. We worden met een verkeersreglement geconfronteerd. Dat wordt ons door de Kamer van Volksvertegenwoordigers opgelegd. De minister is echter niet verplicht dit allemaal uit te voeren. Ze moet dit niet allemaal onderzoeken. Ze kan dat doen wanneer ze dat noodzakelijk acht. Dat is een duidelijk verschil.

Ik citeer nog even de krant: “Dit is democratie”. Eigenlijk is het wetsvoorstel maar door volksvertegenwoordigers van enkele partijen ingediend. Een aantal partijen, waaronder de N-VA, was in feite helemaal geen voorstander. Ik meld dit enkel omdat ik wil aanduiden dat deze wet op een zeer spijtige wijze tot stand is gekomen.

De heer Steve D'Hulster: Ik wil me niet over de totstandkoming van wetsvoorstellen uitlaten. De nieuwe federale regelgeving biedt de mogelijkheid het comfort en de snelheid van de fietsers in de steden te laten toenemen. We hebben het net vooral gehad over de mogelijkheid rechts af te slaan als het licht rood is. Ik denk dat de fietsstraat ook een mogelijkheid biedt de fietser in de stedelijke context centraler te plaatsen. Ik hoop dat dit ertoe zal leiden dat we wat minder tijd verliezen.

De heer Luckas Van Der Taelen: Ik zou de minister tot slot graag oproepen te profiteren van de ervaringen in het buitenland. Ik ben er zeker van dat ze op een zeer eenvoudige manier de Nederlandse ervaringen ter zake zou kunnen gebruiken.

De minister heeft zelf de gematigdheid van de Fietsersbond geloofd. Het zou dan ook interessant zijn dit dossier samen met hen op te volgen.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

ACTUELE VRAAG van de heer Peter Reekmans tot mevrouw Hilde Crevits, Vlaams minister van Mobiliteit en Openbare Werken, over het vooraf aankondigen van controles op zwartrijden bij De Lijn

De voorzitter: De heer Reekmans heeft het woord.

De heer Peter Reekmans: Voorzitter, minister, collega's, nu De Lijn drastisch moet besparen en haar kostendekkingsgraad moet verhogen, heeft de maatschappij de afgelopen dagen

aangekondigd dat zij de pakkans wil verhogen door de controles in de media te gaan aankondigen. Dat zou 600.000 euro moeten opleveren: 200.000 euro uit boetes en pv's en 400.000 euro ten gevolge van de aankondiging van de acties in de media. Mijn hoofdvraag is: hoe zal dat in concreto in zijn werk gaan? Hoe zullen die acties worden aangekondigd?

In mijn repliek zal ik voorlezen uit een antwoord van 2011 op een schriftelijke vraag van 2010, toen ik u cijfers heb opgevraagd over het aantal zwartrijders en het aantal boetes. U hebt mij toen geantwoord dat De Lijn in 2010 sowieso 750.000 euro niet zou ontvangen van uitgeschreven boetes. Maar nu wilt De Lijn via een nieuwe actie 600.000 euro binnenhalen. Ik wil het positief houden: hoe zal men het aanpakken om dat geld wél binnen te halen?

De voorzitter: Minister Crevits heeft het woord.

Minister Hilde Crevits: Voorzitter, collega's, ik kan kort zijn. De directeur van De Lijn heeft vorige week in het Vlaams Parlement zeer uitgebreid het besparingsplan toegelicht. Ik heb ook in de krant gelezen dat De Lijn de controles op zwartrijden wil aankondigen, en zo hoopt extra middelen te innen. De maatschappij haalt daarvoor de mosterd bij de MIVB en de NMBS, die dat al een tijdje doen. Het is niet de bedoeling om zo veel mogelijk boetes uit te schrijven, maar iedereen ertoe te bewegen een ticket te kopen. Als een aankondigingscampagne ertoe leidt dat iedereen een ticket koopt, dan is dat voor mij oké.

Ik wil ook verwijzen naar de beheersovereenkomst. Sommigen kennen die zeer goed. Daarin is aan De Lijn de opdracht gegeven om jaarlijks de controles met 5 procent op te drijven. Men kan uiteraard niet opleggen dat via de boetes de opbrengsten met een bepaald bedrag moeten toenemen, maar er zijn wel meer controles nodig. De Lijn moet daartoe een actieplan opmaken. Ik laat aan De Lijn de vrijheid om zelf te bepalen op welke wijze dat moet worden aangepakt. Ook inzake de communicatie is De Lijn vrij. Voor mij komt het erop aan de doelstellingen te halen. Er moet zeer efficiënt op zwartrijden worden gecontroleerd. Als het helpt om via aankondigingen van controles iedereen ertoe te bewegen een betalingsbewijs aan te schaffen, dan is dat voor mij een goede zaak en kunnen wij spreken van een geslaagde operatie.

De heer Peter Reekmans: Minister, zwartrijden aanpakken is uiteraard een goede zaak. Ik heb u gevraagd hoe dat concreet zal worden aangepakt. Blijkbaar ligt dat nog niet vast. Opnieuw wordt er in de media iets aangekondigd, maar als ik dan vraag hoe men het zal aanpakken, krijg ik geen antwoord.

Minister Hilde Crevits: Ik heb niets aangekondigd.

De heer Peter Reekmans: U bent wel de voogdijminister. Ik moet mijn vraag aan u stellen, want ik kan mij niet rechtstreeks tot De Lijn wenden. Het is dus logisch dat ik u deze vraag voorleg. En als een andere minister verantwoordelijk zou zijn, dan zou ik hem of haar de vraag ook stellen. In 2010 gaf u mij een duidelijk antwoord: op 551 miljoen reizigers werden er 1.000.550 reizigers gecontroleerd, of 0,002 procent van het totale aantal. 1 op 42 liepen tegen de lamp. Er werden 37.190 pv's opgesteld, voor een bedrag van 3.097.000 euro. Slechts 48 procent wordt daarvan geïnd. Mijn bijkomende vraag luidt dus zo. In 2010 kon men 775.000 euro niet innen. Ik weet niet hoe dat komt. Moet de Lijn daar geen werk van maken? Wij pakken zwartrijders en geven hun een boete, maar zij moeten niet betalen.

De voorzitter: De heer Peeters heeft het woord.

De heer Dirk Peeters: Voorzitter, minister, collega's, ik ben niet de meest repressieve mens van aard, maar ik vind dat controles niet vooraf moeten worden aangekondigd en ook dat dit niet te veel geld moet kosten. Die controles moeten gewoon resultaten opleveren. Ik wil ook zeggen dat de vergelijking met de MIVB in Brussel, waar men heel veilige, afgesloten metrostations met loketten heeft, totaal verschilt van busstationsomgevingen waar tussen vier en vijf uur leerlingen rond overvolle bussen staan te dringen en er geen tijd voor controles is.

In de context van De Lijn is het helemaal niet vanzelfsprekend zich te spiegelen aan het resultaat van de MIVB.

De voorzitter: Mevrouw Brouwers heeft het woord.

Mevrouw Karin Brouwers: Ongeveer dagelijks krijg ik een tweet van de politie van Leuven, waarin die aankondigt in welke straat met een zone 30-regime die ochtend zal worden gecontroleerd. Ik moet zeggen: op den duur heeft men het gevoel dat men altijd en overal kan worden geflitst. Het psychologische effect van dat aankondigen is zeker niet slecht. Ik hoop dat ook De Lijn veelvuldig gebruik zal maken van de nieuwe media, die tenslotte gratis zijn, om die aankondigingen te doen, zodat dit op zich niet te veel geld kost. Voor de rest ga ik helemaal akkoord met die aanpak.

De voorzitter: Mevrouw Van den Eynde heeft het woord.

Mevrouw Marleen Van den Eynde: Voorzitter, minister, vorige week werd in de commissie een discussie gehouden over de besparingen die De Lijn zou doen. Toen werd op geen enkel moment aangekondigd dat De Lijn meer op zwartrijden zou controleren. Sorry, maar ik heb het actieplan en het ruwe verslag van de gedachtewisseling erop nagelezen, en nergens staat het woord ‘zwartrijders’ vermeld. Ik geef dat maar mee.

Minister, ik vind het echt onbegrijpelijk dat De Lijn aankondigt zwartrijders te willen pakken, maar dat wel op aangekondigde tijdstippen. De Lijn wil in de media meedelen waar en wanneer ze op zwartrijden zal controleren. Dat is onbegrijpelijk. Zo geeft men mensen die misschien nog geen ticketje hebben gekocht, de gelegenheid te beslissen die dag toch maar geen ticketje te kopen, omdat er die dag toch niet zal worden gecontroleerd. Dat is een totaal verkeerd signaal dat wordt gegeven aan de reizigers. Het is de verdomde plicht van De Lijn om de inkomsten waarop ze recht heeft, niet te derven.

De voorzitter: De heer Keulen heeft het woord.

De heer Marino Keulen: Voorzitter, minister, geachte leden, controles en handhaving horen bij elke overheidshandeling. Dat heeft te maken met de eigen geloofwaardigheid als dienstverlener. In dit geval wordt die dienstverlening georganiseerd door de overheid. Het gaat over een algemeen principe, dat ook steunt op een rechtvaardigheidsgevoel. Ik denk dat het aankondigen van die controles al preventief kan werken, en dus ook resultaat kan opleveren. Op termijn betalen die controles zichzelf ook terug, door de boetes.

Minister, ik heb ook zes jaar in de regering mogen zetelen. Laat de diensten dat zelf organiseren en zelf bepalen hoe ze dat praktisch aanpakken. Er moet vooral ook over worden gewaakt dat boetes niet alleen worden uitgeschreven, maar dat de inning ervan ook wordt gewaarborgd. Het mag dus niet blijven bij papieren boetes. Die boetes moet men voelen in de portemonnee. Voor dienstverlening waarvoor een prijs wordt geafficheerd, moet worden betaald: dat is gewoon een gezond principe.

De voorzitter: De heer Roegiers heeft het woord.

De heer Jan Roegiers: Ik wil me grotendeels aansluiten bij wat een aantal leden al hebben gezegd. Mijnheer Reekmans, ik vind het belangrijk dat u hebt gesteld eens iets positiefs te willen zeggen over De Lijn. Het is lang geleden dat we dat hebben mogen meemaken.

De heer Peter Reekmans: Verleden week nog.

De heer Jan Roegiers: Ik heb me even het hoofd gebroken over de vraag of men op voorhand moet aankondigen dat men controles zal uitvoeren. Minister, het lijkt me dat u zelf eigenlijk hebt geantwoord op de vraag waarom het goed is dat op voorhand te doen. Als De Lijn zoveel geld misloopt doordat zoveel boetes niet worden geïnd, dan lijkt het me goed dat we dit op voorhand aankondigen. Mevrouw Van den Eynde, dat sluit uiteraard niet uit dat er ook op andere momenten kan worden gecontroleerd. Dat lijkt me nogal logisch. Minister, het is inderdaad aan De Lijn zelf om te bepalen hoe men dat precies zal moeten doen.

Last but not least, ik steun absoluut die strijd tegen het zwartrijden. U weet dat we grote voorstanders zijn van lage tarieven voor bus en tram. Als we dan al die lage tarieven aanbieden, dan moeten we streng optreden tegen diegenen die willen zwartrijden.

De voorzitter: Mevrouw Jans heeft het woord.

Mevrouw Lies Jans: Voorzitter, ik vind eigenlijk dat we daar geen zware ideologische discussies over moeten voeren. Ik denk dat iedereen het erover eens is dat zwartrijders moeten worden gepakt, en dat de kans dat men wordt gepakt, zo groot mogelijk moet zijn. In de beheersovereenkomst is een duidelijke doelstelling vastgesteld, namelijk een stijging met 5 procent. Dat is één element. Het andere element is dat van de communicatie over controles die zullen worden uitgevoerd.

Ik heb daar enigszins een dubbel gevoel bij. Die communicatie moet heel duidelijk zijn. Als men stelt dat men ergens zal controleren, dan moet dat ook effectief gebeuren, maar ook moet de boodschap worden gegeven dat er altijd een kans is om te worden gepakt. Dat lijkt me de essentie.

Minister Hilde Crevits: Ik hoor hier believers en non-believers over het op voorhand aankondigen. Voor mij telt maar één zaak, en dat is dat de beheersovereenkomst correct wordt nageleefd. De Lijn moet meer controleren op zwartrijden. Ik geef iedereen gelijk dat dit een werkpunt moet zijn voor De Lijn. Hoe het bedrijf dat doet, laat ik over aan de operationele werking van het bedrijf. We zullen na dit jaar zien wat het heeft opgeleverd. Ik wil ook gerust weten wat het heeft gekost. Het is belangrijk dat ze zelf een exploitatie kunnen doen.

Het is de logica zelf dat die boetes zoveel mogelijk effectief moeten worden geïnd. De strijd tegen het zwartrijden is absoluut een breekpunt voor het bedrijf. Het staat ook in de beheersovereenkomst, en de boetes die worden uitgeschreven, moeten worden geïnd.

De heer Peter Reekmans: Ik denk niet dat het over believers en non-believers gaat. Zwartrijders moeten worden aangepakt, daar is iedereen het over eens. Met de aankondiging zal de pakkans verhogen. Als De Lijn er in 2010-2011 maar in slaagde van de boetes die ze heeft uitgedeeld, 48 procent effectief te ontvangen, dan moet De Lijn ervoor zorgen dat we niet alleen papieren boetes hebben: het gaat erom dat we dat geld in het laatje krijgen. Dat geld zal broodnodig zijn voor De Lijn. Daar hebt u jammer genoeg niet op geantwoord, minister.

Vorige week heeft de baas van De Lijn in de commissie met geen woord gerept over extra-inkomsten via deze weg. Ik vind het jammer dat een commissielid dat enkele dagen later in de pers moet lezen.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter: Dames en heren, we schorsen de vergadering.

- *De vergadering wordt geschorst om 17.31 uur.*
- *De vergadering wordt hervat om 17.41 uur.*

■

ONTWERP VAN DECREET houdende wijziging van het decreet van 20 maart 2009 betreffende het mobiliteitsbeleid en opheffing van het decreet van 20 april 2001 betreffende de mobiliteitsconvenants
– 1275 (2011-2012) – Nrs. 1 tot en met 4

VOORSTEL VAN DECREET van de dames Marleen Van den Eynde, Agnes Bruyninckx-Vandenhoudt en An Michiels en de heren Pieter Huybrechts, Jan Penris en Johan Deckmyn houdende wijziging van het decreet van 20 april 2001 betreffende de mobiliteitsconvenants
– 379 (2009-2010) – Nrs. 1 tot en met 3

Algemene bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde zijn het ontwerp van decreet houdende wijziging van het decreet van 20 maart 2009 betreffende het mobiliteitsbeleid en opheffing van het decreet van 20 april 2001 betreffende de mobiliteitsconvenants en het voorstel van decreet van de dames Marleen Van den Eynde, Agnes Bruyninckx-Vandenhoudt en An Michiels en de heren Pieter Huybrechts, Jan Penris en Johan Deckmyn houdende wijziging van het decreet van 20 april 2001 betreffende de mobiliteitsconvenants, die door de commissie in samenhang werden behandeld, met dien verstande dat het ontwerp van decreet als basis voor de bespreking werd genomen. Wij volgen hier dezelfde werkwijze.

De algemene bespreking is geopend.

Mevrouw Brouwers heeft het woord.

Mevrouw Karin Brouwers: Dit ontwerp van decreet komt voor de CD&V-fractie tegemoet aan de vraag van veel gemeenten om het convenantenbeleid procedureel te vereenvoudigen en het zwaartepunt eindelijk bij de gemeenten te leggen. Het ontwerp van decreet komt ook tegemoet aan de vraag van dit parlement naar aanleiding van de commissie-Sauwens om procedures voor investeringen te versnellen.

De CD&V-fractie vindt dit ontwerp van decreet dan ook zeer belangrijk. Door minder stappen en minder commissies krijgen we een aanzienlijke vermindering van administratieve last voor de gemeenten. Ook de afstemming van de gemeentelijke mobiliteitsplanning op de beleids- en beheerscyclus van lokale besturen is een goede zaak. Zeer positief is het belang dat aan de Gemeentelijke Begeleidingscommissie (GBC) wordt gegeven. Na een consensus in deze commissie op gemeentelijk niveau hoeft een project in de toekomst niet meer naar de Regionale Mobiliteitscommissie (RMC). Dat is iets nieuws dat de vroegere Openbaarvervoercommissie (OVC) en Provinciale Auditcommissie (PAC) vervangt – om maar aan te tonen hoe ingewikkeld het vroeger was.

We waarschuwen wel voor een addertje onder het gras. De kwaliteitsadviseur – die werd vroeger auditor genoemd – kan elk dossier zonder enige motivering toch verwijzen naar de RMC. Er wordt dus een grote verantwoordelijkheid bij de kwaliteitsadviseurs gelegd. Wij willen erop vertrouwen dat op een professionele manier zal worden omgegaan met de bevoegdheid die ze krijgen.

Wij vragen toch dat er tijdig een evaluatie gebeurt van de rol van deze kwaliteitsadviseurs door na een jaar of twee na te gaan hoeveel procent van de dossiers door hen wordt doorverwezen, welke omvang die dossiers hebben, welke gemeenten betrokken zijn, en of er grote verschillen zijn in de aanpak per provincie.

Vanuit de CD&V-fractie steunen wij ook volop de mogelijkheid die wordt gecreëerd om een intergemeentelijke GBC op te richten. Mobiliteit stopt immers niet aan de gemeentegrenzen.

Belangrijk zijn ook de uitvoeringsbesluiten waar we op wachten. De werking met modules zal daarin namelijk helemaal worden herzien. Ook hier is nog een sterke vereenvoudiging mogelijk. De administratieve last kan verder verminderd worden en de versnelling kan zich

doorzetten door bijvoorbeeld ook strikte termijnen te hanteren. Wij vragen om op te letten dat het uitvoeringsbesluit de zaak zeker weer niet ingewikkelder maakt.

De voorzitter: Mevrouw Van den Eynde heeft het woord.

Mevrouw Marleen Van den Eynde: Voorzitter, minister, collega's, beste gemeenteraadsleden en ook beste gemeentebestuurders, misschien gebruik ik wel een ongewone aanspreektitel in dit halfroond, maar ik spreek velen van u vandaag zo aan, omdat dit voorliggende ontwerp van decreet een grote impact zal hebben op het mobiliteitsbeleid van alle gemeenten in Vlaanderen. De planlast om te komen tot een gemeentelijk mobiliteitsplan, was zeer groot. Zoals velen onder u weten, wordt het gemeentelijk mobiliteitsbeleid tot op heden gestuurd door een mobiliteitsconvenant met de bijbehorende modules. Voor elk onderwerp, gaande van de aanleg van een fietspad langsheen een gewestweg, tot verlichting langsheen een fietspad, was er wel een module beschikbaar.

Minister, met dit ontwerp van decreet zal er een hervorming van twee decreten worden doorgevoerd. U wilt met deze hervorming alvast streven naar planlastvermindering, en dat is uiteraard een zeer positief gegeven. U zult de gemeentebesturen in hun gemeentelijk mobiliteitsbeleid meer verantwoordelijkheid, inspraak en beslissingsrecht geven waardoor de besluitvorming niet langer boven de hoofden van de lokale besturen gevoerd zal worden, maar wel door een hervormde Gemeentelijke Begeleidingscommissie.

Het Vlaams Belang vindt dit een belangrijke stap vooruit. Al te vaak horen we klachten dat het lokale mobiliteitsbeleid al te veel vanuit de ivoren toren of vanuit 'Brussel' wordt gevoerd. Ook provincies zullen niet langer boven de hoofden van de gemeentebesturen beslissen, maar al deze organen zullen dus voortaan in één Gemeentelijke Begeleidingscommissie worden betrokken. Hiermee, collega's, wordt gemeentelijke mobiliteitsplanning gebracht naar waar het hoort, en dat is in elke betrokken gemeente zelf.

Minister, het convenantenbeleid, of met andere woorden de modules zoals we ze noemen, zullen ook worden hervormd. Hoe dit allemaal zal gebeuren, blijft nog een open vraag. Tot op heden was elke investering ondergebracht in een module. Zo ging module 6 over het onderhouden van fietspaden langsheen gewestwegen, of module 13 over de aanleg of verbetering van fietspaden langsheen gewestwegen. De bedoeling zou dus zijn om via de uitvoeringsbesluiten een vernieuwde samenstelling te realiseren. Uiteraard kunnen wij ermee akkoord gaan dat bijvoorbeeld het fietsbeleid meer één geheel wordt dan louter een module 2, 11, 12 en 13. Een grondige bijsturing van dit modulebeleid is volgens ons absoluut noodzakelijk om meer projecten op een succesvolle manier te kunnen uitvoeren. We kennen de problemen rond vastgelegde kredieten die niet kunnen worden aangewend omdat het dossier niet klaar is, maar we kennen ook problemen zoals deze in module 5 waarbij wij reeds jaren vragende partij zijn om een aanpassing door te voeren aan het subsidiesysteem voor de geluidsschermen.

Collega's, zo kom ik bij het voorstel van decreet dat wij hebben ingediend. Na verschillende vragen, discussies over de herziening van modules en ook nog een resolutie van de meerderheid in 2006 – jawel minister, zes jaar geleden – werd ook door de toenmalige meerderheid een herziening van module 5 gevraagd. Wat is er concreet gewijzigd aan module 5 op die zes jaar, minister? Niks, helemaal niks!

Collega's, ik vind het bijzonder triestig, want iedereen, van meerderheid tot oppositie, is het erover eens dat de financiering van geluidsschermen absoluut moet worden herzien. De laatste jaren bleek, en de volgende jaren zal nog meer blijken dat veel gemeenten niet kapitaalkrchtig genoeg zijn om zulke grote financiële kosten te dragen, kosten die eigenlijk niet eens een verantwoordelijkheid zijn van de gemeenten.

Het Vlaams Belang heeft de koe bij de hoorns gevat, collega's, omdat wij deze problematiek, met name de negatieve gevolgen van verkeerslawaaï, niet loslaten. Verkeerslawaaï wordt door de Vlaming als één van de grootste hinderbronnen beschouwd; vele

gezondheidsproblemen worden door deze vorm van lawaaihinder veroorzaakt. En daarom vonden wij het onze plicht om via een voorstel van decreet de Vlaamse Regering en ook u, collega's, wakker te houden om dit financieringsbeleid van de geluidsschermen aan te pakken.

Wij beseffen ook dat wanneer straks over dit ontwerp van decreet houdende wijziging van het decreet betreffende het mobiliteitsbeleid en de opheffing van het decreet betreffende mobiliteitsconvenants gestemd zal worden, ons voorstel van decreet, dat net het financieringsbeleid van de geluidsschermen wil bijsturen, zonder voorwerp zal zijn. Daarom hebben wij een amendement voorbereid op het voorliggende ontwerp van decreet, meer bepaald op artikel 35 in het hoofdstuk II 'Samenwerkingsovereenkomst'. Dit hoofdstuk regelt de inhoud van de samenwerkingsovereenkomst. Ons amendement houdt dus een toevoeging in aan artikel 35 van dit decreet, namelijk: "De samenwerkingsovereenkomst kan geen verbintenissen inhouden die kosten voortvloeiende uit gewesttaken ten laste legt van de lokale besturen."

Ik denk dat deze bepaling duidelijk omschrijft dat de financiële last voor de aanleg van een geluidsscherm niet langer naar de lokale besturen kan worden doorgeschoven, maar een volle verantwoordelijkheid is van het Vlaamse Gewest.

Wij hopen alvast dat we met dit amendement een aanzet gegeven hebben om daadwerkelijk de financiering van de geluidsschermen te herzien zodat Vlaanderen op een correcte en eerlijke manier geluidsschermen kan aanleggen waar de noodzaak het hoogst is, en niet waar de gemeente het meest kapitaalkrachtig is. *(Applaus bij het Vlaams Belang)*

De voorzitter: De heer Keulen heeft het woord.

De heer Marino Keulen: Voorzitter, ik wil het heel kort hebben over dit ontwerp van decreet over de mobiliteitsconvenants. We hebben het in de commissie voluit gesteund. Het is een goed ontwerp van decreet. Het komt neer op administratieve vereenvoudiging, vooral vanuit het oogpunt van de gemeente – wie kan daar tegen zijn? –, meer autonomie voor de gemeente, versnelde procedures en het oplossen van een aantal niet decretaal onderbouwde zaken. Bovendien laat het toe aan de gemeenten om over de gemeentegrenzen heen, intergemeentelijk een mobiliteitsplan op te zetten, maar men kiest er vrij voor om dit al dan niet te doen.

Om die redenen hebben wij vanuit Open Vld dit ontwerp van decreet gesteund alsook de daarbijhorende amendementen. Dat wordt niet meteen in de aanhef vermeld, maar we hebben dat wel gedaan en we staan er voluit achter. We zullen ook hier in de plenaire vergadering dit ontwerp van decreet steunen.

De voorzitter: De heer Roegiers heeft het woord.

De heer Jan Roegiers: Voorzitter, hoewel ik nu een betoog afsteek namens mijn fractie, ben ik ook verslaggever, en in verband met de laatste opmerking van de heer Keulen kan ik beamen dat Open Vld dit ontwerp van decreet niet alleen voluit heeft gesteund, maar ook alle amendementen mee heeft ingediend en ondertekend. Het is dus vreemd, wellicht is het een materiële fout, dat dit niet wordt vermeld. Het is goed, mijnheer Keulen, dat u het hier zelf aanhaalt en dat wordt bevestigd dat Open Vld het ontwerp en de amendementen mee heeft goedgekeurd en heeft gewijzigd.

Minister, collega's, niettegenstaande dit een technisch ontwerp van decreet – een wijzigingsdecreet – is, is het toch geen onbelangrijk ontwerp van decreet. Het is een eerste grondige herwerking van het convenantenbeleid zoals we dat tot nog toe kenden. U zult het mij niet kwalijk nemen dat ik hier de historische verdienste van een van uw voorgangers, de heer Baldewijns, onder de aandacht breng. Eddy Baldewijns heeft het mobiliteitsbeleid en dit convenantenbeleid op een geïntegreerde manier proberen te stroomlijnen. Dat was 1996, en

uiteraard zijn ook dit decreet en de principes die eraan ten grondslag liggen, onderhevig aan de tand des tijds. Het is dan ook goed dat er een wijziging van dit decreet komt.

Dit wijzigingsdecreet zal en kan ook onze goedkeuring wegdragen omdat we op een goede manier hebben kunnen samenwerken, met u en de andere meerderheidspartijen en met de steun van een deel van de oppositie.

Collega's, waarom vinden wij dit toch een belangrijk ontwerp van decreet en waarom gaan wij dit zeker en met overtuiging goedkeuren? Een aantal uitgangspunten die voor ons belangrijk zijn, vinden we in dit ontwerp van decreet terug. Het betrekken van de lokale overheden in het Vlaams mobiliteitsbeleid is een eerste voor ons belangrijk principe dat ook duidelijk in dit ontwerp van decreet aanwezig blijft. Het nastreven van een globale en gecoördineerde visie op mobiliteit is een tweede principe. Een gestructureerd overlegmodel met gelijkwaardigheid van alle partners is een derde principe en aandacht voor de inhoudelijke en de procesmatige kwaliteitscontrole is een vierde.

Het ontwerp van decreet is erin geslaagd verschillende procedures te vereenvoudigen zonder een aantal basisprincipes – die ik net heb opgesomd – overboord te gooien. Niet alleen die vier principes, maar ook een aantal andere zaken in dit ontwerp van decreet werden door de minister en de Vlaamse Regering naar voren geschoven.

Wij kunnen ons daar absoluut in vinden. Hoewel relatief, wordt het gemeentelijk mobiliteitsplan een verplichting. Dat is goed. De planperiode valt bovendien samen met de gemeentelijke legislatuurperiode. Het is relatief omdat het grootste deel van de gemeenten op dit moment al een mobiliteitsplan hebben, maar het is goed dat het nu ook decretaal verankerd wordt en dat alle gemeenten vanaf nu een gemeentelijk mobiliteitsplan zullen moeten hebben.

De gemeentelijke begeleidingscommissie krijgt een centrale rol in de besluitvorming rond plannen en projecten. Een aantal collega's hebben het er daarnet al over gehad. Boven die gemeentelijke begeleidingscommissie komt de RMC die de vroegere waardevolle overlegorganen als de PAC en de OVC integreert en de resultaten van die gemeentelijke begeleidingscommissie verder zal opvolgen. Het lijkt me een duidelijke vereenvoudiging te zijn die ook moet leiden tot versnelling.

Er wordt een methodologie vastgelegd of minstens een aantal elementen daartoe worden bepaald waarbij de vroegere startnota en projectnota nu worden geïntegreerd. Er wordt gewerkt met een voorontwerp, met een verklarende nota. De analyse van het voorontwerp en het voorontwerp zelf kunnen worden geïntegreerd waardoor alweer tijd wordt gewonnen.

Er wordt gewaakt over de kwaliteit. Er wordt uitdrukkelijk vastgelegd hoe de relatie tussen de GBC en de RMC zal zijn. De kwaliteit wordt verder bewaakt door de kwaliteitsadviseurs, wat wij heel belangrijk vinden. Tot slot is er ook aandacht voor duurzame, lokale mobiliteit.

Collega's, minister, er zijn genoeg redenen om dit decreet vol vertrouwen goed te keuren. We zullen dat ook met overtuiging doen. (*Applaus bij sp.a*)

De voorzitter: Mevrouw Jans heeft het woord.

Mevrouw Lies Jans: Voorzitter, minister, voor de N-VA-fractie heeft dit ontwerp van decreet zeker de verdienste van duidelijkheid en sluit het ook aan bij de doelstellingen van onze regering om processen te vereenvoudigen en te versnellen. Ik wil graag ook enkele belangrijke wijzigingen opsommen die die doelstelling verder verklaren.

Eerst en vooral is er de juridische verduidelijking: verschillende decreten en vele omzendbrieven maakten het overzicht, zeker voor verschillende gemeenten, zoek. Dat wordt nu rechtgezet. Ten tweede is het tweestappentraject verleden tijd, wat bijdraagt tot een aanzienlijke versnelling. De GBC krijgt namelijk meer gewicht. Plannen moeten niet automatisch nogmaals besproken worden op dat provinciaal niveau. Daar zijn we zeer tevreden over.

Kwaliteit krijgt ook de nodige aandacht met dit decreet: een kwaliteitsadviseur zal advies uitbrengen over de plannen en projecten. De RMC zorgt eveneens voor de nodige kwaliteitscontrole. Het voordeel van een kwaliteitsadviseur is dat hij kan aansturen op uniformiteit. Vandaag pakken verschillende studiebureaus zaken op een andere manier aan. Een kwaliteitsadviseur kan hier in de toekomst hopelijk aan verhelpen. Een uniforme leesbaarheid van de weg is iets wat in Vlaanderen nog te veel ontbreekt, zeker in vergelijking met Nederland waar dit wel zo is.

De opdeling van de huidige modules in een subsidiereglement, de huidige subsidiemodules, en een samenwerkingsovereenkomst, de huidige investeringsmodules, zorgen voor verdere verduidelijking. We zijn er ons van bewust dat alles nog verder moet worden uitgewerkt in een besluit. Minister, het is dan ook noodzakelijk dat u de evaluatie van de modules die in het verleden gemaakt zijn ter harte neemt, zodat wij dit verder kunnen opvolgen in de commissie.

De introductie van een Intergemeentelijke Begeleidingscommissie (IGBC), die kan optreden in intergemeentelijke projecten, is uiteraard zeer positief. Veel projecten hebben een gemeentegrensoverschrijdend karakter. Het is dan ook van belang dat gemeenten dit samen kunnen aanpakken binnen één structuur.

Wat voor N-VA van groot belang is – we hebben dat laten expliciteren – is het gegeven dat intergemeentelijke mobiliteitsplannen kunnen worden opgesteld zonder dat er nog een eigen gemeentelijk mobiliteitsplan nodig is. Dat heeft een aantal voordelen voor zeer landelijke gebieden met kleine gemeenten en beperkte middelen, maar ook voor verstedelijkte gebieden en randstedelijke regio's die de mobiliteitsproblematiek gezamenlijk willen aanpakken. Dat wordt nu heel uitdrukkelijk in het decreet opgenomen met de zin: "Indien het intergemeentelijk mobiliteitsplan voor het gemeentelijk grondgebied voldoet aan de bepalingen van artikel 17 dient de gemeente geen afzonderlijk gemeentelijk mobiliteitsplan op te maken." Dat kan zeker een vereenvoudiging en versnelling betekenen.

Collega's, we zijn dus overtuigd van het ontwerp van decreet. We zijn ervan overtuigd dat het heel wat instrumenten bevat die zorgen voor versnelling, verduidelijking en optimalisering van processen en procedures die bovendien ook de kwaliteit van de weginrichting ten goede zullen komen. Steden en gemeenten krijgen een mooi aangepast instrumentarium dat zij met het vooruitzicht van een nieuwe lokale bestuursperiode hopelijk ten volle zullen benutten.

De voorzitter: De heer Peeters heeft het woord.

De heer Dirk Peeters: Voorzitter, collega's, we ondersteunen de basisfilosofie van dit decreet zoals die nu wordt voorgesteld. Die wijkt trouwens niet veel af van wat we uit het verleden kennen. De rol van de gemeenten wordt goed geëxpliciteerd. De verplichte opmaak van mobiliteitsplannen en de werking van de GBC vinden we een goede ontwikkeling.

Langs de andere kant – dat hebben we in de commissie ook gezegd, vandaar onze onthouding – zijn er toch twee evoluties die we met de nodige schroom benaderen. Ten eerste is er de aandacht voor het bovenlokale. We vrezen dat er op die manier een grotere impact van de politiek zou kunnen zijn en dat lokale mobiliteitsplannen in de verdrukking zouden kunnen komen. We willen afwachten hoe dat verder evolueert.

Ten tweede stellen we ons vragen bij de sterke rol van de kwaliteitsbewaker enerzijds en de kwaliteitsadviseur anderzijds. Wij verwachten daar, net als mevrouw Brouwers, een evaluatie van.

Minister, die twee redenen hebben ons ertoe bewogen het ontwerp van decreet positief te onthalen, maar het niet goed te keuren en ons voorlopig – in afwachting van een betere evolutie en de bekendmaking van de uitvoeringsbesluiten – te onthouden.

De voorzitter: Minister Crevits heeft het woord.

Minister Hilde Crevits: Ik wil eerst en vooral nogmaals onderstrepen dat ik dit ontwerp van decreet heel belangrijk vind. Het legt namelijk de basis voor een toekomstige samenwerking

tussen het Vlaamse Gewest en alle lokale overheden. Wij willen de spelregels vastleggen. We hebben ons gebaseerd op wat er in de voorbije jaren gebeurd is. We willen vooral wat vroeger gebeurd is, optimaliseren en vereenvoudigen, en het duurzame mobiliteitsbeleid ook verankeren.

Ik ben zeer tevreden dat ook enkele oppositiepartijen meestappen in dit verhaal. Ik heb Groen blijkbaar nog niet helemaal overtuigd. Ik heb wel bedenkingen bij het argument dat zij aanhalen, namelijk de rol van de kwaliteitsbewaker. In elk project nu is de rol van de auditeur enorm groot. Vandaag kan elk project door de auditeur naar de Provinciale Auditcommissie (PAC) worden gestuurd. Dat willen we net in de toekomst verminderen. We willen dat enkel nog die dossiers waarin geen consensus kan worden bereikt, automatisch naar die commissie gaan. Eigenlijk bouwen we een beetje af wat vandaag bestaat en komen in grote mate al tegemoet aan wat door Groen wordt gevraagd. Dat is een poging om ook hen te overhalen hun steun te geven aan dit ontwerp van decreet.

Ik vind het belangrijk dat het ontwerp van decreet wordt gedragen door zo veel mogelijk partijen omdat het de samenwerking regelt tussen het Vlaamse Gewest en de gemeenten. Het is de bedoeling dat het ingaat op 1 januari 2013. Op dat moment zullen alle nieuwe gemeentelijke organen gevormd zijn, de nieuwe schepencolleges. Ik ga ervan uit dat iedereen loyaal met zo veel mogelijk steun zal meewerken aan het verankeren van de nieuwe spelregels. Er zijn weinig bijkomende vragen gesteld, voorzitter, dus wacht ik met alle vertrouwen de stemming af.

Mevrouw Marleen Van den Eynde: Minister, ik betreur toch dat u geen antwoord biedt op onze vragen en bezorgdheden over de geluidsschermen en de module 5, die dringend aan hervorming toe is. Ik heb dat ook in de commissie gezegd bij ons voorstel van decreet. Onze bekommernissen werden gedeeld door de heer Roegiers en mevrouw Lies Jans. Zij begrepen ons wel. Maar op het terrein zie ik niet veel bewegen, minister. Daarom hebben wij ons amendement toegevoegd. U geeft daarop geen reactie. Kunt u mij meedelen wanneer u dat wilt hervormen? Is dat bij uw uitvoeringsbesluiten? Moeten we dan nog wachten tot januari 2013? Dat is toch een belangrijke vraag, die ik vandaag nog wil stellen.

Er was in de commissie afgesproken dat er een gecoördineerde versie zou worden gemaakt. Is dat al geregeld, minister? Ik heb enkel het verslag van de vergadering gezien, geen gecoördineerde versie. Het is maar voor de duidelijkheid, omdat er twee decreten worden samengevoegd.

Minister Hilde Crevits: De gecoördineerde versie is er al een hele tijd en is ook rondgestuurd, dacht ik. Als dat niet zo is, zal ik die nog eens digitaal aan de voorzitter bezorgen. Die is al een hele tijd ter beschikking, want daar is onmiddellijk werk van gemaakt.

Wat de geluidsschermen betreft, dacht ik, mevrouw Van den Eynde, ook gelezen te hebben in het verslag, dat ik in de commissie heb gesteld dat dat moet worden geregeld in het uitvoeringsbesluit. U weet dat het woord 'convenanten' zal verdwijnen en dat allerhande projecten steun kunnen krijgen. In het voorjaar 2012 willen we daarmee naar de regering gaan. Dat betekent dat alles definitief in kannen en kruiken moet zijn en dat de spelregels volledig duidelijk moeten zijn voor de gemeenten tegen 1 januari 2013. In de Commissie voor Mobiliteit en Openbare Werken kan daarover perfect nog een gedachtewisseling zijn.

Ik begrijp heel goed dat u vragen stelt over de geluidsschermen, net als veel andere collega's. U zult het met mij eens zijn dat er enorm veel schermen worden geplaatst. Ik zal er straks ook weer langs de snelwegen een heel pak bij zetten. Wij moeten de budgetten evenwichtig proberen te verdelen. Dat betekent dat ook de geluidsschermen hun plaats hebben. Er is vandaag een duidelijke rolverdeling bij de lokale vragen: de gemeenten moeten afhankelijk van het geluidsniveau en de geluidshinder mee betalen. Ik weet dat u vraagt om dat wat te versoepelen, maar dat wordt bekeken in het uitvoeringsbesluit. Dat wordt meegenomen.

De voorzitter: De heer Martens heeft het woord.

De heer Bart Martens: Minister, de criteria op basis waarvan de geluidsschermen vandaag worden geplaatst, zijn aan evaluatie en wijziging toe. Vandaag wordt er geen rekening gehouden met het aantal mensen dat in een geluidsoverbelaste zone woont.

Het Vlaamse Gewest subsidieert voor 100 procent de geluidsmuren wanneer de geluidsniveaus dan 80 of 85 dB(A) overschrijden. Ook onder dat niveau is al sprake van ernstige geluidshinder. Vandaag is het enige criterium om in aanmerking te komen voor de 100 procentsubsidies het al dan niet overschrijden van dat geluidsniveau. Er wordt geen rekening gehouden met het aantal bewoners dat in die zone woont. Het lijkt me dus logisch dat die criteria dermate worden aangepast dat ook rekening wordt gehouden met het aantal geïmpacteerden zodat de geluidsoverlast voor een veel grotere groep van mensen kan worden weggesaneerd, zoals ons trouwens ook wordt gevraagd door de Europese richtlijn inzake omgevingslawaaï.

Ik heb tijdens de vorige legislatuur een interpellatie daarover ingediend. Die heeft geleid tot een motie van de meerderheid. U was toen al minister. Wij hebben toen al gevraagd, en dat is toch meer dan vier jaar geleden, naar een evaluatie en bijsturing van module 5. Wij zijn dan ook heel verheugd dat we vandaag een nieuw ontwerp van decreet kunnen goedkeuren dat de procedures versoepelt. De inhoud van de modules is echter ook aan wijziging onderhevig.

Voorzitter, ik zou willen vragen om ook spoedig de evaluatie van de verschillende modules op hun inhoud te agenderen. Bij mijn weten is die evaluatie nog niet aan bod geweest in de commissie. Op basis van die evaluatie zullen we zien welke wijzigingen en inhoudelijke bijstellingen van de modules nodig zijn.

De voorzitter: Mijnheer Martens, conform het decreet krijgen wij elk jaar een evaluatie van het mobiliteitsconvenant. De laatste dateert van 2010.

Mevrouw Van den Eynde, wat uw vraag betreft, we zijn dit aan het uitzoeken. Ik zal tegen morgenmiddag weten of de gecoördineerde tekst al verspreid is onder de leden van de commissie en andere geïnteresseerden.

De heer Jan Roegiers: Wij hebben bij de bespreking uitdrukkelijk aan de minister gevraagd om een gecoördineerde versie te krijgen voor de stemming. De minister heeft zich daar toen aan gehouden. Er is dus een gecoördineerde versie, wat niet wil zeggen dat er geen materiële fouten kunnen zijn gebeurd, mevrouw Van den Eynde. Die versie is in elk geval aan de commissieleden bezorgd.

Minister Hilde Crevits: Er bestaan drie manieren waarop vandaag geluidsschermen worden geplaatst. Ik heb dat ook al in de commissie uitgelegd. Er is de Europese richtlijn Omgevingslawaaï. In een aantal zones waar heel wat voertuigen passeren, moet sowieso worden beslist om geluidsschermen te plaatsen. Die worden altijd geplaatst op kosten van de Vlaamse overheid.

Daarnaast gebeuren er grote renovatieprojecten in het kader van zwarte punten of andere waarbij voor een bepaald type wegbedekking wordt gekozen. Er gebeuren ook geluidsmetingen. De geluidsschermen worden dan al dan niet geïntegreerd in het project.

Tot slot zijn er ook de vragen van lokale besturen. Mijnheer Martens, wij komen daarin tegemoet vanaf 65 decibel, maar niet voor de volle 100 procent. Dat gebeurt gradueel. Er zijn heel veel vragen om in de toekomst een aantal herzieningen door te voeren in de modules. Het is de bedoeling dat dat gebeurt tijdens het voorjaar. Ik denk dat iedereen in de commissie het erover eens is dat dit werk rustig en gedegen moet kunnen gebeuren.

Wanneer alle vragen voor geluidsschermen voor 100 procent moeten worden betaald, dan zullen we in andere zaken niet langer kunnen tegemoetkomen. We proberen daarover goede en evenwichtige akkoorden te bereiken. Ik stel vast dat dit in heel wat gemeenten lukt. Wanneer bepaalde niveaus worden overschreven, dan nemen we onze verantwoordelijkheid.

Deze ingreep gebeurt nog niet zo heel lang. Uit de budgetten van zeven, zes, vijf of vier jaar geleden blijkt dat we daar nog maar een paar jaren mee bezig zijn. We zullen daar in de toekomst mee doorgaan maar dan aan een tempo dat het mogelijk maakt om ook de wegbedekking van de gewestwegen te organiseren. Ook op die manier kan heel wat geluidshinder worden opgelost.

Mevrouw Marleen Van den Eynde: Minister, de problematiek van de geluidsoverlast leeft en is zeer ernstig. Dat is duidelijk. Ik stel vast dat veel geluidsschermen langs gewestwegen pas op het investeringsprogramma staan als de gemeente heeft toegezegd om mee te investeren in geluidsschermen. Dus: kapitaalkrachtige gemeenten eerst. Daar gaan wij niet mee akkoord. Het is duidelijk dat ook de heer Martens daar niet mee akkoord gaat. Hij vraagt om de criteria aan te passen. Dat is noodzakelijk.

Als er dan enkel op basis van die aangepaste criteria kan worden beslist waar een geluidsscherm noodzakelijk is, dan is het de volle verantwoordelijkheid van het Vlaamse Gewest om daar een geluidsscherm te plaatsen en voor 100 procent te financieren. Dan zullen er misschien minder geluidsschermen geplaatst worden op plaatsen waar het niet echt noodzakelijk is of waar misschien veel minder mensen wonen of gestoord worden door geluidsoverlast.

Minister Hilde Crevits: Mevrouw Van den Eynde, ik hoor u nu zeggen dat AWV geluidsschermen plaatst op plaatsen waar dat niet nodig is. U moet mij dan eens één zo'n locatie geven. Ik zie alleen de vragen naar geluidsschermen.

U zegt ook dat de geluidsschermen alleen op het programma worden geplaatst als gemeenten mee investeren. Dat is niet juist. Dat is in een aantal gevallen zo, maar in een aantal andere gevallen niet.

Eigenlijk voeren we dit debat niet op de juiste plaats. Wat hier vandaag op de agenda staat, is een nieuw mobiliteitsdecreet. We waren het er in de commissie allemaal over eens dat de criteria voor de manier waarop de Vlaamse overheid gemeenten ondersteunt en projecten betaalt die ook op gemeentewegen gebeuren – het gaat dan niet alleen over geluidsschermen, maar ook over fietspaden, renovaties, doortochten door steden enzovoort – in een uitvoeringsbesluit moeten komen. Dat werk is nu volop bezig, maar er zal vandaag geen stemming over plaatsvinden. Ik heb in de commissie gezegd dat het uitvoeringsbesluit er in het voorjaar moet komen. Dat zal ook zo zijn. Dan kunt u daar uw commentaren nog op loslaten.

Mevrouw Marleen Van den Eynde: Wij zijn het natuurlijk eens met de basisfilosofie van dit ontwerp van decreet, maar wij blijven op onze honger zitten wat betreft de herziening van de modules, omdat die pas in januari volgend jaar komt.

Bovendien wordt er niet gestemd over een uitvoeringsbesluit. Wij hebben daar dus niet het laatste woord en kunnen er onze stempel niet op drukken. Daarom zullen wij ons bij deze stemming onthouden, jammer genoeg. Ik heb een duidelijk signaal gegeven dat het niet de taak is van de gemeenten om geluidsschermen te financieren langsheen de gewestwegen: dat is een volle taak van de Vlaamse overheid.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? *(Nee)*

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet.

De door de commissie aangenomen tekst wordt als basis voor de bespreking genomen. (Zie *Parl. St. VI. Parl. 2011-12, nr. 1275/3*)

– *De artikelen 1 tot en met 34 worden zonder opmerkingen aangenomen.*

Er is een amendement op artikel 35. (Zie *Parl. St.* Vl. Parl. 2011-12, nr. 1275/4)

De stemmingen over het amendement en over het artikel worden aangehouden.

– *De artikelen 36 tot en met 40 worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

■

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heer Jan Roegiers, de dames Cindy Franssen, Lies Jans en Mia De Vits, de heer Tom Dehaene en de dames Helga Stevens en Vera Jans betreffende het uitwerken van een meer doelmatig en doeltreffend hiv- en aidsbeleid

– 1354 (2011-2012) – Nrs. 1 en 2

Bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is het voorstel van resolutie van de heer Jan Roegiers, de dames Cindy Franssen, Lies Jans en Mia De Vits, de heer Tom Dehaene en de dames Helga Stevens en Vera Jans betreffende het uitwerken van een meer doelmatig en doeltreffend hiv- en aidsbeleid.

De bespreking is geopend.

De heer Roegiers heeft het woord.

De heer Jan Roegiers: Voorzitter, goede collega's, ik baseer mij even op de laatst gekende cijfers wat betreft de hiv-besmettingen in ons land. In 2010 waren er 1196 nieuwe hiv-diagnoses. Van die 1196 nieuwe diagnoses, wat veel is, was bij 868 mensen de nationaliteit bekend. 56,7 procent van die geïnfecteerden had niet de Belgische nationaliteit.

Als men zich echter beperkt tot de nieuwe Belgische diagnoses, blijkt dat 91 procent ervan bij mannen wordt vastgesteld. Driekwart van alle Belgische diagnoses komt voor bij mannen die homoseksuele contacten hebben.

Collega's, hiermee geef ik aan waarom een coherent hiv-beleid absoluut noodzakelijk is. Ik breng meteen naar voren wat de twee belangrijkste doelgroepen zijn: in eerste instantie homoseksuelen en daarnaast de Sub-Saharanen.

Collega's, ik kom nu los van de cijfers. In New York heeft de Aidsconferentie een verklaring afgelegd die op 8 juni 2011 werd gevolgd door de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties. Die politieke verklaring over hiv en aids onderstreepte het belang van partnerschappen, samenwerking en overleg tussen overheden, wetenschappelijke instellingen, onderwijsinstellingen, enzovoort. Dit werd benadrukt als een cruciaal element in een doeltreffend en doelmatig beleid.

Zo kom ik bij wat de indieners van deze resolutie in eerste instantie vragen.

Wij vragen ten eerste samenwerking met de federale overheid, samenwerking met de andere deelstaten, samenwerking met de Benelux-landen, zelfs samenwerking met de buurlanden om deze pandemie stop te zetten. Collega's, u weet dat in grote delen van de wereld de aidscijfers achteruitgaan, behalve in West-Europa, behalve in België, behalve in Vlaanderen.

In een tweede punt vragen wij om alle actoren samen te brengen. Wij willen dat Sensoa, het Wetenschappelijk Instituut Volksgezondheid, de aidsreferentiecentra, wetenschappers, patiënten en doelgroepenorganisaties worden samengebracht om dat coherente beleid uit te tekenen. In de commissie was er discussie over of dit allemaal niet veel te zwaar ging worden. Ik weet dat het die indruk wekt. Alleen denken wij dat wij, als de voorbije jaren de negatieve knik niet werd bewerkstelligd, andere paden zullen moeten worden bewandelen.

Dat is ook de conclusie van de Aidsconferentie in New York: er moet veel meer samenwerking zijn met actoren en overheden. Dat is dus een belangrijk punt in onze resolutie.

Daarenboven vragen wij structureel overleg in de Interministeriële Conferentie. Dit is een niet onbelangrijk en ook een niet onschuldig punt. Het moet absoluut de bedoeling zijn om te komen tot één algemeen overlegmechanisme, uiteraard – en dat is nogal logisch – rekening houdend met de respectieve bevoegdheden van alle partners. Maar ook hier voegen we ons naar wat de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties vraagt: dat er per land een overlegmechanisme komt en dat er ook één plan van aanpak komt om die vreselijke aidscijfers naar beneden te halen.

Wij vragen specifieke aandacht voor adequate en laagdrempelige testmogelijkheden. Dat lijkt ook weer evident maar uitgerekend deze week raakte bekend dat de Federale Regering zou – en ik spreek in voorwaardelijke wijs – de financiering van de drie testcentra stopzetten. Ik maak mij daar bijzonder ongerust over. Een van die testcentra is dat van Antwerpen. Er zijn geen overgangsbepalingen. Een structurele oplossing dringt zich dus op want het testcentrum zit te paard tussen de verschillende bevoegdheden. Dit zit niet ten volle in deze tekst want het is een nieuw gegeven. Maar ik roep de Vlaamse Regering op om samen met de federale overheid een oplossing te zoeken voor de testcentra. Het blijven bestaan van die testcentra beantwoordt natuurlijk wel aan een van de pertinente vragen die wij in onze resolutie stellen.

Een laatste punt dat ik wil aanhalen: we vragen een langetermijnvisie binnen het Vlaamse wetenschapsbeleid, voor wetenschappelijk onderzoek, in het bijzonder in verband met hiv- en aidsgerelateerde onderzoeksdomeinen.

We zijn halfweg deze legislatuur, we hebben dus nog tweeënhalf jaar te gaan. We richten ons nadrukkelijk tot de collega's van de oppositie om niet tegen te stemmen. We denken dat het belangrijk is dat dit parlement niet alleen een duidelijk signaal geeft, maar ook een eenduidige opdracht aan de Vlaamse Regering. Het is de absolute ambitie van de indieners van dit voorstel van resolutie om de cijfers naar beneden te halen. Ons resten nog tweeënhalf jaar. De ministers die bevoegd zijn om de verschillende aspecten van het voorstel van resolutie tot stand te brengen, zullen aan de indieners niet alleen een trouwe bondgenoot hebben: ik ben ervan overtuigd dat de collega's hun controlerende bevoegdheid ook ter harte zullen nemen. We willen tegen het eind van deze legislatuur in ieder geval de eerste resultaten zien van dit doelmatige en doeltreffende hiv- en aidsbeleid. *(Applaus bij de meerderheid)*

Mevrouw Cindy Franssen: Voorzitter, de CD&V-fractie sluit zich aan bij het betoog van de heer Roegiers. Ik zal niet in herhaling vallen. De bekommernis leeft ook in onze fractie.

Ondanks de wereldwijde daling van nieuwe hiv-infecties zien we dat het aantal infecties bij ons stijgt bij bepaalde groepen die een verhoogd risico lopen. We moeten blijven inzetten op aidsbestrijding, een goede afstemming en overleg met de verschillende beleidsniveaus is uitermate belangrijk. Het voorstel van resolutie legt daar terecht de nadruk op.

Ook preventie blijft essentieel. Onze aandacht moet vooral gaan naar de gezondheidspromotie en ziektepreventie bij de aangehaalde risicogroepen. Ik verwijs graag naar de subsidies die minister Vandeurzen een tijd geleden aan het Tropisch Instituut van Antwerpen heeft gegeven voor onder andere de preventie van seksueel overdraagbare aandoeningen en hiv-besmetting bij personen uit de Afrikaanse gemeenschap in ons land, een van de doelgroepen waar het voorstel van resolutie aandacht voor blijft vragen. We moeten deze ingeslagen weg verder volgen.

Mevrouw Lies Jans: De heer Roegiers heeft de intenties van de meerderheid duidelijk gemaakt. De cijfers die zijn aangehaald, zeggen genoeg. Er moet hard verder worden gewerkt aan een doelmatig en doeltreffend hiv- en aidsbeleid. De Vlaamse Regering heeft preventie in handen. We staan er dan ook op dat de huidige inspanningen worden voortgezet, en dat de

focus gericht wordt op het veldwerk. In het veld kunnen we aan preventie doen en de strijd tegen hiv aanvatten.

De nadruk werd ook gelegd op samenwerking. Het verontrust mij dan ook ten zeerste dat inderdaad op federaal niveau ideeën ontstaan zijn om de budgetten voor het testcentrum stop te zetten. We hopen dat dat niet gebeurt. Wat ons betreft, wij streven naar homogene bevoegdheidspakketten en helaas moeten we hierover nog met de federale overheid rond de tafel zitten. Dat is één element. Samenwerking is nodig, niet alleen met het federale niveau, maar met alle betrokken entiteiten, ook de buurlanden en de EU. Het is ook een Europees probleem. We moeten met alle betrokken actoren gaan samen zitten. Dat is de enige manier om doeltreffend verder te kunnen werken.

Ten slotte wil ik nog wijzen op de langetermijnvisie op het wetenschapsbeleid. Dat is een element dat oorspronkelijk niet in het voorstel van resolutie stond. Het is door de hoorzittingen naar boven gekomen. We willen dat volmondig steunen. We moeten werk maken van zo'n visie. Dat is van belang voor de wetenschappelijke wereld. Alleen zo kunnen we vooruitgang boeken.

De voorzitter: Mevrouw Dillen heeft het woord.

Mevrouw Marijke Dillen: Voorzitter, minister, dames en heren, het uitwerken van een meer doelmatig en doeltreffend hiv- en aidsbeleid is een vraag waar ieder van ons in dit Vlaams Parlement mee kan instemmen.

Er zijn twee voorstellen van resolutie ter zake behandeld. Aanvankelijk heeft de oppositie een voorstel van resolutie geformuleerd. Dat is de verdienste van Open Vld en niet van mijn eigen partij. Op basis van dat voorstel van resolutie zijn hoorzittingen georganiseerd. Pas nadien heeft de meerderheid een voorstel van resolutie opgesteld. Daarnet is gesuggereerd dat het voorstel van resolutie van de meerderheid op basis van de hoorzittingen is aangepast. Dat is niet correct. Er was op dat ogenblik namelijk nog geen voorstel van resolutie van de meerderheid.

Ik betreur enigszins dat de meerderheid het niet de moeite vond zich bij het aanvankelijk voorstel van resolutie aan te sluiten en eventueel door middel van amendementen eigen klemtonen te leggen. Op die manier zou immers, zoals de heer Roegiers deze ochtend zelf in de media liet opschrijven, vanuit het Vlaams Parlement een eensgezind signaal worden gegeven. De meerderheid heeft dit niet gewild. Enige geldingsdrang zal hier niet vreemd aan zijn. In elk geval moeten de doelstellingen prioritair zijn en boven het eigen gelijk staan.

De doelstellingen van beide voorstellen van decreet lopen in grote lijnen gelijk. Dat zal niemand ontkennen. Bovendien blijkt dit ook duidelijk uit het verslag. Beide voorstellen van resolutie bevatten bekommernissen die mijn fractie kan onderschrijven. De cijfers spreken boekdelen. Ik zal ze niet herhalen. De heer Roegiers heeft er al uitdrukkelijk naar verwezen.

Aangezien de cijfers duidelijk zijn, is het logisch dat er een dringende vraag is om meer zorg voor soa's, besmettingen met hiv en aids. Toch hebben we enkele bedenkingen bij het voorstel van resolutie dat hier ter stemming voorligt.

Ten eerste, het voorstel van resolutie vraagt meer aandacht voor preventie. Ik wil erop wijzen dat het beleid van minister Vandeuren al verschillende initiatieven op het vlak van preventie omvat. Het Vlaamse beleid levert al jarenlang grote inspanningen. Aan al deze inspanningen zijn de nodige budgetten gekoppeld. Aangezien iedereen de voorbeelden kent, zal ik ze niet opsommen.

Toch blijft het probleem toenemen. Tijdens de toelichting is het argument aangehaald dat elke investering in preventie in behandeling wordt uitgespaard. De cijfers tonen aan dat dit argument niet klopt.

We moeten de vraag durven te stellen waarom het huidige preventiebeleid faalt. Wat zijn de oorzaken? Is het louter een condoommoeheid? Is het een gevolg van een vals gevoel van

veiligheid ten gevolge van de nieuwe medische evoluties die min of meer tot een banalisering van de ziekte hebben geleid? Waarom heeft de bestaande preventie geen positieve effecten?

Vooraleer nieuwe initiatieven worden genomen, is het belangrijk het bestaande preventiebeleid grondig te evalueren. Een evaluatie van de bestaande budgetten is belangrijk. We moeten nagaan of de financiële middelen efficiënt worden ingezet. Pas als de oorzaken van het falende preventiebeleid zijn gekend, kunnen we in de praktijk tot een beter preventiebeleid komen.

Ten tweede, de verschillende punten van het voorstel van resolutie zijn daarnet al overlopen. Ik zal dat allemaal niet herhalen. Het voorstel van resolutie is evenwel zeer vaag en algemeen geformuleerd. Er is geen concrete invulling. Er is eensgezindheid over de vragen die in het beschikkend gedeelte staan. Nergens wordt echter verduidelijkt hoe dit concreet moet worden ingevuld. Het is niet duidelijk op welke manier specifiek aandacht zal worden besteed aan de vragen die in het voorstel van resolutie zijn opgenomen.

Ten derde, de indieners pleiten voor een betere coördinatie tussen de verschillende bestuursniveaus. Dat is belangrijk in een land waar de bevoegdheden nog steeds veel te sterk versnipperd zijn. De indieners behoren echter allemaal tot de partijen die in het federale parlement momenteel de meerderheid vormen. Ze zouden dan ook iets moeten doen op het bestuursniveau waar het moet gebeuren. Het standpunt van mijn fractie is gekend. Vlaanderen moet de volledige bevoegdheid krijgen.

In de huidige situatie denk ik niet dat minister Vandeurzen deze resolutie nodig heeft om wat wordt gevraagd in de praktijk te brengen. Het is de plicht van onze minister van Welzijn en Volksgezondheid om hieraan op de interministeriële conferentie over volksgezondheid aandacht te besteden. Ik betwijfel of Europees overleg haalbaar is. We slagen er zelfs in dit kleine land nog niet in om tussen de gemeenschappen eensgezindheid te bereiken. De visies liggen mijlenver uit elkaar. Hoe gaan we dan overleg op Europees niveau organiseren?

Ten vierde, de heer Roegiers zei het ook al: meer dan de helft van de geregistreerde gevallen zijn niet-Belgen. Hiervan is twee derde afkomstig uit Sub-Saharaans Afrika. Die cijfers zijn onbetwistbaar. De vraag die we ons dan moeten stellen is: is het niet nodig dat al wie uit die regio ons land binnenkomt automatisch wordt gescreend? Hierin voorziet de resolutie niet.

Ten vijfde, dit voorstel van resolutie vraagt hoofdzakelijk aandacht voor twee specifieke doelgroepen: mannen die seks hebben met mannen en de niet-Belgen uit Sub-Saharaans Afrika. In de tekst van het beschikkend gedeelte van het voorstel van resolutie staat het niet met zo veel woorden, maar het blijkt wel uit de toelichting, de overwegingen en uit wat de heer Roegiers hier zo-even heeft gezegd. Ik pleit er daarom voor de problematiek open te trekken. Zo is er bijvoorbeeld het groeiend probleem van de seksueel overdraagbare aandoeningen (soa's), wat deze week is gebleken uit nieuwe, verontrustende cijfers die zijn bekendgemaakt. Dat laatste heeft niets te maken met homo's. Wij moeten het probleem in zijn globaliteit bekijken, en ons niet beperken tot de twee doelgroepen. Voorts is ook een debat over gezonde seksualiteit in het algemeen dringend nodig. Dat missen we in dit voorstel. Onze fractie zal zich dus onthouden.

De voorzitter: Mevrouw De Knop heeft het woord.

Mevrouw Irina De Knop: Voorzitter, collega's, in 2010 werden 1.196 nieuwe gevallen van hiv in België gerapporteerd. Het valt op dat het aantal infecties bij mannen die seks hebben met mannen sterk toeneemt. In vergelijking met 2002 is hun aantal met 2,5 procent gestegen. Wij kennen het trieste cijfer intussen allemaal uit het hoofd: naar schatting is een Vlaamse homo op twintig besmet met hiv. Dat cijfer kan men niet relativiseren. Het is belangrijk te vermelden dat onder allochtonen vooral de groep van Sub-Saharaanse afkomst een bijzonder groot risico op besmetting loopt. Dat verklaart waarom deze twee doelgroepen in onze voorstellen van resolutie extra in de verf worden gezet.

Ik spreek van onze voorstellen van resolutie. Het voorstel dat vandaag ter stemming ligt, is het antwoord van de meerderheidspartijen op ons originele voorstel van resolutie, dat mee werd gesteund door andere partijen. Het diende als basis voor de hoorzittingen die ons interessante inzichten hebben opgeleverd. De tekst dateert overigens al van 4 maart 2010. Het is dan ook schabouwend om als oppositiedel te moeten vaststellen dat anderen hiermee in de pers uitpakken.

Nu, het resultaat is belangrijker dan de wijze waarop, maar alleszins wil ik toch nogmaals heel duidelijk stellen dat we bereid waren onze eigen tekst te verfijnen, bijvoorbeeld door af te stappen van onze aanvankelijke vraag een hiv- en aidscommissaris te installeren. Zoals tijdens de hoorzittingen terecht werd opgemerkt: hoe of door wie de coördinatie van het hiv- en aidsbeleid in België gebeurt, is niet belangrijk, wel dat het gebeurt.

We zijn ook van mening dat het voorstel van resolutie absoluut meer expliciete aandacht had mogen hebben voor de bestrijding van soa's, want die problematiek is heel nauw verbonden met die van hiv. Ook zijn we van mening dat de preventie absoluut meer moet behelzen dan de gebruikelijke sensibilisatiecampagnes. Het moet gaan om gecombineerde initiatieven met een blik op de lange termijn, die ook aandacht hebben voor effectieve gedragswijzigingen. Monitoronderzoek had dan ook een structurele opzet moeten hebben gekregen, met het oog op die langetermijnbenadering en die opvolging van seksueel gedrag. Dat is tevens een garantie dat het preventiebeleid permanent wordt bijgestuurd.

Een nieuw element dat uit de hoorzittingen is gebleken, is het belang van counseling en seksueelgedragstherapie. Helaas is ons voorstel van resolutie het slachtoffer geworden van het merkwaardige spel tussen meerderheid en oppositie. Toch zijn we ook ter zake van mening dat het belangrijker is dat het parlement een significant signaal geeft aan de regering in het algemeen en de minister van Welzijn in het bijzonder, dan dat dit zou gebeuren door deze of gene partij. We hadden er dan ook geen halszaak van gemaakt om onze steun te verlenen aan een meerderheidsvoorstel, ware het niet dat met alle opmerkingen die ik heb gegeven, absoluut geen rekening is gehouden. Er was geen bereidheid om die te verwerken.

Ik ga nog even in op een aantal concrete inhoudelijke kritiekpunten. Waarom wil de meerderheid absoluut vragen dat het hiv-beleid zou worden afgestemd op dat van de andere landen van de Benelux en de andere buurlanden, en zelfs op de hele Europese Unie, als uitgerekend in ons land de federale overheid en de gewesten en gemeenschappen er nog niet in slagen een gecoördineerd hiv-bestrijdingsbeleid te voeren? Het is trouwens zo dat de World Health Organization (WHO) ons daar jaarlijks toe aanmaant. Ik stel dan ook vast dat de indieners van dit voorstel willen lopen nog voor ze kunnen stappen. We stellen voor de wereld enigszins te verbeteren door met onszelf te beginnen. Het is jammer dat dit hier niet meer specifiek wordt benadrukt.

Waarom ook een nieuw overlegorgaan installeren als er vandaag in de praktijk al volop overleg is tussen de actoren in de sector? Dat is niet wat we nodig hebben. Dit is windowdressing. Laten we liever doelgericht werken in plaats van ons te fixeren op structuren, zeker nu er ook nog moet worden bespaard binnen onze overheid. Als er in het derde punt van het voorstel van resolutie dan toch sprake is van een algemeen overlegmechanisme tussen de federale overheid en de deelstaten, dan begrijpen we echt niet waarom dat zo vrijblijvend wordt geformuleerd, als iets dat een oplossing kán bieden. Nogmaals, de WHO dringt er heel sterk op aan dat er zo'n overlegmechanisme zou zijn.

Ook werk maken van uitgebreid veldwerk moet absoluut een prioriteit zijn, maar zeg er dan absoluut bij dat daartoe geld moet worden vrijgemaakt, al gebeurt dat door een herschikking van de budgetten, in plaats van het bij de cryptische zin te houden dat er inspanningen moeten gebeuren op het vlak van preventie en gezondheidspromotie, binnen de budgettaire ruimte. U kunt eigenlijk net zo goed niets zeggen. Het sensibiliseren via veldwerk moet ook intensiever gebeuren, maar het moet ook gebeuren op basis van evidence-based medicine.

Ook dat wordt onvoldoende belicht in het voorstel van resolutie dat de meerderheid vandaag naar voren brengt.

Ook in het zesde punt van het voorstel had de meerderheid meer man en paard kunnen noemen. Daarin wordt gevraagd passende conclusies te trekken met het oog op de verbetering van de seksuele gezondheid. Waarom niet gewoon pleiten, zoals dat het geval was in het oorspronkelijke voorstel, voor een doelstelling qua seksuele gezondheid, zoals de minister van Welzijn die enkele jaren geleden had vooropgesteld?

Het is dus toch wel een afgezwakt kooksel dat we hier vandaag voorgeschoteld krijgen.

We zijn wel blij dat er minstens een voorstel van resolutie ter stemming wordt voorgelegd dat minstens de regering zal aanmanen om een tandje bij te steken. We hopen heel hard dat dit met de inhoud die er vandaag instaat, niet te vrijblijvend zal zijn en dat dit geen dode letter zal blijven. Het is natuurlijk aan dit parlement om de regering te blijven bevragen over de voortzetting van dit voorstel van resolutie en de praktische uitwerking ervan.

De kern van de zaak is dat het absoluut noodzakelijk is dat de Vlaamse en de federale overheid hetzelfde doel nastreven, en gehoor geven aan de vraag van de Wereldgezondheidsorganisatie om het hiv-beleid in dit land te stroomlijnen. Met dit voorstel van resolutie hebben de regering en de minister een extra argument om daar werk van te maken.

Mijnheer Roegiers en mede-indieners, we hadden u via dit parlement misschien een explicieter mandaat willen geven dan de tekst die nu voorligt, maar dat was blijkbaar onmogelijk. Daarom zullen we ons straks met de meest constructieve bedoeling onthouden bij de stemming.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? *(Neen)*

De bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het voorstel van resolutie houden.

■

VERZOEKSCHRIFT over vrijstelling van successierechten en onroerende voorheffing voor personen met een mentale handicap. Verslag namens de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting uitgebracht door de heer Ludo Sannen – 1419 (2011-2012) – Nr. 1

Verslag

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is het verslag namens de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting over het verzoekschrift over vrijstelling van successierechten en onroerende voorheffing voor personen met een mentale handicap.

De heer Sannen heeft het woord.

De heer Ludo Sannen: We hebben ons als commissie eenparig aangesloten bij het standpunt van de minister. Dat standpunt hield in dat er voor beide belastingen al verschillende maatregelen ten gunste van personen met een handicap bestaan. Hij achtte het niet nodig dat er een volledige vrijstelling voor successierechten en voor onroerende voorheffing zou komen.

De voorzitter: Is het parlement het eens met de conclusies van de commissie? *(Instemming)*

Ik zal de verzoeker hiervan in kennis stellen.

■

VERZOEKSCHRIFT over amnestie voor gedupeerden van de leegstandsheffingen in de jaren 1998 tot en met 2001. Verslag namens de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting uitgebracht door de heer Ludo Sannen – 1420 (2011-2012) – Nr. 1

Verslag

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is het verslag namens de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting over het verzoekschrift over amnestie voor gedupeerden van de leegstandsheffingen in de jaren 1998 tot en met 2001.

De heer Sannen heeft het woord.

De heer Ludo Sannen: Ook hier hebben we ons als commissie eenparig aangesloten bij het standpunt van de minister. Dat stelt duidelijk dat amnestie voor de aanslagjaren 1998 tot 2001 moeilijk kan. Omwille van het legaliteitsbeginsel kan geen kwijtschelding of vrijstelling van belasting worden verleend zonder parlementaire instemming.

Een kwijtschelding zou onmiddellijk nefaste gevolgen hebben voor de fiscal compliance van deze beleidsheffing. Het zou ook nefaste gevolgen hebben voor de leegstandsheffing op bedrijfsruimte. En er zouden negatieve budgettaire, operationele en juridische gevolgen zijn. De Vlaamse regelgever heeft bij de wijziging van het decreet in 2004 trouwens geopteerd voor een geleidelijke overgang naar de nieuwe procedure zonder kwijtschelding voor de voorafgaande periode.

Om die redenen stelde de minister voor om niet in te gaan op het verzoek, en de commissie heeft zich daar unaniem bij aangesloten.

De voorzitter: Is het parlement het eens met de conclusies van de commissie?

De heer Tack heeft het woord.

De heer Erik Tack: Ik was een beetje verwonderd en ook ontzet toen ik het advies van de minister las, die in zijn conclusie dit verzoekschrift afwees. Heel veel mensen geven in de wandelgangen toe dat de wetgeving over de leegstand eigenlijk een verkeerde wetgeving was, dat het bedoeld was om speculatie tegen te gaan, maar niet om de brave Vlaming, die een huis bezat dat misschien nog niet in orde was, en waar nog wat tijd voor nodig was om het op te knappen, te straffen. Dat men het daarover eens was, bewijst alleen maar dat men die wetgeving eerst heeft aangepast en dat men nadien de leegstandsheffing heeft overgedragen aan de gemeenten.

Het decreet miste duidelijk zijn doel. Dat het delicaat is om daar iets aan te doen, dat weet ik. Dat het niet gemakkelijk is, is zeker juist. Maar ik heb de indruk dat de minister liever zijn handen afhoudt van zaken die van voor zijn tijd zijn, van dertien of veertien jaar geleden.

Ik wil met twee voorbeelden aantonen dat het misschien toch wel de moeite waard zou zijn om daar eens goed over na te denken. Ik zal eerst een voorbeeld geven dat ik zelf heb meegemaakt. Ik stel u gerust: ik houd hier geen pleidooi pro domo, want ik heb geen woning die op de lijst van leegstaande woningen is terechtgekomen, al scheelde het niet veel. Ik zal u vertellen hoe eigenaardig de werkwijze van sommige inspecteurs was in die tijd.

Ik kreeg op een dag een schrijven in mijn bus waarin stond dat een woning die mij toebehoort, op het register van de leegstaande woningen zou belanden. Ik kreeg daarbij een formulier waar een aantal punten op aangekruist waren. Als je huis slecht scoorde, dan riskeerde dat op dat leegstandsregister te komen, tenzij je een bezwaar aantekende en dat met argumenten kon counteren. Tot daar geen probleem.

Toen ik dat document aandachtig las, zag ik dat een inspecteur klakkeloos een aantal zaken had aangekruist waar hij onmogelijk weet van kon hebben. Met andere woorden: hij had zich eigenlijk schuldig gemaakt aan valsheid in geschrifte. Zo stond in zijn verslag dat die woning van mij niet bemeubeld was. Hoe kan je weten of een woning bemeubeld is? Door er binnen

te gaan. Maar dan moet je je natuurlijk eerst toegang verschaffen tot die woning. De inspecteur had niet eens de moeite gedaan om die woning binnen te stappen, maar vermeldde wel duidelijk dat het gebouw niet bemeubeld was.

Zo vermeldde hij ook dat de rolluiken van die woning altijd naar beneden waren. Quod non. De dag van zijn bezoek misschien wel, maar anders niet. Hij kan misschien aan burens gevraagd hebben of die rolluiken regelmatig naar beneden waren, maar hij kan dat moeilijk zelf voor waarheid verklaren als hij dat zelf niet bij herhaling heeft vastgesteld. Met andere woorden, het is een inspecteur die zich schuldig maakt aan valsheid in geschrifte en op die manier een woning op dat register van leegstaande woningen plaatst. Dat is een heel eigenaardige manier van werken. Dat doet me aan bepaalde praktijken uit het verleden denken.

Ten tweede heb ik een dossier van iemand anders. Zo zijn er heel vele geweest in Vlaanderen, brave burgers die om een of andere reden een woning in hun bezit kregen, ofwel een oude woning hadden gekocht met schaarse middelen. Als je schaarse middelen hebt, dan beschik je natuurlijk niet over de mogelijkheid om een afgewerkte villa met tuin en alle bijhorigheden aan te schaffen. Men denkt dan: met de schaarse middelen die ik elke maand verzamel, zal ik eigenhandig proberen die woning na enige tijd in orde te krijgen.

Zo heb ik een verhaal van iemand die de familiewoning in zijn bezit heeft gekregen, die er heel slecht aan toe was. Hij heeft op eigen kracht, met beperkte middelen, de tijd genomen om die woning te renoveren en heeft ze ondertussen afgewerkt tot een woning die er piekfijn uitziet en die ondertussen wordt verhuurd. Hij werd echter door die verkeerde wetgeving achtervolgd en mag binnenkort een boete betalen van om en bij de 30.000 euro. 30.000 euro voor iemand die over weinig middelen beschikt: je zou voor minder een koord nemen en je ophangen.

Ik vind het heel jammer dat de wetgever van destijds, die zelf duidelijk heeft toegegeven dat zijn decreet... Mijnheer Van Rompuy, u schudt uw hoofd. Maar als het parlement dit decreet zelf heeft afgeschaft, na eerst in een wijziging te hebben voorzien, dan geeft het toe dat die wetgeving volledig verkeerd was. Ik vind het dus heel jammer dat mensen uit die periode er de dupe van moeten zijn en dat het parlement en de regering niet eens de moeite willen doen om toe te geven dat ze in de fout zijn gegaan en op een of andere manier aan die burgers tegemoetkomen. *(Applaus bij het Vlaams Belang)*

De voorzitter: Mijnheer Tack, wilt u daarmee zeggen dat u het niet eens bent met de conclusies van de commissie?

De heer Erik Tack: Ik ben het daar niet mee eens.

De voorzitter: Wij stemmen nu, bij zitten en opstaan, over de conclusies van de commissie.

De volksvertegenwoordigers die het eens zijn met de conclusies van de commissie, wordt verzocht op te staan.

De tegenproef.

Het parlement is het eens met de conclusies van de commissie.

Ik zal de verzoeker hiervan in kennis stellen.

■

ONTWERP VAN DECREET houdende wijziging van het decreet van 20 maart 2009 betreffende het mobiliteitsbeleid en opheffing van het decreet van 20 april 2001 betreffende de mobiliteitsconvenants
– 1275 (2011-2012) – Nrs. 1 tot en met 4

Aangehouden stemmingen

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde zijn de aangehouden stemmingen.

Aan de orde is de stemming over amendement 5 van mevrouw Van den Eynde op artikel 35.

Stemming nr. 1

Ziehier het resultaat:

107 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
17 leden hebben ja geantwoord;
79 leden hebben neen geantwoord;
11 leden hebben zich onthouden.

Het amendement is niet aangenomen.

Aan de orde is de stemming over artikel 35.

Stemming nr. 2

Ziehier het resultaat:

106 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
84 leden hebben ja geantwoord;
22 leden hebben zich onthouden.

Artikel 35 is aangenomen.

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet.

Stemming nr. 3

Ziehier het resultaat:

106 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
84 leden hebben ja geantwoord;
22 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet aan. Het zal aan de Vlaamse Regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

■

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heer Jan Roegiers, de dames Cindy Franssen, Lies Jans en Mia De Vits, de heer Tom Dehaene en de dames Helga Stevens en Vera Jans betreffende het uitwerken van een meer doelmatig en doeltreffend hiv- en aidsbeleid
– 1354 (2011-2012) – Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het voorstel van resolutie.

Stemming nr. 4

Ziehier het resultaat:

112 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
62 leden hebben ja geantwoord;
50 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het voorstel van resolutie aan. De resolutie zal aan de Vlaamse Regering worden overgezonden.

Mevrouw Werbrouck heeft het woord.

Mevrouw Ulla Werbrouck: Voorzitter, collega's, onze fractie kan zich in het algemeen wel vinden in de uitgangspunten en denksporen van dit voorstel van resolutie, maar we menen dat het voorstel van resolutie op bepaalde punten een klein beetje te vaag is, een klein beetje te vrijblijvend. Vandaar onze onthouding.

■

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van mevrouw Gerda Van Steenberge en de heren Wim Van Dijck en Wim Wienen tot besluit van de op 19 januari 2012 door de heer Jos De Meyer en mevrouw Gerda Van Steenberge in commissie gehouden interpellaties tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, respectievelijk over pensioen, loopbaandebat en uittreding in het Vlaamse onderwijs, en over de gevolgen van de federale beslissingen rond het optrekken van de pensioenleeftijd voor de budgettaire impact van de terbeschikkingstellingsregeling in het Vlaamse onderwijs
– 1444 (2011-2012) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie.

Stemming nr. 5

Ziehier het resultaat:

112 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
17 leden hebben ja geantwoord;
62 leden hebben neen geantwoord;
33 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de met redenen omklede motie niet aan.

■

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heer Jos De Meyer en de dames Kathleen Deckx, Vera Celis en Sabine Poleyn tot besluit van de op 19 januari 2012 door de heer Jos De Meyer en mevrouw Gerda Van Steenberge in commissie gehouden interpellaties tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, respectievelijk over pensioen, loopbaandebat en uittreding in het Vlaamse onderwijs, en over de gevolgen van de federale beslissingen rond het optrekken van de pensioenleeftijd voor de budgettaire impact van de terbeschikkingstellingsregeling in het Vlaamse onderwijs
– 1446 (2011-2012) – Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie.

Door mevrouw Meuleman werden hierop amendementen ingediend.

Mevrouw Meuleman heeft het woord.

Mevrouw Elisabeth Meuleman: Voorzitter, collega's, ik zal de drie amendementen samen toelichten. Het eerste amendement voegt toe dat het nog de moeite loont om met de federale overheid te overleggen, we willen dat aanmoedigen. Het is ook een vraag van de vakbonden. Wat de pensioenen betreft van het onderwijzend personeel is zeker nog niet alles beklonken en duidelijk op federaal vlak. Het is belangrijk om daar eerst duidelijkheid te creëren voor we hier op Vlaams niveau al definitieve beslissingen nemen. We willen dat doen in overleg met de vakbonden, vandaar onze vraag om deze motie te wijzigen.

Het tweede amendement gaat over het feit dat we ervoor moeten zorgen dat leerkrachten die al konden stoppen met werken, maar er toch voor kozen om langer door te werken, nu niet gestraft worden voor die positieve keuze. Ze moeten de mogelijkheid behouden om alsnog vervroegd uit te treden, net zoals degenen die de keuze al eerder hebben gemaakt, want aan hen vragen we ook niet om terug te keren naar school. We vragen dus speciale aandacht voor die groep leerkrachten.

In het derde amendement vragen we om maatregelen te nemen die het langer werken in de praktijk ook echt haalbaar maken. Er is een studie van professor Elchardus met een aantal concrete voorstellen. We vragen dat die studie openbaar wordt gemaakt, want dat is nog niet het geval. We vragen ook dat er nu naar die maatregelen wordt gekeken, dat wordt bekeken hoe we ze kunnen implementeren om het langer werken van leerkrachten werkbaar te houden.

De voorzitter: De heer De Meyer heeft het woord.

De heer Jos De Meyer: Voorzitter, collega's, de volgende uitstapdata voor mensen die gebruik willen maken van de TBS-regeling zijn 1 april en 1 september. Het is heel begrijpelijk dat er in het onderwijsveld enige onzekerheid ter zake is. Ook de mensen van de administratie vragen snelle en duidelijke beslissingen zodat ze weten hoe ze de lopende dossiers moeten behandelen. Vandaar dat wij dit ook heel uitdrukkelijk aan de regering vragen.

Wij wensen ook dat het sociaal overleg wordt voortgezet, dat er in overgangsmaatregelen wordt voorzien, dat er stimuli komen voor oudere leerkrachten, en dat die passen in het ruimere loopbaandebat, en dat dit alles budgetneutraal zou blijven.

De teneur van de amendementen, geformuleerd door onze collega, is eigenlijk vervat in de voorliggende motie. Uiteraard laten wij enige speelruimte voor de regering en voor het sociaal overleg.

De voorzitter: Mevrouw Van Steenberge heeft het woord.

Mevrouw Gerda Van Steenberge: Voorzitter, wij zullen de motie van de heer De Meyer goedkeuren. In de commissie is gebleken dat alle partijen over alle grenzen heen bij de interpellatie dezelfde teneur hadden. Onze motie wordt uiteraard niet goedgekeurd – dat zijn we al lang gewoon –, maar uiteindelijk is de inhoud dezelfde als in de motie van de heer De Meyer.

De amendementen zullen we niet goedkeuren omdat de teneur ook al in de motie zelf vervat zit. Ze bieden geen enkele meerwaarde. Er wordt verwezen naar een studie in de toelichting, maar dit is niet verwerkt in het amendement.

De amendementen keuren we niet goed, de motie van collega De Meyer wel. Bij de twee andere moties zullen we ons onthouden.

De voorzitter: Wij spreken ons eerst over de amendementen uit.

Aan de orde is de stemming over amendement 1 van mevrouw Meuleman.

Stemming nr. 6

Ziehier het resultaat:

108 leden hebben aan de stemming deelgenomen;

6 leden hebben ja geantwoord;

77 leden hebben neen geantwoord;

25 leden hebben zich onthouden.

Het amendement is niet aangenomen.

Aan de orde is de stemming over amendement 2 van mevrouw Meuleman.

Stemming nr. 7

Ziehier het resultaat:

110 leden hebben aan de stemming deelgenomen;

6 leden hebben ja geantwoord;

78 leden hebben neen geantwoord;

26 leden hebben zich onthouden.

Het amendement is niet aangenomen.

Aan de orde is de stemming over amendement 3 van mevrouw Meuleman.

Stemming nr. 8

Ziehier het resultaat:

108 leden hebben aan de stemming deelgenomen;

6 leden hebben ja geantwoord;

77 leden hebben neen geantwoord;

25 leden hebben zich onthouden.

Het amendement is niet aangenomen.

Wij spreken ons nu uit over de met redenen omklede motie.

Stemming nr. 9

Ziehier het resultaat:

110 leden hebben aan de stemming deelgenomen;

78 leden hebben ja geantwoord;

32 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de met redenen omklede motie aan. Ze zal aan de Vlaamse Regering worden overgezonden.

■

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de dames Marleen Vanderpoorten en Irina De Knop tot besluit van de op 19 januari 2012 door de heer Jos De Meyer en mevrouw Gerda Van Steenberge in commissie gehouden interpellaties tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, respectievelijk over pensioen, loopbaandebat en uittreding in het Vlaamse onderwijs, en over de gevolgen van de federale beslissingen rond het optrekken van de pensioenleeftijd voor de budgettaire impact van de terbeschikkingstellingsregeling in het Vlaamse onderwijs – 1438 (2011-2012) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie.

Stemming nr. 10

Ziehier het resultaat:

109 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
25 leden hebben ja geantwoord;
67 leden hebben neen geantwoord;
17 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de met redenen omklede motie niet aan.

■

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heer Boudewijn Bouckaert, mevrouw Ulla Werbrouck en de heren Lode Vereeck en Jorgen Verstrepen tot besluit van de op 19 januari 2012 door de heer Jos De Meyer en mevrouw Gerda Van Steenberge in commissie gehouden interpellaties tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, respectievelijk over pensioen, loopbaandebat en uittreding in het Vlaamse onderwijs, en over de gevolgen van de federale beslissingen rond het optrekken van de pensioenleeftijd voor de budgettaire impact van de terbeschikkingstellingsregeling in het Vlaamse onderwijs – 1445 (2011-2012) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie.

Stemming nr. 11

Ziehier het resultaat:

110 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
6 leden hebben ja geantwoord;
67 leden hebben neen geantwoord;
37 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de met redenen omklede motie niet aan.

■

MEDEDELING VAN DE VOORZITTER

De voorzitter: De heer Bouckaert, voorzitter van de Commissie voor Onderwijs en Gelijke Kansen, vraagt mij u mee te delen dat de vergadering van die commissie morgen om 11 uur begint in plaats van om 10 uur.

■

ACTUALITEITSMOTIE van de heren Jan Penris, Felix Strackx, Christian Verougstraete en Filip Dewinter tot besluit van het op 1 februari 2012 in plenaire vergadering gehouden actualiteitsdebat over de vervanging van het klein beschrijf door een woonkorting – 1460 (2011-2012) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de actualiteitsmotie.

Stemming nr. 12

Ziehier het resultaat:

107 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
23 leden hebben ja geantwoord;
60 leden hebben neen geantwoord;
24 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de actualiteitsmotie niet aan.

■

ACTUALITEITSMOTIE van mevrouw Lydia Peeters, de heer Sas van Rouveroi en de dames Mercedes Van Volcem en Gwenny De Vroe tot besluit van het op 1 februari 2012 in plenaire vergadering gehouden actualiteitsdebat over de vervanging van het klein beschrijf door een woonkorting
– 1462 (2011-2012) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de actualiteitsmotie.

Stemming nr. 13

Ziehier het resultaat:

110 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
43 leden hebben ja geantwoord;
67 leden hebben neen geantwoord.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de actualiteitsmotie niet aan.

■

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter: Dames en heren, hiermee zijn we aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor vandaag.

We komen opnieuw bijeen op woensdag 8 februari 2012 om 14 uur.

Geen bezwaar? (*Instemming*)

De vergadering is gesloten.

– *De vergadering wordt gesloten om 19.05 uur.*

■